

การออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ศิลปนิพนธ์เสนอคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ

การศึกษาลัทธิปริญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

ธันวาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

Cosmetics packaging design for Republic of China.

Arts Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University

In Partial Fulfillment of the Requirements for the

Bachelor of and Applie Arts Degree in Product and package Design

December 2016

Copyright 2016 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบพิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่องการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐ
ประชาชนจีน ของ นางสาว สมิตตา วันสุริวงค์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

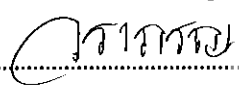
.....ประธาน

(ดร.เจนยุทธ ศรีหิรัญ)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.จิรวัดน์ พิระสันต์)

.....กรรมการ

(นางสาววราภรณ์ มามี)

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบของพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ดร.เจนยuth ศรีหิรัญ ประธานที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณรศ.ดร.จิรวัดน์ พิระสันต์และนางสาววราภรณ์ มามี กรรมการศิลปนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนการแก้ไขศิลปนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

เหนือสิ่งอื่นใดนี้ต้องขอกราบขอบคุณพระคุณ มารดา คุณสมศรี วันสุริวงค์ ที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในด้านทุนทรัพย์เพื่อสร้างสรรค์งานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนๆที่คอยให้คำแนะนำที่ดีและให้ความช่วยเหลือในหลายๆด้าน

คุณค่าและคุณประโยชน์อันมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบเครื่องสำอางและผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

สมิตตา วันสุริวงค์

ชื่อเรื่อง การออกแบบเครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน
ผู้วิจัย สุมิตตา วันสุริวงค์
สถานที่ปรึกษา ดร.เจนยุทธ ศรีศิริชัย
กรรมการที่ปรึกษา รศ.ดร.จิรวัดน์ พิระสันต์
กรรมการที่ปรึกษา นางสาววราภรณ์ มามี
ประเภทสารนิพนธ์ ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ การออกแบบ โลชั่น สบู่ แฮร์ทรีทเม้น ลิบบาร์ม

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอาง เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้บริโภคชาวจีน และเพื่อออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยการดำเนินงานนั้นได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เว็บไซต์ และผลงานวิจัย สอบถามข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบสอบถาม ตามหัวข้อและปัญหาที่วางไว้ ศึกษาความต้องการของผู้บริโภคและยังได้ศึกษาเรื่องวัสดุที่นำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีนและนำข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม ค้นหา และวิเคราะห์ มาออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้อย่างเหมาะสมและตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
ขอบเขตของการทำวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรจุกภัณฑ์.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอาง.....	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขประชาชนจีน.....	42
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	48
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร.....	48
ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์.....	48
ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและการสร้างสรรค์.....	48
ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการศึกษา.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
4 ผลการวิจัย.....	51
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของบรรจุกภัณฑ์เครื่องสำอาง.....	52
2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภคชาวจีน.....	53
3. ผลการออกแบบบรรจุกภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณสุขประชาชนจีน.....	56
5 ผลการวิจัย สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผลการวิจัย.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	72
ประวัติผู้วิจัย.....	73

สารบัญภาพ

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	51
ภาพที่ 1	56
ภาพที่ 2	57
ภาพที่ 3	57
ภาพที่ 4	57
ภาพที่ 5	58
ภาพที่ 6	58
ภาพที่ 7	58
ภาพที่ 8	59
ภาพที่ 9	59
ภาพที่ 10	59
ภาพที่ 11	59
ภาพที่ 12	60
ภาพที่ 13	60
ภาพที่ 14	60
ภาพที่ 15	61
ภาพที่ 16	61
ภาพที่ 17	61
ภาพที่ 18	62
ภาพที่ 19	63
ภาพที่ 20	64
ภาพที่ 21	65
ภาพที่ 22	66
ภาพที่ 23	66
ภาพที่ 24	67
ภาพที่ 25	67
ภาพที่ 26	68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยภูมิประเทศแถบร้อนชื้นของประเทศไทย สภาพพื้นดินอันเหมาะสมกับมะพร้าว พืชที่ผูกพันกับวิถีชีวิตความเชื่อของคนไทยมาแต่เนิ่นนาน มะพร้าวเป็นแหล่งอาหารธรรมชาติ ในสมัยก่อนมักปลูกมะพร้าวไว้ในบริเวณบ้านเพื่อเก็บผลมาประกอบอาหารอีกทั้ง ยังใช้ประโยชน์จากส่วนต่างๆ ของมะพร้าวอีกมากมาย คุณประโยชน์อีกอย่างหนึ่งของมะพร้าวคือสมุนไพรอันเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ สามารถนำส่วนต่างๆของมะพร้าวมาทำยาหลากหลายรูปแบบ ทั้งแพทย์แผนไทยและแพทย์แผนตะวันออก ด้วยคุณประโยชน์ของมะพร้าวหลากหลายประการทั้งเป็นแหล่งอาหารเครื่องเรือนเครื่องใช้รักษาโรค

แหล่งวิสาหกิจชุมชนบ้านขนมไทยซึ่งเป็นแหล่งผลิตของขนมไทย ในการทำแต่ละครั้งก็จะมีส่วนที่เหลือของมะพร้าวจึงทำให้ วิสาหกิจชุมชนบ้านขนมไทย จึงนำเอาภูมิปัญญาดั้งเดิมที่สั่งสมกันมานานผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่ ดึงเอาสรรพคุณต่างๆ จากมะพร้าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด ผ่านกรรมวิธีสกัดเย็น (Cold Process) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีอันทันสมัย ได้รับการค้นคว้าพัฒนามาโดยเฉพาะจนได้น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากธรรมชาติ 100% โดยไม่ผ่านกระบวนการทางเคมี อีกทั้งยังมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็น โลชั่น สบู่ แอโรทรูทเม้น และลิปบาร์ม ที่เพิ่มส่วนผสมสกัดจากกุหลาบพันปี เพื่อเพิ่มสรรพคุณให้มากขึ้นและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่นอกจากจะเป็นคนไทยแล้วยังมีผู้บริโภคชาวจีนที่ให้ความสนใจต่อผลิตภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติสามารถเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกประเทศจีนได้

เนื่องจากประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 1 ของโลกคิดเป็น 18.73% ของประชากรโลกส่งผลให้ความต้องการในสินค้าและบริการที่มากด้วยเช่นกัน ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางก็เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งที่ยิมนำเข้าจีนนำเข้าเครื่องสำอางค์จากต่างประเทศ ช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2014 มีมูลค่า 3.37 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา 41.42% โดย 3 อันดับแรกนำเข้าจากฝรั่งเศส สหรัฐฯ ญี่ปุ่นและไทยเป็นอันดับที่ 7 ตั้งแต่เดือนม.ค - ธ.ค 2014 มีมูลค่านำเข้า 81.2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2014 และมีแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคชาวจีนเริ่มนิยมเครื่องสำอางที่มีส่วนผสมของสมุนไพรที่เป็นธรรมชาติและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้ประกอบการจึงเห็นความสำคัญ ของการส่งออกสินค้าประเภทเครื่องสำอางที่มาจากสมุนไพรและเนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นมาใหม่จึงยังขาดบรรจุภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อ พฤติกรรมของผู้บริโภค สภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ ของประเทศจีน

ผู้วิจัยจึงได้คิดจัดทำบรรจุกณ์ท์เครื่องสำอางซึ่งจะมีส่วนของโครงสร้างและกราฟฟิกใหม่ที่สามารถตอบสนองต่อปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประกอบการ ทุกคนที่ต้องการส่งออกสินค้าด้านเครื่องสำอางไปประเทศจีน ประกอบด้วย โลชั่น สบู่ แอร์ทรีทเม้น ลิบบาร์ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของบรรจุกณ์ท์เครื่องสำอาง
2. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้บริโภคชาวจีน
3. เพื่อออกแบบบรรจุกณ์ท์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการกลุ่มตลาดใหม่
2. ได้บรรจุกณ์ท์ที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนจีน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบบรรจุกณ์ท์เครื่องสำอางสำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการหาช่องทางการตลาดใหม่

ขอบเขตการวิจัย

การออกแบบบรรจุกณ์ท์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านขนมไทย บ้านบางพยอมใต้ ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกโดยเครื่องสำอางจะมีส่วนผสมของน้ำมันมะพร้าวและกุหลาบพันปีอีกด้วย ผู้วิจัยยังได้มีการออกแบบใหม่ในส่วนของโครงสร้างและกราฟฟิก โดยมีผลิตภัณฑ์ที่ได้นำมาเป็นกรณีศึกษาดังนี้

1. โลชั่น	1	โครงสร้าง	1	กราฟฟิก
2. แอร์ทรีทเม้น	1	โครงสร้าง	1	กราฟฟิก
3. สบู่	1	โครงสร้าง	1	กราฟฟิก
4. ลิบบาร์ม	1	โครงสร้าง	1	กราฟฟิก
รวม	4	โครงสร้าง	4	กราฟฟิก

นียมศัพท์เฉพาะ

1. เครื่องสำอาง : สิ่งเสริมแต่งหรือบำรุงใบหน้า ผิวพรรณ ผม ฯลฯ ให้ดูสวยงาม เพื่อความสะอาด ความสวยงามหรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงาม และมีส่วนผสมของน้ำมันมะพร้าวและกุหลาบพันปี
2. การออกแบบบรรจุภัณฑ์ : หมายถึง การคิดค้น ดัดแปลงสร้างสรรค์คุณสมบัติทางกายภาพของวัตถุที่มีหน้าที่ปกป้องคุ้มครอง ให้มีรูปร่าง และหน้าที่ใช้สอย เพื่อประโยชน์ของตนเองและคนในสังคม
3. สาธารณรัฐประชาชนจีน : ประชาชนจีนหรือประชาชนไทยที่มีเชื้อสายจีนผู้หญิงชาวจีน อายุ 20-30 ปี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหลายๆด้าน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะนำไปสู่ การออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งรายละเอียดและประวัติ ความเป็นมา ข้อมูลต่างๆเหล่านี้สามารถสื่อออกมาถึงเอกลักษณ์และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แยกเป็นประเด็นที่ศึกษาดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์
 - 1.1 ความหมายของบรรจุภัณฑ์
 - 1.2 หน้าที่ของบรรจุภัณฑ์
 - 1.3 ประเภทของบรรจุภัณฑ์
 - 1.4 ประโยชน์ของบรรจุภัณฑ์
 - 1.5 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์
 - 1.6 กราฟิกบรรจุภัณฑ์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอาง
 - 2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องสำอาง
 - 2.2 ความรู้เกี่ยวกับมะพร้าว และกุหลาบพันธุ์
 - 2.3 ศึกษาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มาจากน้ำมันมะพร้าวและกุหลาบพันธุ์
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐประชาชนจีน
 - 3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน
 - 3.2 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องสำอางในสาธารณรัฐประชาชนจีน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์

1.1 ความหมายของบรรจุภัณฑ์

ในโลกของเราปัจจุบันนี้การดำรงชีวิตของแต่ละคนจะมีความรีบเร่งในการออกไปประกอบอาชีพตามหน้าที่ของตนไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเรียน การค้าขาย ฯลฯ ซึ่งทำให้การบริโภคเพื่อการอยู่รอดก็ต้องรีบเร่งและรวดเร็ว ดังนั้นบรรจุภัณฑ์จึงเป็นทางเลือกที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในเรื่องความสะดวกในการใช้สอย การปกปิดมิดชิดเพื่อความสะอาด รูปทรงกะทัดรัดง่ายต่อการพกพา และสิ่งเหล่านี้ก็ถือได้ว่าเป็นการเพิ่มมูลค่าทางผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดนำไปสู่การแข่งขันกันทางธุรกิจ โดยสร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภค

บรรจุภัณฑ์ หรือ หีบห่อ (Package) นั้นหมายถึง วัตถุ หรือ วัสดุที่ใช้บรรจุสินค้า ด้วยวิธีการใส่หรือห่อ หรือด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งที่ทำให้สินค้าที่อยู่ภายในปกปิดมิดชิด โดยที่วัสดุที่ใช้บรรจุสินค้านั้นต้องมีหน้าที่ปกป้องคุ้มครองสินค้าที่อยู่ภายในให้มีความปลอดภัย สะดวกในการใช้งาน สะดวกในการขนส่ง เคลื่อนย้าย และช่วยในการส่งเสริมการขายสินค้าที่อยู่ภายใน ส่วนบรรจุภัณฑ์อาหารนั้นจะแตกต่างจากบรรจุภัณฑ์ทั่วไป คือบรรจุภัณฑ์อาหารจะมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยรักษาคุณภาพอาหารซึ่งอาจทำให้เปลี่ยนแปลงไปโดยปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์หลักของบรรจุภัณฑ์อาหารคือการยืดอายุการเก็บของอาหารให้ยาวนานขึ้น และสามารถรักษาคุณภาพของอาหารให้คงอยู่จนกระทั่งบริโภคหมด (สุนิษา มรรคเจริญ, 2553)

การบรรจุภัณฑ์ คือ การนำเอาวัสดุ เช่น กระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ ไม้ ประกอบเป็นภาชนะห่อหุ้มสินค้า เพื่อประโยชน์ใช้สอยให้มีความแข็งแรง สวยงาม ได้สัดส่วนถูกต้อง สร้างภาพพจน์ที่ดี มีภาษาในการสื่อสาร และทำให้เกิดความพึงพอใจจากผู้ซื้อสินค้า ดังนั้นบรรจุภัณฑ์ จึงหมายถึง หน่วยรูปแบบวัตถุภายนอกที่ห่อหุ้มที่ปกป้องคุ้มครอง หรือห่อหุ้มผลิตภัณฑ์ภายในให้ปลอดภัย สะดวกต่อการขนส่ง เอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์ในทางการค้าและการบริโภค (จักรพันธ์ พันธุ์พฤกษ์, 2550)

บรรจุภัณฑ์หรือการบรรจุหีบห่อ หมายถึงศาสตร์และศิลป์ที่ใช้ในการบรรจุสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการคุ้มครองปกป้องสินค้าจากผู้ผลิตจนถึงมือลูกค้าอย่างปลอดภัยด้วยต้นทุนการผลิตที่เหมาะสม (สถาบันการศึกษานอกโรงเรียน ภาคกลาง, 2555)

การบรรจุภัณฑ์ หมายถึง รูปแบบวัสดุภายนอกที่ห่อหุ้มผลิตภัณฑ์ภายในให้ปลอดภัย สะดวกต่อการขนส่ง เอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์ทางการค้าของผู้ผลิต/ผู้จำหน่ายและการนำไปใช้ของผู้บริโภค การออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ มีปัจจัยหลายอย่างที่จะทำให้ผู้บริโภคให้ความสนใจจากรูปลักษณ์ภายนอกก็คือ การจับถนัดมือ สี สัน ขนาด สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนจะเป็นรายละเอียดปลีกย่อย แต่จริง ๆ แล้วเป็นสิ่งที่สำคัญและมีผลต่อการซื้อของผู้บริโภคค่อนข้างมาก ซึ่งในปัจจุบันนี้การหาธุรกิจที่จะต้องคำนึงถึงผู้บริโภคเป็นอันดับแรก เนื่องจากการแข่งขันกันทางธุรกิจสูง ถ้าหากไม่มีการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้ดูสวยงามแล้วส่วนแบ่งการตลาดก็จะถูกแบ่งไปอย่างแน่นอน ซึ่งแตกต่างกับการหาธุรกิจเมื่อสมัย 20-30 ปี

ที่ผ่านมา จะเห็นว่าในแต่ละปีอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์มีมูลค่า 5 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐของมูลค่าโดยรวมของโลก (วัตถุดิบใช้ทาบรรจุภัณฑ์ 80%, ส่วนประกอบอื่น ๆ 12% เครื่องจักรขึ้นรูป 8%) ทั้งนี้เนื่องจากว่าสินค้าที่มีคุณภาพมีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม จะทำให้สินค้ามีคุณค่าเพิ่มขึ้นนอกจากจะจำหน่ายได้มากขึ้นแล้วยังมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการยกระดับราคา สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ (สำนักวิจัยและพัฒนาข้าว กรมการข้าว, 2555)

โดยสรุปแล้วการบรรจุภัณฑ์หมายถึง การนำวัสดุต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประกอบเพื่อให้ได้รูปแบบ สี สัน ความแข็งแรง ความสวยงาม ได้ขนาดที่เหมาะสมกับสินค้าเพื่อให้สะดวกในการเคลื่อนย้ายหรือขนส่ง ที่ไม่ทำให้สินค้าภายในได้รับความเสียหายและคงรูปแบบตามสภาพเดิม พร้อมกับการสร้างมูลค่า สร้างภาพลักษณ์ให้สินค้า ด้วยวัสดุที่ใช้ในการผลิตต้องรักษาสิ่งแวดล้อมย่อยสลายง่ายและราคาต้องไม่สูงจนเกินไป ทำให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้บริโภค

1.2 หน้าที่ของบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์มีคุณสมบัติอยู่ 5 ข้อหรือเรียกว่า 5 C Checklist มีดังนี้

1. Contain and Protect การบรรจุและคุ้มครอง

หน้าที่หลักของบรรจุภัณฑ์ คือ การคุ้มครองปกป้องสินค้าที่มีอยู่ภายในให้ถึงมือผู้ใช้ได้อย่างปลอดภัย บรรจุภัณฑ์ที่ดีต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น รักษาคุณภาพของสินค้า รวมถึงกระบวนการในการจัดส่งหรือโลจิสติกส์ เช่น ขนาด น้ำหนัก ความเหมาะสม ความสะดวกในการจัดเก็บ เป็นต้น

2. Communication การสื่อสาร

หน้าที่ต่อมาคือ การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายในอย่างชัดเจนทั้งข้อมูลที่บังคับให้แสดงตามกฎหมาย เช่น ส่วนผสม ส่วนประกอบต่าง ๆ จนไปถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ด้านการตลาด เช่น จุดเด่นหรือข้อดีต่าง ๆ ของสินค้า

3. Convenience ความสะดวกสบาย

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้าและนำมาซึ่งการซื้อซ้ำ (Repeat Buy) เช่น ลักษณะขวดที่หยิบถือสะดวก เทได้ง่ายหรือกล่องที่สามารถหิ้วพกพาได้สะดวก ปัจจัยด้านความสะดวกสบายถือเป็น Function ซึ่งอาจมองไม่เห็นไม่ชัดเจน ณ จุดขาย แต่จะช่วยให้เกิดความพึงพอใจในระยะยาว ซึ่งช่วยเพิ่มความแตกต่างให้กับตัวผลิตภัณฑ์

4. Consumer Appeal แรงดึงดูดใจ

ถือเป็นจุดสำคัญที่สร้างแรงจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้าหรือที่กล่าวกันทั่วไปว่าบรรจุภัณฑ์ คือ นักขาย ไร้เสียง (Silence Salesman) การสร้างแรงดึงดูดใจเกิดได้จาก 2 ส่วน คือ

4.1 ลักษณะรูปแบบโครงสร้างของบรรจุภัณฑ์ เช่น ขวดน้ำผลไม้ที่มีลักษณะเหมือนลูกผลไม้ กล่องกระดาษที่มีรูปทรงเตาะตา

4.2 รูปแบบของลวดลายหรือกราฟฟิกบนบรรจุภัณฑ์ เช่น ภาพ สี ตัวอักษรที่มีบุคลิกโดดเด่น รวมไปถึงข้อความที่กระตุ้นอยากให้ทดลองสินค้า เช่น Try Me, Have a Bite

5. Conserve Environment การรักษาภาวะแวดล้อม

เป็นเรื่องที่อาจจะยังไม่ได้ได้รับความสนใจนัก แต่เป็นกระแสที่กำลังมาแรงโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว บรรจุภัณฑ์ที่ดีควรใช้วัสดุที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อม นาไปหมุนเวียนใช้ใหม่ได้ และที่สำคัญไม่ควรใช้วัสดุสิ้นเปลืองเกินไป (สังคมแห่งการเรียนรู้, 2555)

1.3 ประเภทของบรรจุภัณฑ์

สามารถแบ่งประเภทของบรรจุภัณฑ์แบ่งได้หลายวิธีตามหลักเกณฑ์การใช้ต่าง ๆ ดังนี้

1. แบ่งตามวิธีการบรรจุและวิธีการขนถ่าย
2. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้
3. แบ่งตามความคงรูป
4. แบ่งตามวัสดุบรรจุภัณฑ์ที่ใช้

1. ประเภทบรรจุภัณฑ์แบ่งตามวิธีการบรรจุและวิธีการขนถ่าย สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท

1.1 บรรจุภัณฑ์เฉพาะหน่วย (Individual Package) คือบรรจุภัณฑ์ที่สัมผัสอยู่กับผลิตภัณฑ์ชิ้นแรกเป็นสิ่งที่บรรจุผลิตภัณฑ์เอาไว้เฉพาะหน่วย โดยมีวัตถุประสงค์ขั้นแรกคือ เพิ่มคุณค่าในเชิงพาณิชย์ (To Increase Commercial Value) เช่น การกำหนดให้มีลักษณะพิเศษเฉพาะหรือทำให้มีรูปร่างที่เหมาะสมแก่การจับถือและอำนวยความสะดวกต่อการใช้ผลิตภัณฑ์ภายในพร้อมทั้งทำหน้าที่การปกป้องแก่ผลิตภัณฑ์โดยตรงอีกด้วย

1.2 บรรจุภัณฑ์ชั้นใน (Inner Package) คือ บรรจุภัณฑ์ที่อยู่ถัดออกมาเป็นชั้นที่สอง มีหน้าที่รวบรวมบรรจุภัณฑ์ชั้นแรกเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด ในการจำหน่ายรวมตั้งแต่ 2 - 24 ชิ้นขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ขั้นแรก คือ การป้องกันรักษาผลิตภัณฑ์จากน้ำ ความชื้น ความร้อน แสง แรงกระทบกระเทือน และอำนวยความสะดวกแก่การขายปลีกย่อย

1.3 บรรจุภัณฑ์ชั้นนอกสุด (Out Package) คือ บรรจุภัณฑ์ที่เป็นหน่วยรวมขนาดใหญ่ที่ใช้ในการขนส่ง โดยปกติแล้วผู้ซื้อจะไม่ได้เห็นบรรจุภัณฑ์ประเภทนี้มากนัก เนื่องจากทำหน้าที่ป้องกันผลิตภัณฑ์ในระหว่างการขนส่งเท่านั้น

2. ประเภทบรรจุภัณฑ์แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้

บรรจุภัณฑ์เพื่อการขายปลีก (Consumer Package) เป็นบรรจุภัณฑ์ที่ผู้บริโภคซื้อไปใช้ไป อาจมีชั้นเดียวหรือหลายชั้นก็ได้ ซึ่งอาจเป็น Primary Package หรือ Secondary Package ก็ได้ บรรจุภัณฑ์เพื่อการขนส่ง (Shopping or Transportation Package) เป็นบรรจุภัณฑ์ที่ใช้รองรับหรือห่อหุ้มบรรจุภัณฑ์ชั้นทุติยภูมิ ทำหน้าที่รวบรวมเอาบรรจุภัณฑ์ขายปลีกเข้าด้วยกัน ให้เป็นหน่วยใหญ่ เพื่อความ

ปลอดภัยและความสะดวกในการเก็บรักษา และการขนส่ง เช่น กล่องกระดาษลูกฟูกที่ใช้บรรจุยาสีฟัน กล่องละ 3 โหล

3. ประเภทบรรจุภัณฑ์แบ่งตามความคงรูป

3.1 บรรจุภัณฑ์ประเภทรูปทรงแข็งตัว (Rigid Forms) ได้แก่ เครื่องแก้ว (Glass Ware) เซรามิก (Ceramic) พลาสติกจากพวก Thermosetting ขวดพลาสติก ส่วนมากเป็นพลาสติกฉีด เครื่องปั้นดินเผา ไม้ และโลหะ มีคุณสมบัติแข็งแรงทนทานเอื้ออำนวยต่อการใช้งาน และป้องกันผลิตภัณฑ์จากสภาพแวดล้อมภายนอกได้ดี

3.2 บรรจุภัณฑ์ประเภทรูปทรงกึ่งแข็งตัว (Semirigid Forms) ได้แก่บรรจุภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติกอ่อน กระดาษแข็งและอลูมิเนียมบาง คุณสมบัติทั้งด้านราคา น้ำหนักและการป้องกันผลิตภัณฑ์จะอยู่ในระดับปานกลาง

3.3 บรรจุภัณฑ์ประเภทรูปทรงยืดหยุ่น (Flexible Forms) ได้แก่ บรรจุภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุอ่อนตัวมีลักษณะเป็นแผ่นบาง ได้รับความนิยมสูงเนื่องจากมีราคาถูก (หากใช้ในปริมาณมากและระยะเวลาสั้น) น้ำหนักน้อย มีรูปแบบโครงสร้างมากมาย

4. ประเภทบรรจุภัณฑ์แบ่งตามวัตถุประสงค์บรรจุภัณฑ์ที่ใช้การจัดแบ่งและเรียกชื่อบรรจุภัณฑ์ในற்றนะผู้ออกแบบ ผู้ผลิต หรือนักการตลาด จะแตกต่างกันออกไป บรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทก็ตั้งอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์หลักใหญ่ (Objective Of Package) ที่คล้ายกันคือ เพื่อปกป้องผลิตภัณฑ์ (To Protect Products) เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ (To Distribute Products) เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ (To Promote Products) (จักรพันธ์พันธุ์พฤษกุล, 2550)

บรรจุภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้าและความต้องการของลูกค้า ตลาดบรรจุภัณฑ์แบ่งออกตามวัสดุหลักที่ใช้ดังนี้

1. บรรจุภัณฑ์ที่ทำด้วยกระดาษ ประมาณ 36%
2. บรรจุภัณฑ์ที่ทำด้วยพลาสติก 24%
3. บรรจุภัณฑ์ที่ทำด้วยโลหะ 20%
4. บรรจุภัณฑ์ที่ทำด้วยแก้ว 10% (สำนักวิจัยและพัฒนาข้าว กรมการข้าว, 2555)

1.4 ประโยชน์ของบรรจุภัณฑ์

1. การป้องกัน (Protection) เช่น กันน้ำ กันความชื้น กันแสง กันแก๊ส เมื่ออุณหภูมิสูงหรือต้านทานผลิตภัณฑ์ไม่ให้แปรสภาพไม่แตกไม่ฉีกขาดง่าย ปกป้องให้สินค้าอยู่ในสภาพใหม่สด

2. การจัดจำหน่ายและการกระจาย (Distribution) เหมาะสมต่อพฤติกรรมการซื้อขาย เอื้ออำนวยต่อการแยกขาย ส่งต่อ ตั้งโชว์ การกระจาย การส่งเสริมจูงใจในตัว หนต่อการขนย้าย ขนส่งและการคลังสินค้า ด้วยต้นทุนสมเหตุสมผล ไม่เกิดรอยขีดข่วนหรือชำรุด ตั้งแต่จุดผลิตจนถึงมือผู้บริโภค

3. การส่งเสริมการจัดจำหน่าย (Promotion) เพื่อยืดพื้นที่แสดงจุดเด่น โฆษณ์ตัวเองได้อย่างสะดวก สามารถระบุแจ้งเงื่อนไข แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอผลประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อจูงใจ ผู้บริโภค เมื่อต้องการจัดรายการเพื่อเสริมหลังการแข่งขัน ก็สามารถเปลี่ยนแปลงและจัดทำได้ สะดวก ควบคุมได้และประหยัด

4. การบรรจุภัณฑ์กลมกลืนกับสินค้าและกรรมวิธีการบรรจุ (Packaging) เหมาะสมทั้งในแง่การออกแบบ และเพื่อให้มีโครงสร้างเข้ากับกระบวนการบรรจุและเอื้ออำนวยความสะดวกในการหิ้ว-ถือกลับบ้าน ตลอดจนการใช้ได้กับเครื่องมือการบรรจุที่มีอยู่แล้ว หรือจัดทำมาได้ด้วยอัตราความเร็วในการผลิตที่ต้องการ ต้นทุนบรรจุภัณฑ์ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและถูกต้องตามกฎหมายและพระราชบัญญัติต่าง ๆ

5. เพื่อเพิ่มยอดขาย เนื่องจากในตลาดมีสินค้าและคู่แข่งเพิ่มขึ้นตลอดเวลา หากบรรจุภัณฑ์ของสินค้าได้รับการออกแบบเป็นอย่างดี จะสามารถดึงดูดและสะดุดตาแก่ผู้บริโภคก่อให้เกิดการซื้อในที่สุด (จักรพันธ์ พันธุ์พฤกษ์, 2550)

องค์ประกอบที่พิมพ์บนบรรจุภัณฑ์

1. ชื่อตรา (Brand name) ส่วนของตราที่เป็นชื่อหรือคำพูดหรือข้อความที่ออกเสียงได้
2. เครื่องหมายตราสินค้า (Brand mark) ส่วนหนึ่งของตราซึ่งสามารถจดจำได้ ออกเสียงไม่ได้ ได้แก่ สัญลักษณ์ รูปแบบที่ประดิษฐ์ต่าง ๆ หรือรูปภาพตลอดจนสีสันทันที่ปรากฏอยู่ในเครื่องหมายต่าง ๆ เหล่านี้

3. เครื่องหมายการค้า (Trademark) ส่วนหนึ่งของตราหรือตราที่ได้จดทะเบียนอย่างเป็นทางการ เพื่อป้องกันสิทธิตามกฎหมายแต่ผู้เดียว

4. ลิขสิทธิ์ (Copyright) สิทธิตามกฎหมายในสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ

5. โลโก้ (Logo) เป็นเครื่องหมายที่แสดงสัญลักษณ์ของกิจการหรือองค์กรหนึ่ง ๆ

(จักรพันธ์ พันธุ์พฤกษ์, 2550)

6. สถานที่ผลิตและจัดจำหน่าย เพื่อเป็นสิ่งยืนยันว่าสินค้าได้มีที่มาและที่ไป

7. จำนวนปริมาตรหรือปริมาณของสินค้าในบรรจุภัณฑ์

8. ครั้งที่ผลิต/ วันเดือนปีที่ผลิต เพื่อให้ทราบอายุสินค้าที่ผลิต

9. วันหมดอายุ เพื่อให้ทราบระยะเวลาในการอุปโภคหรือบริโภคสินค้าและป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายจากการใช้สินค้าหมดอายุ

10. ส่วนประกอบของวัตถุดิบที่ในการผลิตสินค้า

11. ข้อบ่งใช้/ คำเตือน เพื่อให้ถูกวิธีและป้องกันอันตรายจากการใช้สินค้านั้น ๆ

1.5 โครงสร้างบรรจุภัณฑ์

การออกแบบโครงสร้าง หมายถึง การกำหนดลักษณะรูปร่าง รูปทรง ขนาด ปริมาตรส่วนปริมาตรอื่น ๆ ของวัสดุที่จะนำมาผลิต และประกอบเป็นภาชนะบรรจุให้เหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย ตลอดจนกรรมวิธีการผลิต การบรรจุ การเก็บรักษาและการขนส่งการออกแบบ และโครงสร้างของบรรจุภัณฑ์นั้น ผู้ออกแบบจะมีบทบาทสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์ประเภท individual package และ inner package ที่สัมผัสอยู่กับผลิตภัณฑ์ชั้นแรกและชั้นที่ 2 เป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีรูปร่างลักษณะอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ (product) ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทใดเป็นตัวกำหนดขึ้นมา ซึ่งผู้ออกแบบจะต้องศึกษาข้อมูล ของผลิตภัณฑ์ที่จะต้องบรรจุ และออกแบบโครงสร้างเพื่อรองรับการบรรจุให้เหมาะสมโดยอาจจะกำหนด ให้มีลักษณะพิเศษเฉพาะ หรือทำให้มีรูปร่างที่เหมาะสม แก่การจับถือ หิ้วและอำนวยความสะดวกต่อการนำเอาผลิตภัณฑ์ภายในออกมาใช้ พร้อมทั้งทำหน้าที่ป้องกันคุ้มครองผลิตภัณฑ์โดยตรงด้วย ตัวอย่างเช่น กำหนด individual package ครีมน้ำนม สำหรับชงกาแฟบรรจุในซองอลูมิเนียมฟลอยด์แล้วบรรจุใน กล่องกระดาษแข็งแบบพับ (folding carton) รูปสี่เหลี่ยมอีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้เพราะผลิตภัณฑ์เป็นแบบผง จึงต้องการวัสดุ สำหรับบรรจุที่สามารถกันความชื้นได้ดี การใช้แผ่นอลูมิเนียมฟลอยด์ บรรจุก็สามารถป้องกันความชื้นได้ดีสามารถพิมพ์ลวดลายหรือข้อความบนผิวได้ดีกว่าพลาสติก อีกทั้งเสริมสร้างภาพพจน์ความพอใจในผลิตภัณฑ์ให้เกิดแก่ผู้ใช้และเชื่อถือในผู้ผลิตต่อมา การบรรจุในกล่องกระดาษแข็งอีกชั้นหนึ่งก็ เพราะว่าบรรจุภัณฑ์ชั้นแรกเป็นวัสดุประเภทอ่อนตัว (flexible) มีความอ่อนแอด้านการป้องกันผลิตภัณฑ์ จากการกระทบกระแทกทะลุในระหว่างการขนย้าย ตลอดจนยากแก่การวางจำหน่ายหรือตั้งโชว์ จึงต้องอาศัยบรรจุภัณฑ์ชั้นที่ 2 เข้ามาช่วยเพื่อการทำหน้าที่ประการหลังดังกล่าว

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าเพียงแค่นั้นขั้นตอนการกำหนด การเลือกวัสดุให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ นั้น ผู้ออกแบบจะต้องอาศัย ความรู้และข้อมูลตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาพิจารณาตัดสินใจร่วมในกระบวนการ ออกแบบ เช่นราคาวัสดุ การผลิตเครื่องจักร การขนส่ง การตลาดการพิมพ์ ฯลฯ ที่จะต้องพิจารณาว่ามีความคุ้มค่า หรือเป็นไปได้ ในระบบการผลิต และจำหน่ายเพียงใด แล้วจึงจะมากำหนดเป็นรูปร่างรูปทรง (shape & form) ของบรรจุภัณฑ์อีกครั้งหนึ่ง ว่าบรรจุภัณฑ์ควรจะออกมาในรูปลักษณะอย่างไร ซึ่งรูปทรงเลขาคณิต รูปทรงอิสระก็มีข้อดี-ข้อเสียในการบรรจุ การใช้เนื้อที่ และมีความเหมาะสมกับชนิด ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันไป วัสดุแต่ละชนิด ก็มีข้อจำกัด และสามารถดัดแปลงประโยชน์ได้เพียงใด หรือใช้วัสดุมาประกอบ จึงจะเหมาะสมดีกว่า หรือลดต้นทุนในการผลิตที่ดีที่สุดสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือสิ่งที่ผู้ออกแบบ จะต้องพิจารณาประกอบด้วย

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ในขั้นตอนของการออกแบบ โครงสร้างบรรจุภัณฑ์ นักออกแบบ มิใช่จะสร้างสรรค์ ได้ตามอำเภอใจ แต่กลับต้องใช้ความรู้ และข้อมูลจากหลายด้าน มาประกอบกันจึงจะทำให้ผลงานออกแบบนั้นมีความสมบูรณ์ และสำเร็จออกมาได้ ในขั้นของการออกแบบโครงสร้างนี้ผู้ออกแบบ จึงต้องเริ่มตั้งแต่การสร้างแบบ ด้วยการสังเกต แนวความคิดของรูปร่างบรรจุภัณฑ์และสร้างภาพประกอบ

รายละเอียด ด้วยการเขียนแบบ (mechanical drawing) แสดงรายละเอียดมาตราส่วนที่กำหนดแน่นอน เพื่อแสดงให้ผู้ผลิต ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจอ่านแบบได้ การใช้ทักษะทางศิลปะในการออกแบบก็คือเครื่องมือที่ผู้ออกแบบจะต้องกระทำขึ้นมาเพื่อการนำเสนอ ต่อเจ้าของงานหรือผู้ว่าจ้าง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องให้ช่วยพิจารณาปรับปรุงเพื่อให้ได้ผลงาน ที่จะสำเร็จออกมามีประสิทธิภาพในการใช้งานจริง ส่วนการออกแบบโครงสร้าง ของบรรจุภัณฑ์ชั้นที่ 3 outer package นั้นส่วนใหญ่เป็นบรรจุภัณฑ์ที่มีรูปแบบ ค่อนข้างแน่นอน และเป็นสากลอยู่แล้ว ตามมาตรฐานการผลิต ในระบบอุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับ ระบบการขนส่ง ที่เน้นการบรรจุ เพื่อขนส่งได้คราวละมากๆ เป็นการบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ หรือขนาดกลาง เช่น การขนส่งทางบก ทางเรือ ทางอากาศ เพื่อการส่งออก หรือภายในประเทศ การเก็บรักษาในคลังสินค้า ซึ่งจะต้องนำบรรจุเข้าตู้ containerขนาดใหญ่ที่มีมิติภายในแน่นอน ดังนั้น การออกแบบบรรจุภัณฑ์ประเภท outer package จึงไม่นิยมออกแบบให้มีรูปร่างแปลกใหม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเน้นประโยชน์ใช้สอย ประหยัด สามารถปกป้องผลิตภัณฑ์การกระทบกระแทก การรับน้ำหนัก การวางซ้อน การต้านทานแรงดันทะลุ หรือป้องกันการเปียกชื้นจากไอน้ำ สภาพอากาศและอื่นๆ เป็นต้น การออกแบบรูปร่าง รูปทรงภายนอก จึงมีลักษณะไม่แตกต่างกันนัก แต่อาจมีการแตกต่างภายนอก ด้วยการออกแบบกราฟิก เพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของผู้ผลิต และผลิตภัณฑ์กลวิธีของการออกแบบสร้างบรรจุภัณฑ์ ประเภทนี้จึงเน้นการออกแบบเพื่อให้มี โครงสร้างที่สามารถเอื้ออำนวยความสะดวก และประหยัดเวลา ในการประกอบ ให้มากที่สุด เช่นการประกอบรูปทรงด้วยเทปกาวย สลักลิ้นพับซ้อนกัน หรือตามแบบให้มี โครงสร้างภายใน ช่วยป้องกันผลิตภัณฑ์ หรือถ่ายแรงรับน้ำหนักด้วยการใช้ interior packing devices ทำให้เปิด-ปิดง่ายนำเอาผลิตภัณฑ์ภายในออกมาได้ไว และยังใช้วางจำหน่ายจัดโชว์ และประชาสัมพันธ์ การขายได้ทันทีที่ ถึงจุดหมาย ซึ่งกลยุทธ์ทางการตลาดเหล่านี้ กำลังเป็นที่นิยม และเห็นความสำคัญกัน มาก โดยเฉพาะภาวะการแข่งขันทางการค้าเช่นในสภาพปัจจุบันนี้

การออกแบบบรรจุภัณฑ์การออกแบบบรรจุภัณฑ์ อาจแบ่งประเภทลักษณะการออกแบบได้ 2 ประเภทคือ

- การออกแบบลักษณะโครงสร้าง
- การออกแบบกราฟฟิก

การออกแบบลักษณะโครงสร้าง หมายถึง การกำหนดรูปลักษณะ โครงสร้างวัสดุที่ใช้ตลอดจน กรรมวิธีการผลิต การบรรจุ ตลอดจนการขนส่งเก็บรักษาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์นับตั้งแต่จุดผลิต จนถึงมือผู้บริโภค

การออกแบบกราฟฟิก หมายถึง การสร้างสรรค์ลักษณะส่วนประกอบภายนอกของโครงสร้าง บรรจุภัณฑ์ให้สามารถสื่อสาร สื่อความหมาย ความเข้าใจ (To Communicate) ในอันที่จะให้ผลทางด้าน จิตวิทยา (Psychological Effects) ต่อผู้บริโภค และอาศัยหลักศิลปะการจัดภาพให้เกิดความประสานกลมกลืนกันอย่างสวยงาม ตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

1. กระบวนการออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์

ในกระบวนการออกแบบโครงสร้างของบรรจุภัณฑ์ ผู้วิจัยต้องอาศัยความรู้และข้อมูลจากหลายด้านการอาศัยความช่วยเหลือจากผู้ชำนาญการบรรจุ (PACKAGING SPECIALISTS) หลาย ๆ ฝ่ายมาร่วมปรึกษาและพิจารณาตัดสินใจ ซึ่งอิงทฤษฎีของ ปุ่น คงเจริญเกียรติและสมพร คงเจริญเกียรติ (2542:71-83) โดยที่ผู้วิจัยจะกระทำหน้าที่เป็นผู้สร้างภาพพจน์ (THE IMAGERY MAKER) จากข้อมูลต่าง ๆ ให้ปรากฏเป็นรูปลักษณะของบรรจุภัณฑ์จริง ลำดับขั้นตอนของการดำเนินงาน นับตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดจนได้ผลงานออกมาดังต่อไปนี้ เช่น

1. กำหนดนโยบายหรือวางแผนยุทธศาสตร์ (POLICY PERMULATION OR ATRATEGIC PLANNING) เช่น ตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการผลิต เงินทุนงบประมาณ การจัดการ และการกำหนดสถานะ (SITUATION) ของบรรจุภัณฑ์ ในส่วนนี้ทางบริษัทแต่ชีวิตจะเป็นผู้กำหนด

2. การศึกษาและการวิจัยเบื้องต้น (PRELIMINARY RESEARCH) ได้แก่ การศึกษาข้อมูลหลักการทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และวิศวกรรมทางการผลิต ตลอดจนการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นและเกี่ยวข้องสอดคล้องกันกับการออกแบบโครงสร้างของบรรจุภัณฑ์

3. การศึกษาถึงความเป็นไปได้ของบรรจุภัณฑ์ (FEASIBILITY STUDY) เมื่อได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ แล้วก็เริ่มศึกษาความเป็นไปได้ของบรรจุภัณฑ์ด้วยการสเก็ต (SKETCH DESING) ภาพ แสดงถึงรูปร่างลักษณะ และส่วนประกอบของโครงสร้าง 2-3 มิติ หรืออาจใช้วิธีการอื่น ๆ ขึ้นรูปเป็นลักษณะ 3 มิติ ก็สามารถกระทำได้ ในขั้นตอนนี้จึงเป็นการเสนอแนวความคิดสร้างสรรค์ขั้นต้นหลาย ๆ แบบ (PRELIMINARY IDFAS) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในเทคนิควิธีการบรรจุ และการคำนวณเบื้องต้น ตลอดจนเงินทุนงบประมาณดำเนินการ และเพื่อการพิจารณาคัดเลือกแบบร่างไว้เพื่อพัฒนาให้สมบูรณ์ในขั้นต่อไป

4. การพัฒนาและแก้ไขแบบ (DESIGN REFINEMENT) ในขั้นตอนนี้ผู้ออกแบบจะต้องขยายรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ (DETAILED DESIGN) ของแบบร่างให้ทราบอย่างละเอียดโดยเตรียมเอกสารหรือข้อมูลประกอบ มีการกำหนดเทคนิคและวิธีการผลิต การบรรจุ วัสดุ การประมาณราคา ตลอดจนการทดสอบทดลองบรรจุ เพื่อหารูปร่าง รูปทรงหรือส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับหน้าที่ของบรรจุภัณฑ์ที่ต้องการด้วยการสร้างรูปจำลองง่าย ๆ (MOCK UP) ขึ้นมา ดังนั้นผู้ออกแบบจึงต้องจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อย่างละเอียดรอบคอบเพื่อการนำเสนอ (PRESENTATION) ต่อลูกค้าและผู้ทำงานเกี่ยวข้องให้เกิดความเข้าใจเพื่อพิจารณาให้ความคิดเห็นสนับสนุนยอมรับหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมในรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเช่น การทำแบบจำลองโครงสร้างเพื่อศึกษาถึงวิธีการบรรจุ และหน้าที่ของบรรจุภัณฑ์ก่อนการสร้างแบบเหมือนจริง

5. การพัฒนาต้นแบบจริง (PROTOTYPE DEVELOPMENT) เมื่อแบบโครงสร้างได้รับการแก้ไขและพัฒนา ผ่านการยอมรับแล้ว ลำดับต่อมาต้องทำหน้าที่เขียนแบบ (MECHANICAL DRAWING) เพื่อกำหนดขนาด รูปร่าง และสัดส่วนจริงด้วยการเขียนภาพประกอบแสดงรายละเอียดของรูปแบบแปลน (PLAN) รูปด้านต่าง ๆ (ELEVATIONS) ทศนิยมภาพ (PERSPECTIVE) หรือภาพแสดงการประกอบ (ASSEMBLY) ของส่วนประกอบต่าง ๆ มีการกำหนดมาตราส่วน (SCALE) บอกรายละเอียดและประเภทวัสดุที่ใช้มีข้อความ คำสั่ง ที่สื่อสารความเข้าใจกันได้ในช่วงการผลิตเป็นบรรจุกณ์ของจริง แต่การที่จะได้มาซึ่งรายละเอียดเพื่อนำไปผลิตจริงดังกล่าวนี้ ผู้ออกแบบจะต้องสร้างต้นแบบจำลองที่สมบูรณ์ (PROTOTYPE) ขึ้นมาก่อนเพื่อวิเคราะห์ (ANALYSIS) โครงสร้างและจำแนกแยกแยะส่วนประกอบต่าง ๆ ออกมาศึกษา ดังนั้น PROTOTYPE ที่จัดทำขึ้นมาในขั้นนี้จึงควรสร้างด้วยวัสดุที่สามารถให้ลักษณะ และรายละเอียดใกล้เคียงกับบรรจุกณ์ของจริงให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้เช่นอาจจะทำด้วยปูนพลาสเตอร์ ดินเหนียว กระดาษ ฯลฯ และในขั้นนี้ การทดลองออกแบบกราฟฟิคบนบรรจุกณ์ ควรได้รับการพิจารณาร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับลักษณะของโครงสร้างเพื่อสามารถนำผลงานในขั้นนี้มาคัดเลือกพิจารณาความมีประสิทธิภาพของรูปลักษณ์บรรจุกณ์ที่สมบูรณ์

6. การผลิตจริง (production) สำหรับขั้นตอนนี้ส่วนใหญ่จะเป็นหน้าที่รับผิดชอบของฝ่ายผลิตในโรงงานที่จะต้องดำเนินการตามแบบแปลนที่นักออกแบบให้ไว้ ซึ่งทางฝ่ายผลิตจะต้องจัดเตรียมแบบแม่พิมพ์ของบรรจุกณ์ให้เป็นไปตามกำหนด และจะต้องสร้างบรรจุกณ์จริงออกมาจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่าง (PRE- PRODUCTION PROTOTYPES) สำหรับการทดสอบทดลองและวิเคราะห์เป็นครั้งสุดท้าย หากพบว่ายังมีข้อบกพร่องควรรีบดำเนินการแก้ไขให้เป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงดำเนินการผลิตเพื่อนำไปบรรจุและจำหน่ายในลำดับต่อไป

1.6 กราฟฟิกบรรจุกณ์

การออกแบบกราฟฟิคหมายถึง การสร้างสรรค์ลักษณะ ส่วนประกอบภายนอกของโครงสร้างบรรจุกณ์ให้สามารถสื่อสาร สื่อความหมาย ความเข้าใจ (to communicate) ในอันที่จะให้ผล ทางจิตวิทยา ต่อผู้อุปโภค บริโภคเช่น ให้ผลในการดึงดูด ความสนใจการให้มโนภาพถึงสรรพคุณ ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ ยี่ห้อผลิตภัณฑ์ผู้ผลิต ด้วยการใช้อักษร การออกแบบ การจัดวางรูป ตัวอักษร ถ้อยคำ โฆษณา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ทางการค้า แล ะอาศัยหลักศิลปะการ จัดภาพให้เกิดการประสานกลมกลืน กันอย่างสวยงาม ตามวัตถุประสงค์ ที่ได้วางไว้ การออกแบบกราฟฟิค บรรจุกณ์ สามารถสร้างสรรค์ได้ ทั้งลักษณะ 2 มิติบนพื้นผิวแผ่นราบของวัสดุ เช่น กระดาษ แผ่นพลาสติก แผ่นโลหะอบติบึก หรืออลูมิเนียม โฟม ฯลฯ ก่อนนำวัตถุต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบกัน เป็นรูปทรงของบรรจุกณ์ ส่วนในลักษณะ 3 มิติก็อาจทำได้ 2กรณีคือ ทำเป็นแผ่นฉลาก (label)หรือแผ่นป้าย ที่นำไปติดบนแผ่นบรรจุกณ์ประเภท rigid forms ที่ขึ้นรูปมาเป็นภาชนะบรรจุสำเร็จมาแล้ว หรืออาจจะสร้างสรรค์บนผิวภาชนะบรรจุ รูปทรง 3มิติโดยตรงก็ได้เช่น ขวดแก้ว ขวดพลาสติกเป็นต้น ซึ่งลักษณะของการออกแบบกราฟฟิคบรรจุกณ์นี้ส่วน

ใหญ่มักถือตามเกณฑ์ของเทคนิคการพิมพ์ในระบบต่างๆเป็นหลักการออกแบบกราฟฟิก ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการบรรจุภัณฑ์เป็นอย่างมาก เพราะว่าเป็น ส่วนประกอบที่สำคัญ เหนือไปจากการบรรจุ และการป้องกันผลิตภัณฑ์โดยตรงทำให้บรรจุภัณฑ์ ได้มีหน้าที่ เพิ่มขึ้นมา โดยที่ลักษณะกราฟฟิกบรรจุภัณฑ์และสลากได้แสดงบทบาทหน้าที่สำคัญ อันได้แก่

1. การสร้างทัศนคติที่ต้งามต่อผลิตภัณฑ์และผู้ผลิต กราฟฟิกบนบรรจุภัณฑ์และแผ่นสลาก ได้ทำหน้าที่เปรียบเสมือนสื่อ ประชาสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์ในอันที่จะเสนอต่อผู้บริโภค บริโภคแสดงออกถึง คุณงาน ความดีของผลิตภัณฑ์ และความรับผิดชอบที่ ผู้ผลิตมีต่อผลิตภัณฑ์นั้น ๆ โดยที่ลักษณะทาง กราฟฟิก จะสื่อความหมายและปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ การนำผลิตภัณฑ์ไปใช้ ตลอดทั้งสร้างความต่อเนื่องของการใช้ การเชื่อถือในคุณภาพ จรรยาทั้งเกิด ความศรัทธา เชื่อถือในผู้ผลิตในผลผลิตที่สุดด้วย
2. การชี้แจงและบ่งชี้ให้ผู้บริโภคทราบถึง ชนิดประเภทของผลิตภัณฑ์ ลักษณะกราฟฟิกเพื่อให้สื่อความหมาย หรือถ่ายทอดความรู้สึกได้ว่า ผลิตภัณฑ์คืออะไร และผู้ใดเป็นผู้ผลิตนั้น มักนิยมอาศัย ใช้ภาพและอักษรเป็นหลัก แต่ก็ยังอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ ในการออกแบบ เช่น รูปทรง เส้น สี ฯลฯ ซึ่งสามารถสื่อให้เข้าใจหมายหมายได้เช่น เดียวกับการใช้ภาพ และข้อความอธิบายอย่างชัดเจน ตัวอย่างงานดังกล่าวนี้มีให้เห็นได้ทั่วไป และที่เห็นชัดคือ ผลิตภัณฑ์ต่างประเทศ ที่บรรจุอยู่ในภาชนะที่ คล้ายคลึงกัน ดังเช่น เครื่องสำอาง และยา เป็นต้น แม้บรรจุอยู่ในขวดหรือ หลอดรูปทรงเหมือนกันผู้บริโภค ก็สามารถชี้ ได้ว่า อันใดคือเครื่องสำอางอันใดคือยา ทั้งนี้ก็โดนการสังเกตจากกราฟฟิก เช่น ลักษณะตัวอักษร หรือ สีที่ใช้ซึ่งนักร้องออกแบบจัดไว้ให้ เกิดความรู้สึกผิดแผกจากกัน เป็นต้น
3. การแสดงเอกลักษณ์เฉพาะ สำหรับผลิตภัณฑ์และผู้ประกอบการลักษณะรูปทรงและโครงสร้าง ของบรรจุภัณฑ์ ส่วนใหญ่มักมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ในผลิตภัณฑ์แต่ละประเภททั้งนี้ เพราะกรรมวิธีการบรรจุภัณฑ์ ใช้เครื่องจักรผลิตขึ้นมาภายใต้ มาตรฐานเดียวกัน ประกอบกับผู้แข่งขัน ในตลาดมีมาก ดังที่เห็นได้ จากผลิตภัณฑ์อาหาร สำเร็จรูปที่ผลิตและจำหน่ายอยู่อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะรูปทรง และโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันมาก เช่น อาหารกระป๋อง ขวดเครื่องดื่มขวดยา ของปิดผนึก (pouch) และกล่องกระดาษ เป็นต้น บรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้มักมีขนาด สัดส่วน ปริมาณการบรรจุ ที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันดังนั้นการออกแบบกราฟฟิก จึงมีบทบาทหน้าที่แสดงเอกลักษณ์ หรือบุคลิกพิเศษที่เป็นลักษณะเฉพาะของตน (brand image) ของผลิตภัณฑ์ และ ผู้ผลิตให้เกิดความชัดเจน ผิดแผกจากผลิตภัณฑ์คู่แข่งกัน เป็นที่สะดุดตา และเรียกร้องความสนใจ จากผู้บริโภคทั้งเก่าและใหม่ให้จดจำได้ตลอดจนซื้อได้โดยสะดวกและรวดเร็ว
4. การแสดงสรรพคุณและวิธีใช้ ของผลิตภัณฑ์เป็นการให้ข่าวสารข้อมูลส่วนประสมหรือส่วน ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ภายในว่ามีคุณสมบัติสรรพคุณและวิธีการใช้อย่างถูกต้องอย่างไรบ้าง ทั้งนี้โดยการอาศัย การออกแบบการจัดวาง (lay -out) ภาพประกอบข้อความสั้นๆ (slogan) ข้อมูลรายละเอียดตลอดจนตรารับรอง คุณภาพและอื่น ๆ ให้สามารถเรียกร้องความสนใจ จากผู้บริโภคให้หยิบยกเอา

ผลิตภัณฑ์ขึ้นมาพิจารณา เพื่อตัดสินใจเลือกซื้อ การออกแบบกราฟฟิกเพื่อแสดง บทบาทในหน้าที่นี้จึงเปรียบจึงเปรียบเสมือน การสร้างบรรจุกณ์ให้เป็นพนักงานขายเงียบ (the silent salesman) ที่ทำหน้าที่โฆษณา ประชาสัมพันธ์ แทนคน ณ บริเวณจุดซื้อ(point of purchase) นั้นเองบรรจุกณ์เป็นตัวแทนของกระบวนการส่งเสริมการขายทางการตลาดณ จุดขายที่สามารถจับต้องได้ เปรียบเสมือนกุญแจ ดอกสุดท้ายที่จะไขผ่านประตูแห่งการตัดสินใจซื้อ บรรจุกณ์สามารถ ทำหน้าที่เป็นสื่อโฆษณา ได้อย่างดีเยี่ยม ณ จุดขาย เพราะบรรจุกณ์เป็นงานพิมพ์ 3 มิติและมีด้านทั้งหมดถึง 6 ด้านที่จะสามารถใช้เป็นสื่อโฆษณา ได้ดีกว่าแผ่นโฆษณาที่มีเพียง 2 มิติหรือด้านเดียว นักออกแบบบางท่าน ได้เปรียบเทียบการออกแบบบรรจุกณ์ ว่าเปรียบเสมือนร่างกายของมนุษย์ เริ่มต้นจากรูปร่างของบรรจุกณ์ อันได้แก่ทรงสี่เหลี่ยมของกล่อง ทรงกลมของขวด หรือกระป๋อง เป็นต้น รูปร่างเหล่านี้เปรียบได้กับตัวโครงร่างกายมนุษย์ สีที่ออกแบบบรรจุกณ์เปรียบ เสมือนผิวหนังของมนุษย์คำบรรยายบนบรรจุกณ์ เปรียบได้กับปากที่กล่าวแจ้งแถลงสรรพ คุณของสินค้าการออกแบบทั้งหมด ของบรรจุกณ์ จึงเปรียบเสมือนระบบการทำงานของมนุษย์ ในการออกแบบนักออกแบบ จะนำเอาองค์ประกอบ ต่าง ๆ อันได้แก่กลยุทธ์การตลาด ช่องทางการจัดจำหน่าย และสภาวะคู่แข่งขึ้นมาเป็นแนวความคิดในการออกแบบ ให้สนองกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้ ในแง่ของนักออกแบบบรรจุกณ์ การออกแบบอาจจะเขียน เป็นสมการอย่างง่าย ๆ ได้ดังนี้

การออกแบบ = คำบรรยาย + สัญลักษณ์ + ภาพพจน์

Design = Words + Symbols + Image

ในสมการนี้ คำบรรยาย และสัญลักษณ์มีความเข้าใจ ตามความหมายของคำ ส่วนภาพพจน์นั้นค่อนข้าง จะเป็นนามธรรม เนื่องจากกรออกแบบภาพพจน์เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจแสดงออกได้ด้วยจุด เส้น สี รูปวาด และรูปถ่าย ผสมผสานกัน ออกมาเป็นพาณิชย์ ศิลป์บนบรรจุกณ์ ด้วยหลักการง่าย ๆ 4ประการ คือ SAFE ซึ่งมีความหมายว่า

S = Simple เข้าใจง่ายสบายตา

A = Aesthetic มีความสวยงาม ชวนมอง

F = Function ใช้งานได้ง่าย สะดวก

E = Economic ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอาง

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

เครื่องสำอางที่ใช้เสริมความงามหรือใช้เสริมสร้างหน้าที่ของร่างกายนั้น มักใช้กับอวัยวะส่วนนอกของร่างกาย อันได้แก่ ผม ขน เล็บ ความจำเป็นในการใช้เครื่องสำอางประเภทต่างๆมองดูผิวเผินแล้วผิวหนึ่งเป็นอวัยวะที่ไม่สำคัญนัก แต่ความจริงความสำคัญมากเลยทีเดียว เช่น แม้ผู้ใดถูกไฟลวกหนึ่งใน 3 ของร่างกาย ก็เป็นการยากมากที่จะเยียวยาชีวิตอยู่ได้ ผิวหนึ่งแม้จะเป็นสิ่งบอบบาง แต่ก็เป็นสิ่งปกคลุมและป้องกันอวัยวะต่างๆ ของร่างกายได้ดี โดยเฉพาะน้ำในร่างกายมิให้สูญเสียมากเกินไปจนดำรงชีวิตอยู่ไม่ได้ (ผศ. พิมพร สีสภาพพิสิฐ, 2532.หน้า 1)

ในแง่การดำรงชีวิต เครื่องสำอางเป็นสิ่งไม่จำเป็นเพราะไม่ได้อยู่ในปัจจัย 4 เพราะถ้าไม่ได้ใช้ก็ไม่ได้ทำให้ต้องตาย คือ ขาดแต่เราจะขาดความสุขสบายไป อย่างเช่น ถ้าตื่นเช้าขึ้นมาไม่มียาสีฟัน ไร้ชำระและปาก หรือ สบู่ดักตัวอาบนํ้า จะทำให้มีกลิ่นเหม็นเข้ากับใครไม่ได้ จึงเห็นว่าเครื่องสำอางก็มีประโยชน์จะขาดเสียทั้งหมดไม่ได้

ในสมัยก่อนวิชาเครื่องสำอางมิได้จัดอยู่ในวงการศึกษา เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งฟุ่มเฟือย แต่ในปัจจุบันนี้ มีการใช้เครื่องสำอางกันมากขึ้น เพราะเครื่องสำอางสามารถช่วยให้คนที่รู้สึกไม่สวย สวยขึ้นได้ และช่วยคนที่สวยอยู่แล้วให้สวยยิ่งขึ้น นอกจากนี้ทางเศรษฐกิจจะเป็นการเพิ่มรายได้ของประเทศ นอกจากนี้ยังมีการผลิตเครื่องสำอางเพื่อส่งออกและจำหน่ายเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ในระดับครัวเรือนจนถึงขั้นอุตสาหกรรม ดังนั้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องสำอางจึงมีบทบาทมากขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์เครื่องสำอาง

การใช้เครื่องสำอางจัดเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่มีมาแต่สมัยโบราณ มีการค้นพบว่า มีการใช้เครื่องสำอางมาตั้งแต่สมัยอียิปต์โบราณ จีน อินเดีย และต่อมาจนถึงปัจจุบัน โดยชาวกรีกเป็นชาติแรกที่มีการแยกการแพทย์และเครื่องสำอางออกจากกิจการทางศาสนา และยังถือว่าการใช้เครื่องสำอางเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติต่อร่างกายให้ถูกต้องสม่ำเสมอ เป็นกิจวัตรประจำวัน ศิลปะการใช้เครื่องสำอางและเครื่องหอมได้ถึงขีดสุดในระหว่าง 2 ศตวรรษแรกแห่งอาณาจักรโรมัน แล้วค่อยๆ เสื่อมลง และเมื่ออาณาจักรโรมันเสื่อมอำนาจลงในศตวรรษที่ 5 ศิลปะการใช้เครื่องสำอางจึงแพร่หลายเข้าสู่ทวีปยุโรป นอกจากนี้ ชาวอาหรับก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการผลิตเครื่องสำอาง โดยได้มีการดัดแปลง แกะไขส่วนผสมต่างๆ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มีคุณภาพดีขึ้น เช่น การใช้กรรมวิธีการกลั่นเพื่อให้ความบริสุทธิ์สูง การใช้แอลกอฮอล์เป็นตัวทำละลาย เป็นต้น เมื่อศิลปะการใช้เครื่องสำอางได้แพร่หลายเข้าสู่ในประเทศฝรั่งเศสมากขึ้น เจ้าหน้าที่ชาวฝรั่งเศสได้พยายามเสนอให้มีการแยกกิจการด้านเครื่องสำอางไว้เฉพาะ โดยให้แยกออกจากกิจการด้านการแพทย์ เนื่องจากกิจการด้าน

การแพทย์และเครื่องสำอางต้องอยู่ในการควบคุมของกฎหมาย ในระหว่างปี ค.ศ. 1400 – 1500 และความพยายามก็ประสบความสำเร็จในปี ค.ศ.1600 ศิลปะการใช้เครื่องสำอางได้แยกออกมาจากกิจการด้านการแพทย์อย่างชัดเจน ต่อมาในปี ค.ศ. 1800 ได้มีการรวบรวมและแยกแยะความรู้ในด้านศิลปะการใช้เครื่องสำอางออกเป็นหลายๆ ประเภท เช่น เกสซ์กร ช่างเสริมสวย นักเล่นแร่แปรธาตุ ซึ่งต้องใช้ความรู้ที่ได้มาจากเภสัชกรรมและเครื่องสำอางมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละอาชีพการผลิตเครื่องสำอางในช่วงแรกๆ นั้น ยังมีกรรมวิธีการผลิตที่ไม่แน่นอน เครื่องสำอางบางประเภทมีขายในร้านขายยา การผลิตเป็นความรู้ส่วนบุคคลที่ได้รับสืบทอดมาหรือได้จากการศึกษาค้นคว้า ลองผิดลองถูก จนถึงปลายศตวรรษที่ 19 ได้มีผู้นำวิธีการทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่เข้ามาช่วยในการผลิตแทนวิธีเก่า และเมื่อผลิตเครื่องสำอางแต่ละชนิดจะมีเครื่องหมายการค้าชัดเจน และมีกรรมวิธีในการผลิตที่แน่นอน ทำให้เครื่องสำอางที่ผลิตขึ้นมีคุณภาพ สามารถเพิ่มรายได้ให้กับผู้ผลิต ทำให้มีการเพิ่มการผลิต และพยายามปรับปรุงคุณภาพของเครื่องสำอางให้มีคุณภาพสูงขึ้น ต่อมาได้มีการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่เข้ามาปรับปรุงคุณภาพของเครื่องสำอาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาเคมี ได้มีส่วนเข้ามาช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางให้มีคุณภาพสูง ในการผลิตแต่ละครั้งต้องมีส่วนประกอบที่คงที่ได้ผลิตภัณฑ์อย่างเดียวกัน มีหลักการเลือกใช้วัตถุดิบที่ได้มาตรฐานในการผลิต และมีการตรวจสอบคุณสมบัติ ตลอดจนการเก็บรักษาสีผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางในปี ค.ศ. 1895 ได้มีการเปิดสอนวิชาการเครื่องสำอาง ในเมืองชิคาโก สหรัฐอเมริกา เป็นครั้งแรก ทำให้นักศึกษาได้รู้จักวิธีการใช้เครื่องสำอางชนิดต่างๆ ในการรักษาผิวหน้าและเส้นผม ต่อมาการศึกษาวิชานี้ได้แพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว(สยด้วยสมุนไพรรักษาผิว ฐาปวีส์ คงสุข 2532, หน้า 2)

คำจำกัดความเครื่องสำอาง

เครื่องสำอางมีคำจำกัดความหรือความหมายได้มากมายแล้วแต่ผู้ที่ให้คำจำกัดความตลอดจนความต้องการหรือจุดประสงค์ของการใช้เครื่องสำอาง และประเทศที่ให้คำจำกัดความแต่อย่างไรก็ตามหลักการหรือพื้นฐานของความหมายของคำว่าเครื่องสำอางจะเหมือนกัน ดังจะเห็นได้จากคำจำกัดความต่อไปนี้

ก. หนังสือมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก. 152-2518) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เครื่องสำอาง ได้ให้คำจำกัดความเครื่องสำอางว่า เครื่องสำอาง หมายถึง :

- (1) ผลิตภัณฑ์สิ่งปรุงเพื่อใช้บนผิวหนังหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายมนุษย์ โดยดู ทา ฟัน หรือ โรย เป็นต้น เช่นในการทำความสะดวกป้องกัน แต่งเสริมเพื่อความงามหรือเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์
- (2) สิ่งใดๆ ที่ใช้เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์สิ่งปรุงที่กล่าวมาในข้อ (1)

ข. หนังสือพิมพ์เกษตรกรรม สมัยสยาม ปีที่สิบห้า เล่มสาม พฤษภาคม ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2505 ได้ให้คำจำกัด ความว่า เครื่องสำอาง หมายถึง ผลิตภัณฑ์ทุกอย่างที่มีความตั้งใจหรือจงใจผลิตขึ้นมา สำหรับใช้กับบุคคลใดโดยตรง เพื่อความมุ่งหมายใน การทำความสะอาด หรือการทำให้เกิดความสวยงาม โดยเฉพาะ ภายใต้กฎหมาย ควบคุมอาหาร ยา และเครื่องสำอางของสหรัฐอเมริกา ความหมายรวมไปถึง ยาและสารต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตภัณฑ์เหล่านี้ด้วย ซึ่งจะต้องถูกควบคุมตามกฎหมาย และในด้าน ปฏิบัติการหรือเทคนิคต่างๆ ที่จะใช้ในการผลิตเครื่องสำอาง รวมทั้งวิธีการรักษาและเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับ การทำความสะอาดร่างกายและการทำให้เกิดความสวยงามที่ใช้ในร้านเสริมสวยด้วย

ค. พระราชบัญญัติ เครื่องสำอาง พ.ศ.2535 เครื่องสำอาง หมายถึง

- (1) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โขย ฟัน หยอด ใส่ อบหรือกระทำ ด้วยวิธีอื่นใดต่อ ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเพื่อทำความสะอาด ความสวยงามหรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงามและ รวมตลอดทั้งเครื่อง ประทีนผิวต่างๆด้วย แต่ไม่รวมถึง เครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย
- (2) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง โดยเฉพาะ หรือ
- (3) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง

คุณลักษณะเครื่องสำอางในการผลิตเครื่องสำอาง มีลักษณะการเตรียมหรือการผลิตเหมือนกับการเตรียม หรือการผสมยา แต่ในกรณีของการเตรียมเครื่องสำอางจะมีลักษณะที่เฉพาะเด่นชัดที่แตกต่างจากการผลิต ยาอยู่ 3 ประการ คือ

1. เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีกลิ่นหอมชวนดม
2. มีลักษณะสวยงาม ทั้งลักษณะของผลิตภัณฑ์ รวมถึงการบรรจุหีบห่อ
3. ใช้งานได้ง่าย สะดวกต่อการพกพาเครื่องสำอางโดยทั่วไป จะต้องบอกคุณลักษณะของ เครื่องสำอางนั้นๆ ไว้ ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) เช่น ส่วนประกอบของ ผลิตภัณฑ์ วิธีใช้ ข้อควรระวัง ภาชนะและการบรรจุ รวมถึงการทดสอบ การตรวจหาปริมาณ และการวิเคราะห์ต่างๆ

ประโยชน์ของเครื่องสำอาง

1. ช่วยตกแต่งให้ผิวดูเนียนและผุดผ่องขึ้น เช่น แป้งแต่งหน้า ดินสอเขียนคิ้ว ครีมต่างๆ
2. ช่วยทำความสะอาดรักษาอนามัยและสุขภาพผิวของปากและฟัน เช่น สบู่และยาสีฟัน
3. ช่วยกลบเกลื่อนให้แลดูเป็นธรรมชาติ เช่น กลบฝ้าและไฝต่างๆ
4. ช่วยตกแต่งทรงผมให้อยู่ทรง และสวยงามตามที่ต้องการ

5. ช่วยทำให้สบายผิว แก้ความอับชื้น เช่น แป้งฝุ่นโรยตัว
6. ทำให้จิตใจสดชื่น รู้สึกผ่อนคลาย เนื่องจากกลิ่นหอมของเครื่องสำอาง

ประเภทของเครื่องสำอาง แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. เครื่องสำอางควบคุมพิเศษ หมายถึงเครื่องสำอางที่มี ชื่อสารควบคุมพิเศษ ประเภทและลักษณะที่มี รายละเอียดตามที่กำหนดในบัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ 38) พ.ศ. 2548 เจือปนในการนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาว่าด้วยการนำหรือส่ง เครื่องสำอางเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2537 โดยแบ่งเป็น 2 กรณี ดังนี้
 - กรณีที่ 1 การนำหรือส่งเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างในการศึกษาวิเคราะห์ทางวิชาการหรือ การขอขึ้นทะเบียน ต้องได้รับใบแจ้งการนำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางก่อน จึงจะนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรได้
 - กรณีที่ 2 การนำหรือส่งเข้ามาเพื่อจำหน่าย ต้องได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางและใบรับรองการชำระค่าธรรมเนียมรายปีก่อน จึงจะนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรได้
2. เครื่องสำอางควบคุม หมายถึงเครื่องสำอางที่มีชื่อของผลิตภัณฑ์ หรือสารควบคุมตามประกาศกระทรวง จำนวน 7 ชนิด ดังนี้

- 2.1 ผลิตภัณฑ์ที่มีสารป้องกันแสงแดด
- 2.2 ผ่าอนามัย
- 2.3 ผ่าเย็นหรือกระดาษเย็น
- 2.4 แป้งฝุ่นโรยตัว
- 2.5 แป้งน้ำ
- 2.6 เครื่องสำอางที่มีสารซิงก์ไพริไทโอนและไพรอกโทนโอลามีน
- 2.7 ผลิตภัณฑ์ที่มีสารคลิบบาโซล

เงื่อนไขการนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาว่าด้วยการนำหรือส่งเครื่องสำอางเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2537 แบ่งเป็น 2 กรณีตามวัตถุประสงค์ของการนำหรือส่งเครื่องสำอางเข้ามาในราชอาณาจักร

กรณีที่ 1 นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างประกอบการแจ้งรายละเอียด ให้นำ

เครื่องสำอางเข้าได้ตามประเภทและปริมาณรวมตามที่กำหนดและอยู่ในอำนาจของด่าน ศุลกากรที่ จ ะ พิจารณาให้นำเข้าได้ดังนี้

1. ผ้านอนามัยที่ใช้ภายนอก จำนวน 2 กล่อง ปริมาณรวมไม่เกิน 20 ชิ้น
2. ผ้านอนามัยชนิดสอด จำนวน 2 กล่อง ปริมาณรวมไม่เกิน 40 ชิ้น
3. ผ้าเย็บ หรือกระดาษเย็บ จำนวน 25 ชิ้น หรือจำนวน 2 กล่องในกรณีที่เป็นชนิด
ม้วนบรรจุในกล่องหรือกระป๋อง
4. แป้งฝุ่นโรยตัว จำนวน 2 กระป๋อง ปริมาณรวมไม่เกินกว่า 200 กรัม
5. แป้งน้ำ จำนวน 4 ขวด ปริมาณรวมไม่เกิน 200 มิลลิลิตร
6. ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มีสารป้องกันแสงแดด
 - 6.1 Face Cream/Lotion ปริมาณตัวอย่าง 90 กรัม
 - 6.2 Face Powder ปริมาณตัวอย่าง 30 กรัม
 - 6.3 Rouges ปริมาณตัวอย่าง 20 กรัม
 - 6.4 Lipstick ปริมาณตัวอย่าง 12 กรัม
 - 6.5 Shampoo ปริมาณตัวอย่าง 70 มิลลิลิตร
 - 6.6 Hair Spray ปริมาณตัวอย่าง 300 กรัม
 - 6.7 Cream and Stick ปริมาณตัวอย่าง 50 กรัม
 - 6.8 Nail Enamel ปริมาณตัวอย่าง 30 มิลลิลิตร
7. ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มีสารขจัดรังแค ปริมาณตัวอย่าง 50 มิลลิลิตร

กรณีที่ 2. นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ต้องได้รับใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมและ
ใบรับรองการชำระค่าธรรมเนียมรายปีก่อนจึงจะนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรได้

3. เครื่องสำอางอื่น (เครื่องสำอางทั่วไป) หมายถึงเครื่องสำอางทุกประเภท ยกเว้น เครื่องสำอางควบคุม
พิเศษและเครื่องสำอางควบคุมเงื่อนไขการนำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องปฏิบัติตามระเบียบ
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาว่าด้วยการนำเข้าหรือส่งเครื่องสำอางเข้ามาในราชอาณาจักร

แบ่งเป็น 2 กรณีตามวัตถุประสงค์ของการนำเข้าหรือส่งเครื่องสำอางเข้ามาในราชอาณาจักร

กรณีที่ 1. นำหรือส่งเข้ามาเพื่อส่งเสริมการขายเฉพาะฤดูกาล หรือเครื่องสำอางประเภทใหม่สำหรับ
ทดลองตลาดและเพื่อส่งเสริมการจำหน่าย จะส่งหรือนำเข้าได้เมื่อสำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยาได้ทำหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ศุลกากรทราบ (ระเบียบระเบียบสำนักงาน
คณะกรรมการอาหารและยา) ว่าด้วย การนำเข้าหรือส่งเครื่องสำอางเข้ามาในราชอาณาจักร
(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2538)

กรณีที่ 2. นำหรือส่งเข้ามาเพื่อจำหน่าย จะนำหรือส่งเข้ามาได้เมื่อสำนักงานอาหารและยาได้มีหนังสือ
แจ้งการนำเข้าเครื่องสำอางทั่วไปให้กรมศุลกากรทราบตามแบบ สอท.2 (ระเบียบระเบียบ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาว่าด้วย การนำหรือส่งเครื่องสำอางเข้ามาใน
ราชอาณาจักร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2542

ปัจจุบัน มีเครื่องสำอางประเภทเดียวที่จะต้องไปยื่นจดแจ้งที่ อย. คือ “เครื่องสำอางควบคุม”
ตาม พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 เครื่องสำอางควบคุม หมายถึง เครื่องสำอางที่
ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางควบคุม และชำระ ค่าธรรมเนียมราย
ปี จึงจะผลิต หรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมได้โดยทั่วไป มักแบ่งเครื่องสำอางเป็น 2
ประเภทใหญ่ๆ ตาม ประโยชน์ใช้งาน คือ

1. ผลิตภัณฑ์ดูแลผิว หรือ สกินแคร์ (Skin care products)

2. ผลิตภัณฑ์แต่งหน้า หรือ เมคอัพ (Make up products)

ถ้า แบ่งตามวัตถุประสงค์การใช้ จะสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. เครื่องสำอางทำความสะอาด (Cleansing cosmetics) ได้แก่ สบู่ แชมพู ครีมนวด
ผมหงอกสีฟัน แอลกอฮอล์เจล เจลล้างหน้า ครีมโกนหนวด ครีมอาบน้ำ น้ำยาทำ
ความสะอาดจุดซ่อนเร้น น้ำมันล้างหน้า

2. เครื่องสำอางบำรุงผิว ได้แก่ โลชั่นบำรุงผิว ครีมกันแดด ซีรัมบำรุงผม ลิปปาล์มที่
ไม่มีสี

3. เครื่องสำอางสำหรับตกแต่ง (Make up) เช่น ครีมรองพื้น ลิปกอส อายแชโดว์
บลัชออน ดินสอเขียนคิ้ว มาสคาร่า

ข้อควรระวังในการเก็บรักษาเครื่องสำอาง

1. เครื่องสำอางอาจมีการตกตะกอนของโลชั่น เมื่อเก็บไว้ในที่เย็นจะทำให้ผลิตภัณฑ์
ขุ่น

2. อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงของสี ซึ่งอาจจะซีดจางลงหรือเข้มขึ้น

3. เกิดการแตกตัวของครีม

4. เกิดการสลายตัวทางเคมี

5. เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลิ่นหอม

6. เกิดความเสื่อมของภาชนะบรรจุ (ผศ.ดร.อรุณญา มโนสร้อย, 2533. หน้า 1)

เนื่องจากสภาพความทนทานโดยทั่วไปก็ขึ้นอยู่กับวิธีการเก็บรักษาจะต้องใช้เวลาที่นานมาก ดังนั้น
การเปลี่ยนแปลงของสภาพเครื่องสำอางก็ต้องอาศัยบรรจุกฎเกณฑ์ที่ดีที่สามารถรักษาคุณภาพของ
เครื่องสำอางไว้ได้นาน

ส่วนประกอบของเครื่องสำอางที่ผู้ผลิตเครื่องสำอางได้นำมาผสมในผลิตภัณฑ์จะเป็น
ส่วนประกอบจาก น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น และสารสกัดจากกุหลาบพันปี โดยมุ่งโดยมุ่งไปที่ผลิตภัณฑ์ที่
บำรุงผิวและทำความสะอาดนอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ประเภท บำรุงเส้นผม บำรุงลิ้นจี่ปาก

เครื่องสำอางที่ใช้ในปัจจุบันมีหลากหลายประเภท เพื่อความสะดวกในการทำความเข้าใจ จะแบ่งเครื่องสำอางตามลักษณะและวัตถุประสงค์การใช้งาน ดังนี้

1. เครื่องสำอางสำหรับผิวหน้า
2. เครื่องสำอางชะลอความแก่
3. เครื่องสำอางสำหรับใบหน้า
4. เครื่องสำอางสำหรับใบหน้า
5. เครื่องสำอางที่ใช้ในช่องปาก

เครื่องสำอางสำหรับผิวหน้า

เครื่องสำอางสำหรับผิวหน้า เป็นผลิตภัณฑ์ครีมหรือโลชั่นใช้สำหรับผิวหน้า เพื่อบำรุงและถนอมผิวพรรณให้มีความชุ่มชื้น นุ่มนวล เมื่อสัมผัส แบ่งได้ 6 ประเภท

1. วานิชิ่งครีม (Vanishing Cream)
2. ฟันเดชั่นครีม (Foundation Cream)
3. นูริชิ่งครีมหรือไนท์ครีมและครีมนวด (Nourishing Cream or Night Cream and Massage Cream)
4. ครีมสำหรับทาผิวและร่างกาย (Hand and Body Cream)
5. ครีมอเนกประสงค์ (All-Purpose Cream) ครีมอเนกประสงค์ (All-Purpose Cream) เป็น

ครีมที่ใช้ได้หลายวัตถุประสงค์ ยกตัวอย่างเช่น ยาระงับกลิ่นตัว กลิ่นตัวเกิดจากต่อมกลิ่นสารที่มีส่วนประกอบของกรดไขมันและสารสเตอรอยด์ออกมาในรูปเหงื่อ เมื่อสัมผัสจุลินทรีย์ จะถูกย่อยสลายเป็นสารเอมีน (Amine) และแอมโมเนีย (NH) ซึ่งมีกลิ่นฉุน ดังนั้นการระงับกลิ่นตัวทำโดยการระงับการหลั่งของเหงื่ออันไม่ให้เหงื่อออกมาที่ผิวหน้า ขจัดเหงื่อที่ออกมาที่ผิวหน้าโดยเร็ว ใช้สารฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ สารระงับกลิ่นที่นิยมมีดังนี้

1. เกลืออะลูมิเนียม (Aluminum Salts) เช่น อะลูมิเนียมอัลโคเลต (Aluminium Alcholate) อะลูมิเนียมไฮดรอกซิลคลอไรด์ (Aluminium Chloride) เป็นต้น ซึ่งสารเหล่านี้จะมีความเป็นกรดสูง (pH 1.5 - 4) ทำให้เกิดการระคายเคือง ทำลายเสื้อผ้า โดยเฉพาะผ้าลินินและผ้าฝ้าย การแก้ไขทำได้โดยการเติมสารละลายบัฟเฟอร์ เช่น อะซิตาไมด์ (Aectamide) ไกลซีน (Glycine) เบสิกอะลูมิเนียมโฟมเตต (Basic Aluminium Formate) นอกจากระงับเหงื่อได้แล้วยังขจัดกลิ่น และมีฤทธิ์ฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดกลิ่นได้ด้วย

2. เกลือเซอร์โคเนียม (Zirconium) เช่น เซอร์โคเนียมออกไซด์ (Zirconium Oxide) เซอร์โคเนียมไฮดรอกไซด์ (Zirconium Hydroxide) ซึ่งทำปฏิกิริยาได้ดีกับกรดไขมันและเอมีนในเหงื่อให้กลายเป็นสารที่ไม่มีกลิ่น นอกจากนี้การนำสารนี้มาใช้ร่วมกับเกลืออะลูมิเนียม จะทำให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ช่วยลดการระคายเคืองผิวและการทำลายเสื้อผ้าครีมกันแดด (Sun Screen) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้

ป้องกันรังสีอัลตราไวโอเล็ต (Ultraviolet:UV)โดยเฉพาะ UV-A ที่ทำให้เกิดผิวคล้ำ และUV-B ที่ทำให้เกิดการบวมแดง ดังนั้นในการป้องกันคือ การพยายาม ไม่ให้รังสี UV สัมผัสกับผิวหนัง มี 2 วิธีคือ

1. ป้องกันโดยการสะท้อน โดยใช้สารที่เป็นตัวสะท้อนแสง ป้องกันไม่ให้รังสี UV สัมผัสผิวหนัง เช่น ซิงค์ออกไซด์ (Zinc Oxide) ไทเทเนียมไดออกไซด์ (Titanium Dioxide)แมกนีเซียมคาร์บอเนต (Magnesium Carbonate) แคลเซียมคาร์บอเนต (Calcium Carbonate)แมกนีเซียมออกไซด์ (Magnesium Oxide)

2. ป้องกันโดยการดูดกลืน โดยการใช้สารดูดกลืนรังสี UV ไว้ในตัว ได้แก่ สารประกอบ อินทรีย์พวกAliphatic, Aromatic, Heterocyclic เป็นต้น ทำให้พลังงานของรังสี UV น้อยลง โดยการทำให้รังสี Vมีความยาวคลื่น มากกว่าเดิม เป็นผลให้ไม่เกิดการแพ้และอาการบวมแดงค่าที่บอกบอกถึงประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ป้องกันแดด คือMPE (Minimum Perceptible Erythema) คือ อาการผื่นแดงน้อยที่สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่าMED (Minimum Erythral Dose) คือปริมาณที่น้อยที่สุดของพลังงานที่ทำให้เกิด MPESPF (Sun Protection Factor) คือ อัตราส่วนระหว่าง MED เมื่อทาผิวหนังด้วยผลิตภัณฑ์ป้องกันแสงแดดกับ MED เมื่อทาผิวหนังปราศจากสิ่งปกปิดในคนๆ เดียวกัน โดยมีการกำหนดค่าไว้ดังนี้ SPF 2 หมายถึง Minimal Protection ให้การป้องกันน้อยที่สุด ซึ่งทำให้เกิดสีผิวคล้ำ

SPF 4 หมายถึง Moderate Protection ป้องกันแสงได้ปานกลาง ทำให้เกิดสีผิวคล้ำได้น้อยมาก

SPF6 หมายถึง Extra Protection ป้องกันแสงได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดสีผิวคล้ำได้น้อยมาก

SPF 8 หมายถึง Maximal Protection ป้องกันแดดได้สูงมากจนเกือบไม่มีสีผิวคล้ำเกิดขึ้นเลย

SPF 15 หมายถึง Ultra Protection ป้องกันแดดได้สูงสุดและไม่ให้เกิดสีผิวคล้ำเลย

เครื่องสำอางชะลอความแก่ ความแก่เป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ปรารถนา สาเหตุเกิดจากการเสื่อมสภาพของสาร Soluble Collagenซึ่งทำหน้าที่ให้ความยืดหยุ่นแก่เซลล์ ทำให้เซลล์สามารถอุ้มน้ำและความชุ่มชื้นได้ดี ทำให้เซลล์เต่งตึงไม่เหี่ยวแห้งเมื่ออายุมากขึ้น Soluble Collagen ก็แปรสภาพไปทำให้เกิดริ้วรอย เหี่ยวย่นบนใบหน้านอกจาก Soluble Collagen แล้วสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ ฮอริโมนและวิตามิน ก็มีผลต่อความแก่เพราะเมื่อเรา อายุมากขึ้นฮอริโมนจะลดลงตามอายุ ทำให้การควบคุมการทำงานของต่อมต่างๆน้อยลงยิ่งขาดวิตามิน ด้วยแล้วก็จะทำให้เซลล์ค่อยๆตายไป จึงทำให้แก่เร็วยิ่งขึ้น องค์ประกอบของ เครื่องสำอางชะลอความแก่ มีหลายชนิด ชนิดที่มีความสำคัญได้แก่

1. สาร Soluble Collagen เป็นสารสังเคราะห์ขึ้นมาใหม่ไม่ได้ ต้องได้รับจากธรรมชาติโดยสกัดจากหนังสัตว์ที่มีอายุน้อย เช่นหนังลูกวัว เพื่อนำมาทดแทน Soluble Collagenที่ผิวหนังของมนุษย์แปรสภาพไป

2. ฮอโมน ฮอโมนที่นิยมนำมาเป็นส่วนประกอบของเครื่องสำอางมี 3 ชนิด คือ

2.1 เทสโตสเตอโรน (Testosterone) และโปรเจสเตอโรน (Progesterone) ทำให้ผิวหนังที่เหี่ยวย่นเต่งตึงขึ้นได้แต่มีผลทำให้มีขนมากขึ้นและเหงื่อออกมากจึงเป็นฮอโมนที่ห้ามนำมาใช้ในเครื่องสำอาง

2.2 คอร์ติโคสเตอโรยด์ (Corticosteroids) มีประโยชน์ในการรักษาอาการอักเสบ และการแพ้ของผิวหนัง จัดอยู่ในพวกยารักษาโรคการใช้ควรอยู่ในความดูแลของแพทย์ มีผลทำให้หนังกำพร้า หนังกั้น ฝ่อลีบและทำให้ผิวหนังบางลง

2.3 เอสโตรเจน (Estrogen) เป็นฮอโมนที่ใช้เพื่อลบลรอยเหี่ยวย่นของผิวหนังส่วนการใช้เอสโตรเจน มีข้อกำหนดในส่วนปริมาณและชนิดของผลิตภัณฑ์เป็นฮอโมนที่นิยมนำมาใส่ในเครื่องสำอาง

3. วิตามิน (Vitamin) เป็นสารที่เข้าไปเสริมการทำงานของเซลล์ผิวหนัง ให้ทำงานดีขึ้น เพิ่มความชุ่มชื้นแก่เซลล์มีความปลอดภัยมากกว่าฮอโมน ออกฤทธิ์ต่อเซลล์ผิวหนังได้ดี แต่เห็นผลช้าต้องใช้ติดต่อกันนานพอสมควรวิตามินที่นำมาใส่ในเครื่องสำอาง

3.1 วิตามินที่ละลายในน้ำ ได้แก่ วิตามิน บี5, วิตามิน บี6

3.2 วิตามินที่ละลายในไขมัน ได้แก่ วิตามิน เอ, วิตามิน ดี, วิตามินอี ชนิดของวิตามินบี 5 ได้มาจากเนื้อสัตว์ ถั่ว ยีสต์

ประโยชน์ที่ได้

- กระตุ้นการสร้างหนังกำพร้า รักษาโรคผิวหนัง รักษาแผลเปื่อย แผลไหม้รักษาโรคผิวหนังอักเสบจากอาการแพ้ บำรุงเส้นผมและขน

โรคที่เกิดจากการขาดวิตามิน บี 5 เกิดที่ผิวหนังอักเสบ มีอาการทางประสาท ปากลิ้นอักเสบวิตามิน บี 6 ได้มาจาก เนื้อสัตว์ ถั่ว กล้วย ยีสต์ประโยชน์ที่ได้รับ

- รักษาโรคผิวหนังอักเสบจากไขมัน หล่อลื่นผิวหนังโรคที่เกิดจากการขาดวิตามิน บี 6

- ผิวหนังฝ่อ แห้งหยาบ ต่อมไขมันฝ่อ เซลล์สร้างขนฝ่อวิตามิน เอ ได้มาจากเนื้อสัตว์ ไข่แดง นม พักทอง มะละกอ น้ำมันตับปลา

ประโยชน์ที่ได้รับ

- ป้องกันโรคผิวหนังเกิดจากการแพ้ รักษาโรคผิวหนังที่เกี่ยวกับเคราตินและเม็ดตุ่มผอง

โรคที่เกิดจากการขาดวิตามิน เอ

- โรคผิวหนังตลกสะเก็ด เล็บเปาะ ผิวหนังมีสีเข้มขึ้น

วิตามิน ดี ได้มาจาก ดับ ไช เนย

ประโยชน์ที่ได้รับ

- รักษาโรคเรื้อนกวาง รักษาโรคผิวหนังชนิดเรื้อรัง กระตุ้นการสร้างหนังกำพรัทำให้แผลที่เกิด ไฟไหม้หายเร็ว กระตุ้นการสร้างสีผิว

โรคที่ขาดวิตามิน ดี

- เกิดแผลได้ง่าย ผิวแห้ง วิตามิน อี

ประโยชน์ที่ได้จากวิตามิน ดี

- ป้องกันการสูญเสียความชื้น รักษาแผลเปื่อยแผลไหม้ ลดอาการคันและการแพ้

ช่วยสะสมตัวของวิตามินเอ

โรคที่เกิดจากการขาดวิตามิน ดี

- ผิวหนังแห้งหยาบ

เครื่องสำอางสำหรับผมและขน

มีอยู่ด้วยกันหลายชนิด การใช้งานขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และความต้องการของผู้ใช้ ได้แก่แชมพูสระผม (Shampoo) ทำหน้าที่ในการชำระล้างคราบไขมันและสิ่งสกปรกออกจากเส้นผมและหนังศีรษะ มีองค์ประกอบดังนี้

1. สารลดแรงตึงผิวหลัก ทำหน้าที่ ในการชำระล้างคราบไขมันและสิ่งสกปรกออกจากเส้นผมและหนังศีรษะ
2. สารช่วยลดแรงตึงผิว ทำหน้าที่ ช่วยเสริมสารลดแรงตึงผิวหลักที่ขาดหายไป เช่นช่วยเพิ่มฟอง เพิ่มอำนาจในการชะล้างแลปรับสภาพเส้นผม
3. สารเสริมผลิตภัณฑ์ เป็นสารที่เติมลงไปแชมพู เพื่อให้ผลิตภัณฑ์นำไขมันมากขึ้นเช่นสารแต่งสีสารแต่งกลิ่น สารกันบูด สารปรับสภาพเส้นผม (Hair Conditioner) สารบำรุงเส้นผม (Hair Tonic) ลิปสติก (Lipstick) เป็นเครื่องสำอางที่ใช้แต่งสีริมฝีปากให้สวยงามชุ่มชื้นอ่อนนุ่มไม่แห้งแตกประกอบด้วย

1. ตัวสี เป็นสีที่ละลายในไขมันหรือน้ำมันได้จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์และเป็นสีที่อนุญาตให้ใช้ในเครื่องสำอางเท่านั้น
2. น้ำหอม ได้จากการสังเคราะห์หรือได้จากธรรมชาติ
3. ทาง่ายไม่เป็นคราบและไม่เลอะเยิ้มออกนอกกรอบปากเมื่อทาหิ้งไว้นาน
4. มีสีสวยงาม เนื้อเรียบ ไม่แตกกร่อนหรือเป็นก้อนแข็ง

สารทำความสะอาด

ปัจจุบันสารทำความสะอาดหรือที่เรียกว่า ดีเทอร์เจนต์ (Detergent) มีมากมายหลายชนิดเรานำมาใช้ทำความสะอาดหรือฆ่าเชื้อโรคตามร่างกายเสื้อผ้าอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ดังนั้นการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อระมัดระวังในการใช้สารทำความสะอาดแต่ละชนิด จะช่วยให้เรามีความปลอดภัยในการใช้งานมากขึ้น รวมถึงประโยชน์ที่เราจะได้รับ เราสามารถแบ่งสาร ทำความได้ 3 ประเภทคือ

1. สารที่ใช้กำจัดรอยเปื้อนและใช้ซักฟอกเสื้อผ้า
2. สารที่ใช้ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค
3. สารทำความสะอาดโลหะ

สารที่ใช้กำจัดรอยเปื้อนและใช้ซักฟอกเสื้อผ้า มีอยู่ด้วยกันหลากหลายชนิด อาทิ สบู่ (Soap) เป็นสารอินทรีย์ชนิดหนึ่ง จัดอยู่ในกลุ่มของเกลือ มีคุณสมบัติในการซักล้างหรือชำระล้างร่างกายได้บู่มมาจากไขมันหรือน้ำมันมารวมกับเบสเรียกปฏิกิริยานี้ว่าชะพอลนิฟิเคชัน (Saponification) นำไปเคี่ยวหรือต้ม จะได้สบู่กับกลีเซอริน (Glycerine)

2.2 ความรู้เกี่ยวกับมะพร้าว และกุหลาบพันปี

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับมะพร้าว

มะพร้าว เป็นพืชยืนต้นชนิดหนึ่ง อยู่ในตระกูลปาล์ม มะพร้าว เป็นพืชซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ได้ในหลายทาง เช่น น้ำและเนื้อมะพร้าวอ่อนใช้รับประทาน เนื้อในผลแก่นำไปขูดและคั้นทำกะทิ กะหลานำไปประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ เช่น กระบาย โคมไฟ ฯลฯ นอกจากนี้มะพร้าวจัดเป็นพรรณไม้มงคลชนิดหนึ่ง ตามตำราพรหมชาติฉบับหลวง ได้กำหนดให้ปลูกมะพร้าว ไว้ทางทิศตะวันออกของบ้าน เพื่อความเป็นสิริมงคล

ลักษณะทั่วไป

มะพร้าว เป็นพืชยืนต้น ใบมีลักษณะเป็นใบประกอบแบบขนนก ผลประกอบด้วยเอพิคาร์ป (epicarp) คือเปลือกนอก ถัดไปข้างในจะเป็นมีโซคาร์ป (mesocarp) หรือโยมะพร้าว ถัดไปข้างในเป็นส่วนเอนโดคาร์ป (endocarp) หรือกะลามะพร้าว ซึ่งจะมีรูกลีกล้ำอยู่ 3 รู สำหรับบ่งออก ถัดจากส่วนเอนโดคาร์ปเข้าไปจะเป็นส่วนเอนโดสเปิร์ม หรือที่เรียกว่าเนื้อมะพร้าว ภายในมะพร้าวจะมีน้ำมะพร้าว ซึ่งเมื่อมะพร้าวแก่ เอนโดสเปิร์มก็จะดูดเอาน้ำมะพร้าวไปหมดขณะที่มะพร้าวยังอ่อน ชั้นเอนโดสเปิร์ม (เนื้อมะพร้าว) ภายในผลมีลักษณะบางและอ่อนนุ่ม ภายในมีน้ำมะพร้าว ซึ่งในระยษนี้เรามักสอยเอามะพร้าวลงมารับประทานน้ำและเนื้อ เมื่อมะพร้าวแก่ ซึ่งสังเกตได้จากกาที่เปลือกนอกเริ่มเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลชั้นเอนโดสเปิร์มก็จะหนาและแข็งขึ้น จนในที่สุดมะพร้าวก็หล่นลงจากต้น

การจำแนกชั้นทางวิทยาศาสตร์

อาณาจักร:	Plantae
ไม่ถูกจัดอันดับ:	Angiosperms
ไม่ถูกจัดอันดับ:	Monocots ^[1]
ไม่ถูกจัดอันดับ:	Commelinids
อันดับ:	Arecales
วงศ์:	Arecaceae
วงศ์ย่อย:	Arecoideae
เผ่า:	Cocoeae
สกุล:	<i>Cocos</i>
สปีชีส์:	<i>C. nucifera</i>

ตารางที่ 1 การจำแนกชั้นทางวิทยาศาสตร์

ที่มา : <http://www.biothai.net/node/6436/rearrange>

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

มะพร้าว มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cocos nucifera* L. อยู่ในตระกูล Palmae มีระบบรากเป็นรากฝอยมีขนาดเท่าๆ กัน แต่กระจายออกรอบต้น

ลำต้น มีลำต้นเดี่ยว ไม่แตกแขนง มีรอยแผลจากการหลุดร่วงของใบตลอดลำต้น สามารถคำนวณอายุของต้นมะพร้าวได้จากรอยแผลนี้ คือ ในปีหนึ่งมะพร้าวจะสร้างใบประมาณ 12- 14 ใบ ดังนั้นใน 1 ปี จะมีรอยแผลที่ลำต้น 12 – 14 รอยแผล

ใบ เป็นใบประกอบ ออกอยู่ตามส่วนของลำต้น ประกอบด้วยก้านทาง (rachis) มีขนาดใหญ่และยาว และมีใบย่อย (leaflet) บนก้านทางประมาณ 200 – 250 ใบ

ดอก ออกเป็นช่อชนิดพานิคิล มีทั้งดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย อยู่ในช่อเดียวกัน ดอกมีกลีบดอก 6 กลีบ สีครีมหรือสีเหลืองนวล ไม่มีก้านดอกย่อยดอกตัวเมียจะมีกลีบดอกหนาและแข็งกว่ากลีบดอกตัวผู้

ผล มะพร้าวเป็นชนิดไฟบรัสตรูป (fibrous drupe) เรียกว่า นัท (nut) มีเปลือก 3 ชั้นคือ

1. เปลือกชั้นนอก (exocarp) เป็นเส้นใยที่เหนียวและแข็ง เมื่อแก่อาจมีสีเขียว แดง เหลืองหรือน้ำตาล
2. เปลือกชั้นกลาง (mesocarp) มีลักษณะเป็นเส้นใย มีความหนาพอประมาณ

3. เปลือกชั้นใน (endocarp) มีลักษณะแข็งหรือที่เรียกกันว่า กะลา (shell)

4. เมล็ด (seed of kernel) คือ เนื้อมะพร้าว ภายในเมล็ดเป็นช่องกลางขณะผลอ่อน

จะมีน้ำอยู่เต็ม ผลแก่น้ำมะพร้าวจะแห้งไปบางส่วนพันธุ์ มะพร้าวเป็นพืชผสมข้ามพันธุ์ แต่ละต้นจึงไม่เป็นพันธุ์แท้ อาศัยหลักทางการผสมพันธุ์ที่เป็นไป โดยธรรมชาติ อาจแบ่งมะพร้าวออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทต้นเตี้ยและประเภทต้นสูงประเภทต้นเตี้ย มะพร้าวประเภทนี้ มีการผสมตัวเองค่อนข้างสูง จึงมักให้ผลตกและไม่ค่อยกลายพันธุ์ ส่วนใหญ่นิยมปลูกไว้เพื่อรับประทานผลอ่อน เพราะในขณะที่ผลยังไม่แก่ อายุประมาณ 4 เดือน เนื้อมีลักษณะอ่อนนุ่ม และน้ำมีรสหวาน บางพันธุ์น้ำมีคุณสมบัติพิเศษ คือ มีกลิ่นหอมลักษณะทั่วไปของประเภทต้นเตี้ย ลำต้นเล็ก โคนต้นไม่มีสะเก็ด ต้นเตี้ย โตเต็มที่สูงประมาณ 12 เมตร ทางใบสั้น ถ้ามีการดูแลปานกลางจะเริ่มให้ผลเมื่ออายุ 3-4 ปี ให้ผลผลิตประมาณ 35-40 ปี มะพร้าว ประเภทต้นเตี้ยมีหลายพันธุ์ แต่ละพันธุ์มีลักษณะแตกต่างกัน เช่น เปลือกสีเขียวเหลือง นวล (สีงาช้าง) น้ำตาลแดง หรือสีส้ม น้ำมีรสหวาน มีกลิ่นหอม มะพร้าวต้นเตี้ยทุกพันธุ์จะมีผลขนาดเล็ก เมื่อผลแก่มี เนื้อบางและน้อย ซึ่งได้แก่พันธุ์ นกคุ้ม หมูสีเขี้ยว หมูสีเหลือง หรือนาฬิกา มะพร้าวเตี้ย น้ำหอม และ มะพร้าวไฟ แต่ปัจจุบันมะพร้าวน้ำหอมกำลังเป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่ง ที่นิยมใช้ในการบริโภคสด และส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ ตลอดจนใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มประเภทต้นสูง ตามปกติมะพร้าวต้นสูงจะผสมข้ามพันธุ์ คือ ในแต่ละช่อดอก (จั่น) หนึ่ง ๆ ดอกตัวผู้จะ ค่อย ๆ หยอยบาน และร่วงหล่นไปหมดก่อนที่ดอกตัวเมียในจั่นนั้นจะเริ่มบาน จึงไม่มีโอกาสผสมตัวเอง มะพร้าวประเภทนี้เป็นมะพร้าวเศรษฐกิจส่วนใหญ่ปลูกเป็นสวนอาชีพ เพื่อใช้เนื่องจากผลแก่ไป ประกอบอาหาร หรือเพื่อทำมะพร้าวแห้งใช้ในอุตสาหกรรมน้ำมันพืช ลักษณะทั่วไปของประเภทต้นสูง ลำต้นใหญ่ โคนต้นมีสะเก็ดใหญ่ ต้นสูง โตเต็มที่สูงประมาณ 18 เมตร ทางใบใหญ่และยาว ถ้ามีการดูแลปานกลางจะเริ่มให้ผลเมื่ออายุ 5-6 ปี อายุยืนให้ผลผลิตนานประมาณ 80 ปี มะพร้าวต้นสูงมีผลโตเนื้อหนาปริมาณเนื้อมาก มีลักษณะภายนอกหลายอย่างที่แตกต่างกัน เช่น ผลขนาดกลาง ขนาดใหญ่ รูปผลกลม ผลรี บางพันธุ์เปลือกมีลักษณะพิเศษ คือ ในขณะที่ผลยังไม่แก่ เปลือกตอนส่วนหัวจะมีรสหวานใช้รับประทานได้ จึงมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ได้แก่พันธุ์กะโหลก มะพร้าวใหญ่ มะพร้าวกลาง ปากจก ทะลายร้อย เปลือกหวานและมะพร้าว มะพร้าวพันธุ์ลูกผสมแม้ว่ามะพร้าวพื้นเมืองที่เกษตรกรปลูกกันมาแต่ดั้งเดิม จะมีลักษณะที่หลากหลาย เช่น มีขนาดผลค่อนข้างโต และทนทานต่อสภาพอากาศแล้งได้ดี แต่ในวงการอุตสาหกรรมมะพร้าวในปัจจุบันได้พัฒนาทางด้านคุณภาพมะพร้าวมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณเปอร์เซ็นต์น้ำมัน ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร กรมวิชาการเกษตรมีหน้าที่รับผิดชอบด้านวิจัยและพัฒนามะพร้าวได้ผลิตมะพร้าวพันธุ์ลูกผสม ซึ่งได้ผ่านการรับรองพันธุ์ออกมาแล้ว 2 พันธุ์ ดังนี้

พันธุ์สวีลูกผสม 1 (Sawi Hybrid No.1) เป็นมะพร้าวพันธุ์ลูกผสมที่เกิดจากการผสมระหว่างมะพร้าวพันธุ์มลายูสีเหลืองต้นเตี้ย x เวสต์อัฟริกันต้นสูง (MYD x WAT) ลักษณะเด่นของมะพร้าวพันธุ์นี้คือมีอายุการ

ตกผลเร็ว สามารถเก็บผลผลิตได้ในปีที่ 5 ผลผลิตเฉลี่ย 2,781 ผลต่อไร่ หรือคิดเป็นน้ำหนักแห้ง 566 กก. ต่อไร่ จากจำนวนมะพร้าว 22 ต้นต่อไร่ เนื้อมะพร้าวแห้งมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูงถึง 64 เปอร์เซ็นต์ จึงเป็นมะพร้าวที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันมะพร้าวมาก

พันธุ์ชุมพรลูกผสม 60-1 (Chumphon Hybrid 60-1) เป็นมะพร้าวลูกผสมที่เกิดจากการผสมระหว่างพันธุ์เวสต์อ์ฟริกกันตันสูง x ไทยตันสูง สามารถเก็บผลผลิตได้ในปีที่ 5 หลังจากปลูก ขนาดผลมีตั้งแต่ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลผลิตเฉลี่ย 2,257 ผลต่อไร่ หรือคิดเป็นน้ำหนักมะพร้าวแห้งสูงถึง 628 กก. ต่อไร่ เนื้อมะพร้าวแห้งมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง 63 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากขนาดผลของมะพร้าวพันธุ์นี้ค่อนข้างโตกว่าพันธุ์สวีลูกผสม 1 จึงสามารถจำหน่ายได้ทั้งผลสดและในรูปมะพร้าวแห้งส่งโรงงานสกัดน้ำมัน มะพร้าวลูกผสมทั้ง 2 พันธุ์ ให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์พื้นเมืองเกือบ 2 เท่า กล่าวคือ พันธุ์ไทยให้ผลผลิต 1,084 ผลต่อไร่ คิดเป็นผลผลิตเนื้อมะพร้าวแห้ง 374 กก.ต่อไร่ และมีปริมาณเปอร์เซ็นต์น้ำมัน 59-60 เปอร์เซ็นต์

ประโยชน์

มะพร้าวสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง

น้ำมะพร้าว ใช้เป็นเครื่องดื่มเกลือแร่ได้ เนื่องจากอุดมไปด้วยโพแทสเซียม นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติปลอดเชื้อโรค และเป็นสารละลายไอโซโทนิค ซึ่งด้วยเหตุนี้จึงสามารถนำน้ำมะพร้าวไปใช้ฉีดเข้าหลอดเลือดในผู้ป่วยที่มีอาการขาดน้ำหรือปริมาณเลือดลดผิดปกติได้ น้ำมะพร้าวสามารถนำไปทำ วันมะพร้าว ได้ โดยการเจือกรดอ่อนเล็กน้อยลงในน้ำมะพร้าวเนื้อมะพร้าวแก่ นำไปทำกะทิได้ โดยการชูดเนื้อในเป็นเศษเล็ก ๆ แล้วบีบเอาน้ำกะทิต่อจากกะพร้าว ที่เหลือจากการคั้นกะทิ ยังสามารถนำไปทำเป็นอาหารสัตว์ได้ ยอดอ่อนของมะพร้าว หรือเรียกอีกชื่อว่า หัวใจมะพร้าว (Coconut's heart) สามารถนำไปใช้ทำอาหารได้ ซึ่งยอดอ่อนมีราคาแพงมาก เพราะการเก็บยอดอ่อนทำให้ต้นมะพร้าวตาย ด้วยเหตุนี้จึงมักเรียกยอดอ่อนมะพร้าวว่า "สลัดเจ้าสัว"(millionaire's salad) โยมะพร้าว นำไปใช้ยัดฟูก ทำเสื่อ หรือนำไปใช้ในการเกษตรน้ำมันมะพร้าว ได้จากการบีบหรือต้มจากมะพร้าวบด นำไปใช้ในการปรุงอาหารหรือนำไปทำเครื่องสำอางก็ได้ และในปัจจุบันยังมีการผลิตไบโอดีเซลจากน้ำมันมะพร้าวอีกด้วยกะลามะพร้าว นำไปใช้ทำสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เช่น กระจบาย โคมไฟ กระจดุม ซอฮู้ ฯลฯ

ก้านใบ หรือ ทางมะพร้าว ใช้ทำไม้กวาดทางมะพร้าว

จันทมะพร้าว (ช่อดอกมะพร้าว) ให้น้ำตาล

จาวมะพร้าว ใช้น้ำมาเป็นอาหารได้ ในจาวมะพร้าวมีฮอร์โมนออกซิน และฮอร์โมนอื่นๆแต่ มี ฮอร์โมนออกซินปริมาณมากที่สุด ซึ่งเมื่อนำไปคั้น และนำน้ำที่ได้จากจาวมะพร้าว ไปรดต้นพืช จะช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชได้

น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์

น้ำมัน มะพร้าว เป็นหนึ่งผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติเพียงไม่กี่ชนิด ที่ใช้ในการดูแลรักษา ถนอม ผิวพรรณแทนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางบำรุงผิวต่างๆ แต่น้ำมันมะพร้าวที่จะนำมาใช้ ควรเป็น น้ำมัน มะพร้าวที่บริสุทธิ์ และสกัดโดยวิธีธรรมชาติเท่านั้น

นอกจากจะนำมาใช้ในการทาผิวพรรณ เพื่อปกป้องผิวพรรณจากแสงแดดแล้ว น้ำมันมะพร้าว ยังเพิ่มความชุ่มชื้นแก่ผิวหนัง บำรุงรักษาผิวหนังให้เต่งตึง มีน้ำมีนวล ไม่เหี่ยวย่น ยังใช้ลูบไล่เส้นผมช่วย ให้เส้นผมเงางาม และช่วยถนอมศีรษะ ใน ทางหลักของอายุรเวท แนะนำให้ใช้นวดตัวด้วยน้ำมันมะพร้าว ซึ่งจะปรับสภาพผิวหนัง กระตุ้น การทำงานของระบบหมุนเวียน และระบบประสาท นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ ยังเป็นสารตั้งต้นคุณภาพดี ที่ใช้ในการผลิต ครีม โลชั่นบำรุงผิว รวมทั้งสบู่ อีกด้วย

จากวารสาร “เกษตรกรรมธรรมชาติ” ฉบับที่ ๕ / ๒๕๔๖ หน้า ๓ ได้ระบุอ้างอิงถึงตำราอายุรเวท และตำราแพทย์แผนไทย ว่ามีการระบุอย่างชัดเจนถึงสรรพคุณ และแนะนำให้ใช้น้ำมันมะพร้าว นวดตัว เป็นประจำ จะทำให้ผิวหนังอ่อนนุ่ม อ่อนเยาว์ ทำให้กล้ามเนื้อทรงสภาพ ช่วยขจัดพิษ และสิ่งสกปรก ออกจากร่างกายผ่านทางผิวหนัง ช่วยหล่อลื่นบำรุงผิวหนัง บำรุงกระดูก เนื้อเยื่อ และประสาท และยังมีสารต้านอนุมูลอิสระช่วยเสริมสร้างเซลล์ที่เสีย

ประเภทของน้ำมันมะพร้าว

น้ำมันมะพร้าว แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามกระบวนการผลิตดังนี้

1. น้ำมันมะพร้าว RBD สกัดได้จากเนื้อมะพร้าวห้าวโดยการบีบ หรือใช้ตัวทำละลาย ผ่านความร้อนสูง และขบวนการทางเคมี RBD คือการทำให้บริสุทธิ์ (refining) ฟอกสี (bleaching) และกำจัดกลิ่น (deodorization) หลังจากที่ได้สกัดได้ เพื่อให้เหมาะสำหรับการบริโภค ได้น้ำมันสีเหลืองอ่อนไม่มีกลิ่นและรส ปราศจากวิตามินอี (เพราะถูกขจัดออกไปโดยขบวนการทางเคมี) มีปริมาณ กรดไขมันอิสระ (free fatty acid) ไม่เกิน 0.1 % ปัจจุบันไม่ค่อยมีจำหน่าย เพราะโรงงานสกัดน้ำมัน มะพร้าวประเภทนี้ส่วนใหญ่ เลิกดำเนินการไปนานแล้ว

2. น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น (cold-pressed coconut oil) โดยขบวนการบีบไม่ผ่านความร้อนสูง ผลิตจากเนื้อมะพร้าวสดเป็นน้ำมันมะพร้าวที่บริสุทธิ์ที่สุด สีใสเหมือนน้ำ มีวิตามินอี และไม่ผ่านขบวนการเติมออกซิเจน (oxidation) มีค่า peroxide และกรดไขมันอิสระต่ำมีกลิ่นมะพร้าวอย่างอ่อน ๆ ถึงแรง (ขึ้นอยู่กับขบวนการการผลิต) มีความชื้นไม่เกิน 0.1 % เรียกน้ำมันมะพร้าวชนิดนี้ว่า น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ (Virgin Coconut Oil) เป็นน้ำมันที่ผลิตโดยอุตสาหกรรมขนาดเล็กหรือในครัวเรือน

องค์ประกอบของน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ (Virgin Coconut Oil)

ส่วนประกอบของน้ำมันมะพร้าวมีสารที่มีลักษณะเด่น ๆ ดังนี้

1. กรดไขมันอิ่มตัว (Saturated fatty acids)

น้ำมันมะพร้าว ประกอบด้วยกรดไขมันที่อิ่มตัว กว่า 90 % อะตอมของธาตุคาร์บอนของกรดไขมันที่อิ่มตัว จะต่อกันเป็นเส้น (chain) โดยมีพันธะเดี่ยว (single bond) จับกันเองเป็นเส้นยาวตามจำนวนของคาร์บอน แต่ละอะตอมของคาร์บอนจะมีไฮโดรเจนติดอยู่ 2 ตัว เนื่องจากแต่ละอะตอมของคาร์บอนไม่สามารถรับไฮโดรเจนได้อีกเพราะไม่มีพันธะว่าง จึงเรียกน้ำมันที่มีกรดไขมันประเภทนี้ว่า “น้ำมันอิ่มตัว” กรดไขมันอิ่มตัวในน้ำมันมะพร้าวส่วนใหญ่ มีจำนวนอะตอมของคาร์บอน 8 – 14 ตัว กรดไขมันที่สำคัญ ได้แก่ กรด คาปริก (capric acid – C10) กรดลอริก (Lauric acid – C12) และกรดไมริสติก (myristic acid – C14) ทำให้โมเลกุลมีความยาวของเส้น (chain) ขนาดปานกลาง

นอกจากนี้ น้ำมันมะพร้าวยังประกอบไปด้วยกรดไขมันไม่อิ่มตัว (Unsaturated fatty acid) แต่มีเพียง 9 % ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

กรดไขมันไม่อิ่มตัวเชิงเดี่ยว (Monounsaturated fatty acid) คือ กรดไขมันที่มีอะตอมของคาร์บอน 1 ตัว ไม่มีไฮโดรเจน 2 ตัวมาจับ จึงต้องจับคู่กันเองด้วยพันธะคู่ (double bond) จึงเป็นกรดไขมันที่มีพันธะคู่เพียงหนึ่งคู่

กรดไขมันไม่อิ่มตัวเชิงซ้อน (Polyunsaturated fatty acid) คือ กรดไขมันที่มีพันธะคู่มากกว่า 1 คู่ ส่วนใหญ่กรดไขมันไม่อิ่มตัวจะมีจำนวนอะตอมของคาร์บอนมาก จึงทำให้โมเลกุลมีความยาวมาก เช่น กรดลิโนเลอิก (linoleic acid – C18)

2. กรดลอริก (Lauric acid)

น้ำมันมะพร้าวเป็นน้ำมันจากพืชชนิดเดียวในโลกที่มีกรดลอริก อยู่ในปริมาณที่สูงมาก ประมาณ 48 – 53 % และกรดลอริกนี้เอง ที่ทำให้น้ำมันมะพร้าวมีคุณสมบัติพิเศษในการเสริมสุขภาพและความงามของมนุษย์ น้ำมันมะพร้าวยังมีกรดคาปริก (capric acid) ซึ่งแม้ว่าจะมีน้อยกว่ากรดลอริก คือ มีเพียง 6-7 % แต่ก็ช่วยเสริมประสิทธิภาพของกรดลอริก

3. วิตามินอี (Vitamin E)

น้ำมันมะพร้าวที่ไม่ผ่านขบวนการ RBD ยังคงมีวิตามินอีเหลืออยู่ และก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้น้ำมันมะพร้าวโดดเด่นกว่าน้ำมันพืชชนิดอื่น ๆ น้ำมันมะพร้าวเป็นน้ำมันพืชที่มีองค์ประกอบที่แตกต่างไปจากน้ำมันพืชชนิดอื่น ๆ ที่เสริมให้น้ำมันมะพร้าวเป็นน้ำมันที่ดีที่สุดสำหรับสุขภาพและความงามของผู้บริโภค ดังคำอธิบายต่อไปนี้

1. ความอึดตัว

เนื่องจากน้ำมันมะพร้าวประกอบด้วยกรดไขมันที่อึดตัวโดยที่พันธะ (bond) ที่จับกันระหว่างอะตอมของคาร์บอนเป็นพันธะเดี่ยว (single bond) ทำให้มีความเสถียรหรืออยู่ตัว (stability) สูงจึงไม่ถูกอะตอมของไฮโดรเจนและออกซิเจนเข้าไปแทรก ซึ่งเรียกว่า hydrogenation และ oxidation ได้ง่าย ๆ และ ไม่มีกลิ่นหืนเหมือนน้ำมันไม่อึดตัวโดยเฉพาะพวกที่เป็นน้ำมันไม่อึดตัวเชิงซ้อน (polyunsaturated oil) ซึ่งมีพันธะคู่หลายตำแหน่งเมื่อถูกความร้อนสูงจะทำให้เกิดเป็นเกิดเป็น trans fatty acids ซึ่งเป็นกรดไขมันชนิดทำให้เกิดผลร้ายต่อร่างกายมากมาย เช่น ทำลาย เยื่อหุ้มเซลล์ (membrane) อันเป็นผลทำให้เซลล์อ่อนแอจนเชื้อโรคและสารพิษเข้าไปได้สะดวก ก่อให้เกิดโรคมะเร็ง เปลี่ยนแปลงกลไกของร่างกายในการขจัดคอเลสเตอรอลโดยการขัดขวางการเปลี่ยนไปเป็นพลังงานในตับ จึงทำให้มีปริมาณคอเลสเตอรอลเพิ่มขึ้นในกระแสโลหิต ลดปริมาณและคุณภาพของนม น้ำเหลืองของมารดา เพิ่มโอกาสเป็นโรคเบาหวาน ลดปริมาณของฮอร์โมนเทสโตสเตอโรล ในเพศชาย เป็นต้น

2. กรดไขมันขนาดกลาง

การที่กรดไขมันในน้ำมันมะพร้าวที่โมเลกุลขนาดกลาง มีส่วนอย่างมากที่ทำให้มีคุณสมบัติเป็นเลิศ

2.1 เปลี่ยนเป็นพลังงานได้อย่างรวดเร็ว: ร่างกายของมนุษย์สามารถเปลี่ยนน้ำมันมะพร้าวให้เป็นพลังงานอย่างรวดเร็ว เนื่องจากส่วนใหญ่ของกรดไขมันของน้ำมันมะพร้าวมีโมเลกุลขนาดกลาง (C8 – C14) เมื่อเรบริโภคเข้าไปมันจะผ่านจากกระเพาะอาหารไปยังลำไส้ แล้วเปลี่ยนเป็นพลังงานที่ดับอย่างรวดเร็ว (ภายในหนึ่งชั่วโมง) ทำให้ไม่มีไขมันเหลือสะสมในร่างกาย

2.2 เพิ่มอัตราการเมตาบอลิซึม : นอกจากจะเปลี่ยนเป็นพลังงานอย่างรวดเร็วดังได้กล่าวมาแล้ว น้ำมันมะพร้าวยังไปเร่งอัตราการเผาผลาญอาหารให้เป็นพลังงานหรือเมตาบอลิซึม (metabolism) เพราะมันมีผลทำให้เกิดความร้อนสูง (thermogenesis) โดยไปกระตุ้นต่อมไทรอยด์ให้ทำงานเร็วขึ้น คล้ายกับบุคคลประเภทไฮเปอร์ไทรอยด์ (hyperthyroid) ที่ต่อมไทรอยด์ทำงานในอัตราที่สูงกว่าคนธรรมดา บุคคลพวกนี้จึงใช้พลังงานมาก ทำให้เป็นคนกระฉับกระเฉง (active) และไม่อ้วน เพราะน้ำมันมะพร้าวที่บริโภคเข้าไปถูกเผาผลาญเป็นพลังงานหมดไม่สะสมเป็นไขมันในร่างกาย

2.3 ช่วยลดน้ำหนัก: การบริโภคน้ำมันมะพร้าว นอกจากจะไม่ทำให้อ้วนแล้ว ยังสามารถลดความอ้วนจากผลของการเกิดความร้อนสูงในร่างกาย โดยการไปนำไขมันที่ร่างกายสะสมไว้ในส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ออกมาใช้เป็นพลังงาน ดังนั้นน้ำมันมะพร้าวจึงช่วยลดความอ้วนได้ จนมีคำที่ว่า "Eat Fat – Look Thin"

3. กรดลอริกและโมนอลอริก น้ำมันมะพร้าวมีกรดลอริก (lauric acid) อยู่ประมาณ 50 % กรดนี้มีส่วนที่ทำให้ น้ำมันมะพร้าวดีเด่นกว่าน้ำมันพืชชนิดอื่น ๆ เพราะมีความสามารถพิเศษ คือ

3.1 สร้างภูมิคุ้มกัน: เมื่อเรบริโภคน้ำมันมะพร้าวเข้าไปในร่างกาย กรดลอริกในน้ำมันมะพร้าวจะเปลี่ยนเป็นโมนอกลิเซอไรด์ (monoglyceride) ที่มีชื่อว่า โมนอลอริก (monolaurin) ซึ่งเป็น

สารตัวเดียวกับที่อยู่ในน้ำมันมมารดา ที่ช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทารกในระยะ 6 เดือนแรก ที่ร่างกายยังไม่สร้างระบบภูมิคุ้มกันโรค

3.2 ฆ่าเชื้อโรค : โมโนลอรีนเป็นสารปฏิชีวนะที่ทำลายเชื้อโรคทุกชนิด ที่ดีกว่ายาปฏิชีวนะที่ใช้อยู่ในปัจจุบันที่สามารถฆ่าเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา ยีสต์ โปรโตซัว และไวรัส ไวรัสบางชนิด ที่ยาปฏิชีวนะทั่วไปทำลายไม่ได้เนื่องจากมีเกราะที่เป็นไขมันห่อหุ้ม (lipid-coated membrane) แต่เกราะนี้ก็จะถูกละลายโดยน้ำมันมะพร้าวเพื่อเปิดโอกาสให้โมโนลอรีนเข้าไปฆ่าเชื้อโรค สารปฏิชีวนะในน้ำมันมะพร้าวไม่เป็นพิษต่อมนุษย์ และจะถูกสร้างขึ้นในร่างกายของมนุษย์เมื่อบริโภคอาหารที่มีกรดลอริก อีกทั้งไม่เป็นอันตรายต่อแบคทีเรียที่เป็นประโยชน์ในลำไส้

4. กรดคาปริกและโมโนคาปรีน

แม้ว่าจะมีอยู่เพียง 6-7 % แต่กรดคาปริก (capric acid) ก็ช่วยเสริมประสิทธิภาพของโมโนลอรีน โดยการเปลี่ยนเป็นสารโมโนคาปรีน (monocaprin) เมื่อน้ำมันมะพร้าวถูกบริโภคเข้าไปในร่างกาย ซึ่งมีฤทธิ์เช่นเดียวกับกับโมโนลอรีน ทั้งนี้ก็เพราะประสิทธิภาพของการทำงานของโมโนลอรีน และโมโนคาปรีน ขึ้นอยู่กับปริมาณที่มีอยู่

5. วิตามิน

น้ำมันมะพร้าว ที่ผลิตจากมะพร้าวแห้งที่เก็บไว้นาน ๆ จะมีจุลินทรีย์ปนเปื้อน ตลอดจนถูกแสงแดดและความร้อน เมื่อนำไปสกัดน้ำมันมะพร้าวโดยวิธีหีบหรือ การใช้ตัวทำลาย จึงสูญเสียคุณสมบัติที่ดี โดยเฉพาะสิ่งที่ทำให้มันไม่เหม็น และเมื่อถูกนำไปผ่านขบวนการทางเคมี RBD ก่อนที่จะนำไปบริโภคจะสูญเสียวิตามินอีไป แต่ก็ยังเป็นน้ำมันที่ดีต่อสุขภาพ トラบดีที่ไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงทางเคมีโดยขบวนการเติมไฮโดรเจนหรือเติมสารกันเสีย (preservatives) เพื่อรักษาสภาพให้คงทนและไม่เหม็น แต่ น้ำมันมะพร้าวพหุภพธรรม ซึ่งสกัดได้โดยวิธีหมัก หรือวิธีบีบเย็นไม่ใช้อุณหภูมิสูง และไม่ผ่านขบวนการทางเคมี จะยังคงมีวิตามินอีเหลืออยู่ วิตามินอีในน้ำมันมะพร้าว มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

5.1 ต่อด้านอนุมูลอิสระ : วิตามินอี ทำหน้าที่เป็นสารต่อต้านอนุมูลอิสระ (antioxidant) โดยการป้องกันเซลล์ไม่ให้ถูกเติมออกซิเจน และเป็นตัวต่อต้านอนุมูลอิสระ (free radicals) ซึ่งเกิดจากมลพิษในสิ่งแวดล้อม อาหารและเครื่องสำอาง การสูบบุหรี่ รังสี ความเครียด ฯลฯ โดยปกติร่างกายของมนุษย์มีสารต่อต้านอนุมูลอิสระคอยทำลายอนุมูลอิสระอยู่แล้ว แต่เมื่อบริโภคน้ำมันพืชประเภทไม่อิ่มตัว ซึ่งถูกเติมออกซิเจน (oxidized) ได้ง่าย ๆ ตั้งแต่เริ่มสกัด ตลอดจนระหว่างการขนส่ง การวางจำหน่าย และการเก็บรักษา ก่อนบริโภค จึงเกิดเป็นอนุมูลอิสระได้ง่าย อนุมูลอิสระที่เกิดขึ้นจะไปปลอบล้างประสิทธิภาพ (neutralize) ของสารต้านอนุมูลอิสระที่มีอยู่ในร่างกาย ทำให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีที่เกิดผลเสียแก่เซลล์และเนื้อเยื่อ เนื่องจากอนุมูลอิสระเป็นโมเลกุลที่เปลี่ยนสภาพโดยสูญเสียอิเล็กตรอน (electron) จึงไปจับกับโมเลกุลที่อยู่ใกล้เคียงต่อไปเรื่อย ๆ เกิดเป็นปฏิกิริยาลูกโซ่ เป็นผลทำให้เซลล์

ผิดปกติไป เช่น เยื่อบุเซลล์ฉีกขาด เปลี่ยนสารพันธุกรรมใน นิวเคลียส เกิดการกลายพันธุ์ ทำให้เกิดโรคที่เกี่ยวข้องกับความเสื่อม (degenerative diseases) เช่น โรคหัวใจ มะเร็ง ไชข้ออักเสบ เบาหวาน โรคภูมิแพ้ ชราภาพก่อนวัย เป็นต้น

5.2 สารโทโคโทริโนล (tocotrienol) วิตามินอีในน้ำมันมะพร้าว มีสารโทโคโทริโนล ซึ่งเป็นรูปของวิตามินอีที่มีอนุภาพสูงกว่าสารโทโคเฟอรอล (tocopherol) ซึ่งอยู่ในวิตามินอีทั่วไป โดยเฉพาะที่มีอยู่ในเครื่องสำอางรักษาผิวถึง 40-60 เท่า ด้วยเหตุนี้ น้ำมันมะพร้าวจึงต่อต้านอนุมูลอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ Virgin Coconut Oil for your skin 100 ปีมาแล้วที่หญิงชาวเอเชีย ทำผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าวมาใช้ ในการดูแลรักษาผิวและเส้นผม ริมฝีปาก เช่น สบู่, โลชั่น, ครีม, ครีมนวดผมห ซึ่งจะเห็นว่าผู้หญิงชาวฟิลิปปินจะดูสดใสอ่อนเยาว์อยู่เสมอ ทั้งๆที่อาศัยอยู่ในเขตที่มีอากาศร้อนเกือบทั้งปี เพราะน้ำมันที่สกัดจากมะพร้าวเป็นต้นไม้ที่มีมากในท้องถิ่น และปราศจากการใช้สารเคมี ยาฆ่าแมลงในการดูแลรักษาทำให้ปลอดภัย ทั้งนี้ น้ำมันมะพร้าวยังดูดซึมง่าย ทำให้ผิวและผมนุ่มลื่น ลดความแห้งกร้าน ต่อต้านริ้วรอยที่เกี่ยวเนื่องกับครีมและโลชั่นทั่วไปที่เราพบตามท้องตลาดส่วนใหญ่จะมีส่วนผสมของน้ำ เมื่อเราทาผิวเราจะรู้สึกว่ามันชุ่มชื้น พอสักพักน้ำมันที่ผสมอยู่จะถูกดูดซึมและระเหยออกไป ทำให้ผิวกลับมาแห้งเหมือนเดิม เป็นการยากที่คุณจะพบผลิตภัณฑ์ที่ดูแลผิวคุณให้ชุ่มชื้นตลอดไป ปราศจากริ้วรอย ยังมีผลิตภัณฑ์อีกอย่างหนึ่งที่ทำจากน้ำมันมะพร้าวหลายชนิดจะช่วยปกป้องผิวคุณจากความหยابกร้าน ต่อต้านและป้องกันริ้วรอย (Anti oxidants) เป็นสารอาหารที่ทั้งร่างกายและผิวคุณต้องการ โดยปราศจากอันตรายผิวของคนเราจะเชื่อมติดกับเนื้อเยื่อ ซึ่งทำให้สุขภาพผิวเราแข็งแรงและยืดหยุ่น เมื่อตอนที่เรายังเป็นหนุ่ม-สาวจะพบว่าเราจะมีสุขภาพผิวละเอียด นี้นนุ่ม เต่งตึง เพราะมีสารอาหารมาสร้างไฟเบอร์ ดูแลผิว เมื่อเรามีอายุมากขึ้น การทำงานของเนื้อเยื่อเริ่มหยุดชะงัก ประกอบกับมีโรคภัยมาเบียดเบียน ทำให้การทำงานช้าลง ผิวของเราจะมีริ้วรอย เที่ยว่น หยาบกร้านสารป้องกันต่อต้านอนุมูลอิสระมาจากสารอาหารที่เรารับประทานเข้าไปในร่างกาย และผลิตภัณฑ์ดูแลผิวก็มีความสำคัญด้วยนักชีวเคมีกล่าวว่า “สารอาหารที่สกัดจากมะพร้าวช่วยลดความต้องการวิตามิน E ของร่างกายและช่วยป้องกันต่อต้านริ้วรอยได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จะไม่มีการสกัดและทำลายส่วนประกอบธรรมชาติที่มีประโยชน์ต่อร่างกายในระหว่างกระบวนการสกัด” โดยปกติผลิตภัณฑ์ดูแลรักษาผิวมักทำจากน้ำมันสกัดจากพืช เพราะมีสารต้านอนุมูลอิสระ มีความปลอดภัยใช้ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมในและนอกร่างกาย เป็นเหตุผลที่เราทาน้ำมันจากพืชในกรณีลดความต้องการวิตามิน E และต่อต้านอนุมูลอิสระซ่อมแซมเนื้อเยื่อที่สึกหรอ คุณควรใส่ใจในการเลือกชนิดของน้ำมันที่จะนำมาใช้กับผิวคุณ การใช้ครีม โลชั่น ลิปปาล์ม ที่ไม่มีส่วนผสมของน้ำมันสกัดจากพืชคุณจะพบว่าผิวหน้าของคุณจะเกิดริ้วรอยดูแก่กว่าวัย เป็นการเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรคมะเร็งผิวหนัง น้ำมันบริสุทธิ์จะช่วยป้องกันและลดการเกิดกรณีดังกล่าวได้สิ่งที่จะบ่งบอกเมื่อคุณอายุมากขึ้นคือใบหน้า ร่างกาย (ผิวหน้า) จะมีจุดสีน้ำตาลเล็กๆ ฝ้า และริ้วรอย สิ่งเหล่านี้เกิดจากการที่กระบวนการสร้างเซลล์ผิวในร่างกายอ่อนแอลง สารต่อต้านอนุมูลอิสระทำงานได้ช้าลง สิ่งเหล่านี้จะไม่ทำให้

คุณกังวลหรือทุกซีในกรณีที่คุณมองไม่เห็นแต่มันก็มีผลต่อเนื้อเยื่อของเรา ทำให้เสียบุคลิกภาพเมื่อมันขัดขึ้น เพราะกระบวนการสร้างสีผิวของคุณทำงานเกินความจำเป็น แต่คุณสามารถป้องกันหรือลดความรุนแรงของกระ ฝ้า ได้โดยการที่คุณใช้น้ำมันมะพร้าวที่มีสารอาหารในการดูแลผิว ปกป้องผิวคุณจากแสงแดดต่อต้านการเกิดริ้วรอย ทำให้ริ้วรอยจางลง และจากการทานอาหารโดยเน้นอาหารที่มีคุณสมบัติในการดูแลผิวจากภายในโลชั่นที่ทำจากน้ำมันมะพร้าวไม่เพียงแต่จะดูแลผิวคุณให้ชุ่มชื้นเท่านั้น แต่ยังช่วยปกป้องคุณจากแสงแดด เชื้อโรค ภาวะอื่นๆ ที่เป็นอันตรายต่อผิว จุดต่างดำ, ฝ้า, กระ ริ้วรอยต่างๆ ซ่อมแซมเนื้อเยื่อที่ถูกทำลายไปแล้วให้ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว ชิมซาบเข้าสู่ผิวได้ง่ายไม่เหนียวเหนอะหนะ น้ำมันมะพร้าวสำหรับดูแลผมและหนังศีรษะ น้ำมันมะพร้าวดูแลทั้งผิวและเส้นผมได้ เป็นครีมขวดผมที่วิเศษมาก ทำให้ผมคุณนุ่มลื่น ปรับสภาพหนังศีรษะ ใช้น้ำมันมะพร้าวหมักผมก่อนสระ (ทิ้งไว้ 1-2 ชั่วโมง) ช่วยจัดเรียงแคได้มากกว่าแชมพูทั่วไป น้ำมันมะพร้าวช่วยปกป้องผิวคุณจากภาวะแวดล้อมกรดไขมัน Antiseptic ในน้ำมันมะพร้าวจะช่วยคุณปกป้องผิวคุณจากเชื้อโรค แบคทีเรีย เมื่อมันเข้ามาในร่างกายในปริมาณมากจะทำลายผิวหนัง ในกรณีที่เข้าสู่ร่างกายไม่รวมทางอื่นเช่น จมูก ปาก แต่เป็นเกี่ยวกับผิวหนัง เมื่อผิวหนังมีปัญหาจะส่งผลให้เกิด สิว เชื้อราในเท้า นี่เป็นสภาวะที่เกิดขึ้นจากการรับสิ่งสกปรกจากสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ร่างกายแต่น้ำมันมะพร้าวสามารถป้องกันสิ่งเหล่านี้ได้ ผิวที่ดีควรมีค่า PH 5 ทำให้ผิวชุ่มชื้นของเรากับน้ำมันจะช่วยสนับสนุนทำให้เป็นกรดต่อผิวหนัง ทำให้ปลอดภัยจากแบคทีเรียที่อาศัยอยู่บนผิวหนังน้ำมันที่มีอยู่ในร่างกายเราจะสร้าง Sebum เป็นสิ่งที่อยู่ในต่อมน้ำมัน อยู่ที่รากผมและแหล่งอื่น ๆ น้ำมันชนิดนี้มีความสำคัญต่อสุขภาพผิว ทำให้ผิวชุ่ม และผมนุ่ม ป้องกันผิวจากความแห้งกร้านและแตกลาย ยังสามารถต่อต้านเชื้อโรคที่เป็นอันตราย น้ำมันมะพร้าวสามารถต่อต้านแบคทีเรียขนาดเล็ก (เชื้อโรค) เมื่อมันแตกตัวในกรดไขมันอิสระมันจะกลายเป็นเชื้อโรคที่มีพลังมาก เมื่อน้ำมันมะพร้าวลงบนผิวจะไม่ทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อแบคทีเรียทันที เมื่อแบคทีเรียมาอยู่บนผิวเราตอนนั้นจะเปลี่ยน triglycerides เป็นกรดไขมันอิสระ กับ Sebum ผลคือจะทำให้ตัวต้านเชื้อแบคทีเรียมีมากขึ้น ป้องกันผิวจากเชื้อโรค กรดไขมันอิสระยังช่วยสร้างกรดบนชั้นผิวเพื่อฆ่าเชื้อโรคในกรณีที่เกิดโรคเมื่ออาบน้ำชำระร่างกายด้วยสบู่บ่อยครั้งที่เราพบว่าผิวเรากลับแห้ง แม้ว่ามอยเจอร์ไรเซอร์จะช่วยทำให้ผิวชุ่มชื้นขึ้นแต่ไม่สามารถเข้าไปแทนที่หรือปกป้องกรดไขมันสายกลางบนผิวได้ คุณรู้สึกว่ามีผิวคุณสะอาดปราศจากเชื้อโรคหลังอาบน้ำ แต่เชื้อโรคอยู่ทุกที่ ลอยอยู่ในอากาศ ในเสื้อผ้าของเรา และทุกที่ที่คุณสัมผัส ส่วนใหญ่เชื้อโรคจะซ่อนตัว หรือแทรกตามรอยแตกแห้งรอบๆผิวหนัง เราต้องเน้นทำความสะอาดบริเวณนี้มากๆ ก่อนที่ร่างกายคุณจะเพิ่มเจ้าเชื้อโรคเหล่านี้ หากคุณใช้น้ำมันมะพร้าว, โลชั่น, ครีม, จากน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จะช่วยสร้างสารปกป้องผิวและเชื้อแบคทีเรียตามธรรมชาติได้เร็วขึ้น หลายคนใช้น้ำมันมะพร้าวทาผิวหลังอาบน้ำ ในคนที่ไม่มีผิวมัน Subum เป็นสารที่ร่างกายขับออกมาช่วยดูแลผิว และผม (มีประโยชน์) มากเกินไปทำให้เกิดสิว น้ำมันมะพร้าวจะซึมซาบง่ายทำให้ผิวชุ่ม ไม่ทำให้รู้สึกเหนียวเหนอะหนะ ไม่เหมือนน้ำมันชนิดอื่น จะทำให้ผิวคุณเนียนนุ่ม สำหรับผิวแห้ง ช่วยลดการอักเสบของผิวที่มี

มานานทำให้การไหลเวียนโลหิตดีขึ้น บางคนใช้น้ำมันมะพร้าวผสมกระเทียมบดกำจัดเชื้อราในเท้าตอนกลางคืนได้ผลดีในการทำสบู่ สบู่จะไม่ก่อกลิ้นหื่นหรือเป็นไข เหมือนน้ำมันพืชทั่วไปแต่มันจะให้กลิ่นสดชื่นมีฟองนุ่มละเอียด น้ำมันมะพร้าวเป็นหนึ่งในน้ำมันที่นิยมมาใช้ทำสบู่ น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ที่นำมาใช้ทำโลชั่นทาผิว จะมีกลิ่นของมันไม่ต้องใส่น้ำหอมระเหยหากไม่ต้องการ เป็นครีมและโลชั่นที่พิเศษมากไม่เหนียวเหนอะหนะ ซึมสูผิวเร็ว กลิ่นของมันเป็นกลิ่นหอมอ่อนๆ จะหายไปหลังคุณใช้ 1 ชั่วโมง แต่จะคงความชุ่มชื้นไว้ตลอดทั้งวัน Coconut oil why it is good for you น้ำมันปกติ หมายถึงของเหลวที่อุณหภูมิห้อง และไขมัน หมายถึงน้ำมันที่อุณหภูมิห้อง น้ำมันมะพร้าวเป็นน้ำมัน (ไข) เมื่ออยู่ในอุณหภูมิต่ำกว่า 25% หรือ 76 องศาฟาเรนไฮต์ จะเปลี่ยนเป็นของเหลวเมื่ออยู่ในอุณหภูมิสูงกว่า 76 องศาฟาเรนไฮต์ น้ำมันมะพร้าวใช้ประกอบอาหารมาพันกว่าปีมาแล้ว เป็นที่นิยมลงโฆษณาในหนังสือประกอบอาหารที่มีการรณรงค์ต่อต้านการใช้ไขมันอิ่มตัว สนับสนุนการใช้ไขมันไม่อิ่มตัว เช่นนมถั่วเหลือง น้ำมันจากดอก saffron ข้าวโพด ถั่ว เมล็ดพืชอื่นๆ เพราะไขมันอิ่มตัวจะมีคอเรสเตอรอลสูง และเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจและสถานะเสี่ยงต่อสุขภาพไม่ดีขึ้น (ไม่แน่ใจว่าใครเป็นคนสรุป) ตั้งแต่พบว่าคนอเมริกันทานอาหารที่มีไขมันอิ่มตัวสูง เพราะอาหารที่มีขายทั่วไป เช่น ขนมปัง คุกกี้ ของขบเคี้ยว ลูกอม ครีม กาแฟ สลัดชุด ฯลฯ ล้วนแต่มีคอเรสเตอรอลสูง ทำให้อ้วนและเป็นโรคแต่คนกลุ่มที่ทานไขมันอิ่มตัวแล้วกลับมีสุขภาพดี คือ กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในเขตร้อน ทานอาหารจากน้ำมันมะพร้าวมากกลับเป็นคนที่สุขภาพดี เป็นโรคหัวใจและมะเร็งน้อยกว่าคนที่ทานน้ำมันไม่อิ่มตัว จาก 2 กลุ่มคือมาเลเซีย กับ YUCATAN กลุ่มคนที่ทานไขมันจากมะพร้าวพบว่าไทรอยด์ทำงานดีเพราะว่าต่อมไทรอยด์ได้รับการกระตุ้น ผลมาจากน้ำมันมะพร้าวบวกกับอาหาร โปรตีนจากปลาผลไม้จะกระตุ้นให้ไทรอยด์ทำงานได้ดีชาวเอสกีโม ทานปลาน้ำเย็น ไขมันไม่อิ่มตัวสูง แต่พวกเขาทานสัตว์ทุกชนิดและทานอวัยวะทั้งหมดของมันรวมทั้งไขมันจากอวัยวะสัตว์เหล่านั้น จากกรณีดังกล่าวทำให้พวกเขาเป็นไฮเปอร์ไทรอยด์ มากกว่าชาวอเมริกาถึง 25% เกือบ 40 ปีมาแล้วที่ชาวอเมริกาหันมาสนใจทานน้ำมันไม่อิ่มตัว ลดไขมันอิ่มตัว เช่นเนย กรดลอริก ไขมันหลักในน้ำมันมะพร้าวและน้ำมัน ยากที่จะเป็นอาหารของคนอเมริกาไขมันอิ่มตัวยังคงเป็นที่เรียกกันว่าเป็นอาหารที่ไม่ควรรับประทาน

คุณสมบัติของน้ำมันมะพร้าว

น้ำมันไขมันไม่อิ่มตัวนำมาประกอบอาหารจะทำให้อาหารบูดเสียเพียงผ่านไปเพียง 2-3 ชั่วโมง ต้องเก็บในตู้เย็นเหตุผลหนึ่งคือรสชาติอาหารเปลี่ยนไป การกินไขมันไม่อิ่มตัวเข้าไปสดๆไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย เพราะว่าร่างกายของเราต้องมีการ Oxidize ผสมกับออกซิเจนไม่เหมือนน้ำมันมะพร้าว หลัง 1 ปี เก็บน้ำมันมะพร้าวที่อุณหภูมิห้องน้ำมันมะพร้าวจะไม่เสียจากที่พบว่าชาวไอซ์แลนด์ มักทานน้ำมันมะพร้าวปรากฏว่าไม่มีผลอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อพวกเขาย้ายไปอยู่นิวซีแลนด์ทานน้ำมันมะพร้าวน้อยลงปรากฏว่ามีคอเรสเตอรอลเพิ่มขึ้น คุณสมบัติในการกระตุ้นการทำงานของต่อมไทรอยด์ลดลง คืออาหารที่มาจากน้ำมันมะพร้าวจะกระตุ้นการทำงานของต่อมไทรอยด์และป้องกันการเกิดโรคหัวใจ, มะเร็งและโรคอื่นๆมี

รายงานว่าการต้านมะเร็งของน้ำมันมะพร้าวต่อต้านการเกิดมะเร็งเต้านม และลำไส้ใหญ่ จะดีกว่าการใช้ไขมันไม่อิ่มตัว ตัวอย่างคือคนที่ทานน้ำมันจากข้าวโพด เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่ถึง 32% ขณะที่คนที่ทานน้ำมันมะพร้าวเป็นมะเร็งเพียง 3% เท่านั้น EAT FAT, LOSE WEIGHT 55% ของประชาชนในสหรัฐอเมริกา มีน้ำหนักเกินมาตรฐาน พบว่า 1 ใน 4 มักเป็นวัยผู้ใหญ่จากภาวะดังกล่าวนี้เป็นการเสี่ยงในการเกิดโรคหัวใจ มะเร็ง เบาหวาน ภาวะอ้วน ภาวะกระดูกพรุนจนถึงขั้นเสียชีวิต สิ่งที่เป็นปัญหาใหญ่คือ คนเหล่านี้พยายามควบคุมน้ำหนัก โดยการงดอาหารและเมื่อน้ำหนักตัวลดความต้องการอาหารย่อยอาหารของร่างกายกลับเพิ่มขึ้นทำให้ทานอาหารเข้าไปมาก ก็จะกลับมาอ้วนอีกเหมือนเดิมเป็นวัฏจักรอยู่อย่างนี้ คนวัยรุ่นวัยทำงานมีความต้องการปริมาณแคลอรีและใช้พลังงานมากกว่าคนสูงอายุ เพราะร่างกายทำกิจกรรมมากกว่า คนที่มีน้ำหนักมากจะใช้พลังงานและทำกิจกรรมน้อยกว่าคนที่รูปร่างปกติ หลายคนเชื่อว่าการรับประทานน้ำมันจากพืชที่เป็นไขมันไม่อิ่มตัวจะไม่ทำให้อ้วน ปรากฏว่าน้ำมันดังกล่าวมีผลต่อการทำงานของต่อมไทรอยด์ และยังทำให้น้ำหนักตัวเพิ่ม ต่างจากการใช้น้ำมันมะพร้าว เพราะพลังงานจากน้ำมันมะพร้าวจะถูกนำมาใช้ทันที เมื่อคุณทำกิจกรรมหรือออกกำลังกาย การออกกำลังกายจะช่วยทำให้การเผาผลาญพลังงานเร็วขึ้น น้ำหนักลดด้วย เนื่องจากน้ำมันมะพร้าวสามารถเผาผลาญพลังงานสูงกว่าน้ำมันจากไขมันไม่อิ่มตัวอื่นๆ ที่มีการเผาผลาญพลังงานต่ำ ทำให้มีการกระตุ้นการทำงานของต่อมไทรอยด์ให้ทำงานได้มากขึ้นถึงแม้มะพร้าวเป็นพืชที่เจริญตามชายฝั่งของประเทศ เนื้อมะพร้าวแห้งถูกนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว หลักๆก็ทำเป็นน้ำมัน ปกติในเนื้อมะพร้าวมีน้ำมัน 67-72% น้ำมันมะพร้าวเป็นสิ่งสำคัญมากในการประกอบอาหารของตอนกลางของภาคใต้ นอกจากนี้จะนำมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมยังนำมาใช้ในโรงงานที่ทำน้ำยาล้างห้องน้ำ น้ำยารีดผ้า สบู่ โลชั่นทาผิว เพื่อต้านเชื้อโรค น้ำยาใส่ผม เครื่องสำอาง ในกรณีนำมาฉีดทำให้ร่างกายรู้สึกเย็น (ดร.ณรงค์ โฉมเฉลา, 2548. <http://www.pumedin.com> เอกสารเผยแพร่ TNCEL)

ความรู้เกี่ยวกับกุหลาบพันปีกุหลาบพันปี (*Rhododendron arboreum* subsp)

ชื่อท้องถิ่น: กุหลาบพันปี ชื่อสามัญ: กุหลาบพันปี

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Rhododendron arboreum* subsp

ชื่อวงศ์: ERICACEAE

ลักษณะวิสัย/ประเภท: ไม้ยืนต้น

ลักษณะพืช: ต้น เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูง 2-12 เมตร ไม่ผลัดใบ ลำต้นและกิ่งก้านมักคดงอ เพราะอิทธิพลของแรงลม เปลือกตะปุ่มตะป่ำ
ใบ เรียงเวียนสลับใกล้ๆ กันเป็นกลุ่มที่ปลายกิ่ง 5-8 ใบ ใบรูปใบหอกกว้าง หรือรูปขอบขนานแกมรูปใบหอก กว้าง 2-3 ซม. ยาว 7-14 ซม. ปลายแหลม โคนสอบหรือมน ขอบเรียบหรือลง แผ่นใบหนามาก ด้านบนเกลี้ยงสีเขียวสด ด้านล่างมีเกล็ดสีเทาอมน้ำตาลและมีขนหนาแน่น เส้นแขนงใบข้างละ 12-14 เส้น แตกแขนงไปทั้งใบ...

ดอก ซ้อดอกสั้น ออกตามปลายกิ่ง 4-12 ดอก ดอกบานเต็มที่กว้าง 3.5-4.5 ซม. กลีบดอกสีแดงเลือดนก ติดกันคล้ายรูปประฆัง ยาว 1.5-2 ซม. ปลายแยกเป็น 5-6 กลีบ กลม กว้าง 1-1.5 ซม. ยาว 1.3-1.5 ซม... เกสรเพศผู้ 10 อัน ยาวไม่เท่ากัน ก้านชูอับเรณูสีขาว โคนก้านสีม่วงอมแดง รังไข่มีขนสีขาวหนาแน่น ฝัก/ผล รูปทรงกระบอก กว้าง 6-7 มม. ยาว 1.3-1.6 ซม. ผลแก่แตกเป็น 7-8 เสี่ยง เมล็ด แบน เล็กมาก มีปีกบางใสล้อมรอบ มีเมล็ดจำนวนมาก

ฤดูกาลออกดอก: มกราคม - กุมภาพันธ์

ถิ่นกำเนิด: ขึ้นตามไหล่เขาบนที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1,800 เมตรขึ้นไป จีนตอนใต้ อินเดีย ศรีลังกา เนปาล และพม่า

แหล่งที่พบ: เชียงใหม่

ปริมาณที่พบ: น้อย

การขยายพันธุ์: ใช้หัว/เหง้า/หน่อ

วิธีการเพาะ/ขยายพันธุ์: ใช้เมล็ดโปรยหว่านตามแหล่งธรรมชาติ

แหล่งที่พบ: สามารถพบได้ตามแหล่งหน้าผาสูง

ข้อมูลอื่นๆเพิ่มเติม: กุหลาบนับว่าเป็นไม้ดอกที่มีความงามยากที่ไม้ดอกอื่นจะเทียบเท่า จนได้รับชื่อว่า เป็น"ราชินีแห่งดอกไม้" (Queen of flower)

กุหลาบมีมานานประมาณ 30 ล้านปีมาแล้ว มีทั้งหมดประมาณ 200 สปีชีส์ พันธุ์ดั้งเดิม(wild species) มีทั้งชนิดกลีบดอกชั้นเดียวและดอกซ้อน

ส่วนกุหลาบที่ปลูกกันอยู่ทั่วไปในปัจจุบันเป็นกุหลาบที่ผ่านการวิวัฒนาการมานานนับร้อยปีและทั้งหมดเป็นกุหลาบลูกผสมซึ่งได้จากการผสมพันธุ์ระหว่างกุหลาบ 1-8 สปีชีส์ และส่วนมากมีถิ่นกำเนิดในทวีปเอเชียกุหลาบพันธุ์เป็นต้นไม้ที่เติบโตอยู่บนที่สูงและชอบอากาศหนาวเย็น สำหรับในเมืองไทยพบได้ตามยอดเขาสูงแถบภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีการนำกุหลาบพันธุ์มาปลูกเป็นไม้ประดับประปราย โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวเนื่องจากมีดอกที่สวยงาม และเมื่อหมดดอกก็จะเติบโตในกระถางได้แต่จะออกดอกน้อยลง เมื่อพ้นฤดูหนาว

กุหลาบพันธุ์เป็นไม้พุ่มสูงประมาณ 1-3 เมตร ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงสลับรูปรีแกมรูปไข่กลับ กว้าง 1-2.5 ซม. ยาว 2-6 ซม. แผ่นใบเหนียวหนา มีขนประปรายทั้ง 2 ด้าน ดอกสีแดงแกมส้ม ออกเป็นช่อที่ซอกใบหรือปลายกิ่ง จำนวน 2-7 ดอก กลีบรองดอกรูปถ้วยตื้น ปลายแยก 5 แฉก ด้านนอกมีขน กลีบดอกรูปกรวย ยาว 2-3 ซม. ปลายแยก 5 แฉก เกสรตัวผู้ 10 อัน ผลรูปไข่ ยาว 1-1.5 ซม. มีขนสีน้ำตาลแดง เมื่อแก่แตกตามยาว เมล็ดแบน ขนาดเล็ก มีปีกบางใสจำนวนมาก

กุหลาบพันธุ์เป็นพืชที่ชอบน้ำ เครื่องปลูกจะต้องมีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ แต่ไม่ขังแฉะ ถ้าหากปล่อยให้เครื่องปลูกแห้ง อาจจะทำให้ตายได้ เนื่องจากว่ารากของอาซาเลียมีขนาดเล็กมาก และถ้าหากสูญเสียน้ำมากอาจจะทำให้รากแห้งตาย และมีผลต่อการเจริญเติบโตได้

การปลูกกุหลาบพันธุ์ภายในอาคารนอกจากความสวยงามของดอกที่จะสร้างบรรยากาศให้กับห้องแล้วกุหลาบพันธุ์ยังมีคุณสมบัติในการดูดสารพิษได้ดีอีกด้วย

“กลีบกุหลาบ” อุดมไปด้วยวิตามินซี แคโรทีน วิตามินบี วิตามินเค แคลเซียม และแร่ธาตุต่างๆ ที่จำเป็นต่อร่างกายและระบบเลือด เรียกได้ว่า วิตามินเกลือแร่ต่างๆ ที่ร่างกายต้องการนั้น มีอยู่ครบถ้วนในกลีบกุหลาบ เช่น โปแตสเซียม ที่จำเป็นต่อระบบหัวใจ แร่ธาตุทองแดง ที่ร่างกายต้องการเพื่อกระบวนการสร้างเม็ดเลือด และใช้ในกระบวนการทำงานของระบบต่อมไร้ท่อ ไอโอดีน ที่ร่างกายต้องการสำหรับการสร้างฮอร์โมนของต่อมไทรอยด์ นับว่า ในกลีบกุหลาบมีคุณค่าครบถ้วนสำหรับการดูแลสุขภาพ

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า เชื้อแบคทีเรียจะตายภายใน 5 นาทีเมื่อสัมผัสกับกลีบกุหลาบสด ซึ่งถ้าหากมีปัญหาผิวหนังติดเชื้อ มีสิ่ว แผลเปิด ไฟไหม้ ผิวผื่นแพ้ ล้วนสามารถรักษาได้ด้วยกลีบกุหลาบสด โดยการเก็บกลีบกุหลาบมาใช้นั้น แนะนำให้เก็บตอนเช้ามิดในช่วงที่อากาศยังสะอาดบริสุทธิ์ หรือในช่วงที่มีความชื้นในอากาศมาก เช่น ยามหลังฝนตกหรือเช้ามืดที่มีน้ำค้างพรมบนกุหลาบ ซึ่งสามารถนำไปใช้ทันทีโดยไม่ต้องล้าง เพื่อรักษาคุณค่าทั้งหลายในกลีบเอาไว้ การนำมาใช้ก็สามารถทำได้ตั้งแต่การทำสารสกัดกุหลาบ การทำชา หรือการสกัดน้ำมันหอมระเหย

กุหลาบแห้ง สามารถนำมาป่นให้เป็นผง ผสมกับน้ำผึ้ง ใช้ทาภายในช่องปากเพื่อรักษาอาการอักเสบในช่องปาก ปัญหาของเหงือกและฟันได้ การสูดดมกลิ่นหอมของน้ำมันหอมระเหยจากกุหลาบ จะช่วยบรรเทาอาการปวดศีรษะ วิงเวียน อ่อนเพลีย หรือแม้แต่การสูดดมกลิ่นหอมจากกุหลาบก็ช่วยขจัดอารมณ์เศร้าหมอง วิตกกังวล ปัญหาเครียด จิตใจฟุ้งซ่าน อาการปวดศีรษะ ไอ และอาการหวัดได้

การอาบน้ำกลีบกุหลาบ ก็มีประโยชน์ต่อสุขภาพเช่นกัน โดยสามารถช่วยคลายเครียด ลดความวิตกกังวล และช่วยบำรุงผิว ทำได้โดยการนำกลีบกุหลาบสดครึ่งถ้วย ใส่ชามขนาดใหญ่ เติมน้ำร้อนและปิดฝาทิ้งไว้เพื่อรักษากลิ่นของกุหลาบ เมื่อจะอาบน้ำให้เทน้ำกุหลาบที่เตรียมไว้ผสมกับน้ำอุ่นในอ่างน้ำอาบ และเติมน้ำคั้นหัวบีทรูทเพื่อเพิ่มสรรพคุณทางการรักษาของกุหลาบให้ดีขึ้นไปอีก ขณะที่การอาบในขณะน้ำยังอุ่นจะช่วยบรรเทาอาการปวดกล้ามเนื้อ ปวดข้อจากรูมาตอยด์ได้อีกด้วย

สเปรย์น้ำกุหลาบ วิธีการทำ ใช้กลีบกุหลาบ 10 กรัม เทใส่อ่าง เติมน้ำร้อน กรองเอาแต่น้ำมาใช้ เทใส่ขวดสเปรย์ ฉีดพ่นบริเวณที่ต้องการช่วยบรรเทาอาการปวดกล้ามเนื้อ ปวดข้อจากรูมาตอยด์

มาส์กกุหลาบ สำหรับผู้ที่มีผิวมันหรือผิวแห้งที่มีปัญหาสิ่ว จะช่วยทำให้ผิวสดใส มีชีวิตชีวา วิธีการทำ นำเอากลีบกุหลาบตากให้แห้ง บดเป็นผง เติมน้ำเล็กน้อย คนใช้เข้ากันนำมาทาทั่วใบหน้า ทิ้งไว้ 10-15 นาที แล้วล้างออก

ชาเกลือทะเล เหมาะสำหรับรักษาอาการหัดเจ็บคอ หลอดลมอักเสบ บำรุงร่างกายให้แข็งแรง เป็นเครื่องดื่มสุขภาพที่ดี เพราะอุดมไปด้วยวิตามินและเกลือแร่มากมาย

น้ำกุหลาบ นำกลีบดอกกุหลาบสด ประมาณ 1 ถ้วย ใส่ในภาชนะ เติมน้ำเดือด 2 ถ้วย ปิดฝาทิ้งไว้ให้เย็น รินเอาแต่น้ำมาใช้ทาหน้าหรือแทนโทนเนอร์ปรับสภาพผิวหลังล้างหน้า ส่วนที่เหลือเก็บไว้ใช้เมื่อต้องการได้

สำหรับส่วนที่สำคัญ จะลืมไปเสียไม่ได้ นั่นคือ “ น้ำมันหอมระเหยจากกุหลาบ ” ที่ช่วยคลายเครียด ลดการอักเสบ ฆ่าเชื้อโรค เชื้อแบคทีเรีย ไวรัส คลายกล้ามเนื้อเรียบ(antispasmodic) เพิ่มความรู้สึทางเพศ(aphrodisiac) ผ่าดสมานรักษาแผล ทำให้แผลหายเร็ว บำรุงตับ ช่วยระบาย ขับระดู(emmenagogue) ทำให้นอนหลับ ระวังประสาท บำรุงร่างกาย(tonic) โดยในทางศาสตร์สุนทรียบำบัดเชื่อว่า น้ำมันกุหลาบเป็นน้ำมันที่มีประสิทธิภาพดีที่สุดในการบำบัดทั้งร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ

ในแง่ของระบบสืบพันธุ์นั้น น้ำมันหอมระเหยกุหลาบ ช่วยรักษาอาการติดเชื้อของระบบสืบพันธุ์ บำรุงมดลูก ลดอาการปวดประจำเดือน แก่ปวดท้อง ปรับสมดุลฮอร์โมนใช้ได้กับผู้ที่ประจำเดือนมามากกว่าปกติ

2.3 ศึกษาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มาจากน้ำมันมะพร้าวและกุหลาบพันธุ์

ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มาจาก น้ำมันมะพร้าว และกุหลาบพันธุ์ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านขนมไทยบ้านบางพยอมใต้ ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก นั้นมีทั้งหมด 4 ชนิดด้วยกัน คือ โลชั่น สบู่ แอร์ทรีทเม้น ลิบบาร์ม โดยทุกชนิดจะมีส่วนประกอบสำคัญคือ น้ำมันมะพร้าว และสารสกัดจากกุหลาบพันธุ์ ซึ่งจะช่วยรักษาและบำรุงผิวพรรณให้สวยสดใส โดยผู้วิจัยจะแจกแจงส่วนประกอบโดยประมาณของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดที่กล่าวมาข้างต้นแล้วโดยเริ่มจาก

1. โลชั่นบำรุงผิว (body lotion)

สรรพคุณ : น้ำมันที่สกัดจากสารต้านอนุมูลอิสระ เย็นลดเลือนริ้วรอย ป้องกันความหมองคล้ำ ผิวปกติ คือการสูญเสียความชุ่มชื้น อุดมด้วยวิตามินอีช่วย ปกป้อง รังสียูวี พร้อมปรับสภาพผิวให้ดูกระจ่างใส
 อย่างเป็นธรรมชาติรูปแบบลักษณะ : เป็นลักษณะครีมข้น

วิธีการใช้ : ใช้ทาบริเวณผิวกาย

ส่วนประกอบโดยประมาณ : น้ำมันมะพร้าว, กุหลาบพันธุ์, cetyl แอลกอฮอล์น้ำมันแร่ วิตามินอี Hydrogenated, Bis-Ethylhexyl, Hyaluronic acid, Allium cepa, Stearic Acid, butylene ไกลคอล, กลีเซอริน

2. สบู่ (soap) สรรพคุณ : สบู่ น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ น้ำมันโพนุ่มกระจ่างใสผิวชุ่มชื้นไม่แห้ง กระจับผิวขุยผื่น ลดการสะสมของแบคทีเรียที่มีคุณภาพสูงการดูแลผิวสบู่ปราศจากสารเคมีเหมาะ สำหรับคนที่มีผิวแพ้ง่ายทำความสะอาดผิวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผิวนุ่มและเรียบเป็นธรรมชาติ จะช่วย ลดการเกิดสิวฝ้าบนใบหน้า การเผาไหม้แดด ใบบอ่อนผิวสดชื่น

รูปแบบลักษณะ : ลักษณะเป็นก้อน สีขาว

วิธีใช้: ใช้ทำความสะอาดร่างกาย ขณะอาบน้ำ

ส่วนประกอบโดยประมาณ: โซเดียม ไขมันหมู่น้ำมันมะพร้าวน้ำ ไขมันปาล์ม น้ำมันมะกอกงา น้ำมันรำ oil.Rice น้ำมันเมล็ดทานตะวัน ,น้ำมันถั่วเหลือง ,น้ำมันข้าวโพดน้ำมันละหุ่งซีผึ้ง กุหลาบพันปี

3. แอร์ทรีทเม้น (Hair Treatments) สรรพคุณ: ช่วยบำรุงเส้นผมให้มีน้ำหนักจัดทรงง่ายเงางาม

รูปแบบลักษณะ: เป็นครีมข้น

วิธีการใช้: สระผมให้สะอาดแล้วใช้ แอร์ทรีทเม้นชโลมให้ทั่วเส้นผม หมักไว้ 5-10 นาทีแล้วล้างออก

ส่วนประกอบโดยประมาณ : วิตามินอี โปรวิตามิน ซีผึ้งน้ำมันดอกคาร์เนชั่น Cetecry แอลกอฮอล์ มะพร้าวบริสุทธิ์ กุหลาบพันปี

4. ลิบบาร์ม (Lip Balm) สรรพคุณ: ช่วยบำรุงริมฝีปาก ให้เนียนนุ่มชุ่มชื้น

รูปแบบลักษณะ: เป็นลักษณะครีมใส

วิธีการใช้: ทาให้ทั่วริมฝีปาก

ส่วนประกอบโดยประมาณ : น้ำมันมะพร้าว ซีผึ้ง, น้ำมัน, วิตามินอี, สารสกัดจากวานิลลา,น้ำมันหอม ระเหย กุหลาบพันปี

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ประเทศจีน มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐประชาชนจีน (จีนตัวย่อ: 中华人民共和国; จีนตัวเต็ม: 中華人民共和國; พินอิน: Zhōnghuá Rénmín Gònghéguó; อังกฤษ: People's Republic of China (PRC)) เป็นรัฐเอกราชในเอเชียตะวันออก เป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก กว่า 1.3 พันล้านคน เป็นรัฐพรรคการเมืองเดียวปกครองโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน มีเมืองหลวงอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีนแบ่งการปกครองออกเป็น 23 มณฑล 5 เขตปกครองตนเอง 4 เทศบาลนคร (ปักกิ่ง เทียนจิน เซียงไฮ้ และฉงชิ่ง) และ 2 เขตบริหารพิเศษ ได้แก่ ฮองกงและมาเก๊า

ประเทศจีนมีพื้นที่ 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร นับเป็นประเทศที่มีพื้นที่ทั้งหมดใหญ่ที่สุดในโลกเป็นอันดับ 3 หรือ 4 แล้วแต่วิธีการวัด ลักษณะภูมิประเทศของจีนมีความหลากหลาย ตั้งแต่ป่าสเต็ปป์และทะเลทรายในพื้นที่แห้งแล้งทางตอนเหนือของประเทศติดกับประเทศมองโกเลียและไซบีเรียของรัสเซีย และป่าฝนกึ่งโซนร้อนในพื้นที่ชื้นทางใต้ซึ่งติดกับเวียดนาม ลาว และพม่า ส่วนภูมิประเทศทางตะวันตกนั้นขรุขระและเป็นที่สูง โดยมีเทือกเขาหิมาลัยและเทือกเขาเทียนชานกันเป็นพรมแดนตามธรรมชาติกับประเทศอินเดีย เนปาล และเอเชียกลาง ในทางตรงกันข้าม แนวชายฝั่งด้านตะวันออกของจีนแผ่นดินใหญ่นั้นเป็นที่ราบต่ำ และมีแนวชายฝั่งยาว 14,500 กิโลเมตร (ยาวที่สุดเป็นอันดับที่ 11 ของโลก) ซึ่งติดต่อกับทะเลจีนใต้ทางใต้ และทะเลจีนตะวันออกทางตะวันออก นอกจากนี้ยังมีประเทศที่เป็นเกาะอยู่ใกล้เคียง ได้แก่ เกาหลี และญี่ปุ่น อารยธรรมจีนโบราณ ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งอารยธรรมยุคแรกเริ่มของโลก เจริญรุ่งเรืองในกลุ่มแม่น้ำเหลืองอันอุดมสมบูรณ์ ซึ่งไหลผ่านที่ราบลุ่มจีนเหนือ จีนยึดระบบการเมืองแบบราชาธิปไตยหลายสหัสวรรษ จีนรวมกันเป็นปึกแผ่นครั้งแรกในสมัยราชวงศ์ฉินเมื่อ 221 ปีก่อนคริสตกาล ส่วนราชวงศ์สุดท้าย ราชวงศ์ชิง สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1912 ด้วยการสละราชสมบัติของจักรพรรดิผู่อี๋ พร้อมกันกับการสถาปนาสาธารณรัฐจีนโดยพรรคก๊กมินตั๋ง พรรคชาตินิยมจีน ในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1912 ครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 20 นั้น เป็นยุคสมัยแห่งความแตกแยกและสงครามกลางเมืองซึ่งแบ่งประเทศออกเป็นค่ายการเมืองสองค่ายหลักคือ ก๊กมินตั๋งและคอมมิวนิสต์ ความเป็นปฏิปักษ์ส่วนใหญ่ สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1949 เมื่อฝ่ายคอมมิวนิสต์ชนะสงครามกลางเมือง และสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้นในจีนแผ่นดินใหญ่ ส่วนสาธารณรัฐจีน ซึ่งอยู่ภายใต้การนำของก๊กมินตั๋งนั้น ได้ย้ายเมืองหลวงไปยังไทเปบนเกาะไต้หวัน นับแต่นั้นมา สาธารณรัฐประชาชนจีนได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในความขัดแย้งทางการเมือง กับสาธารณรัฐจีนเหนือปัญหาอธิปไตยและสถานะทางการเมืองของไต้หวัน

นับตั้งแต่การปฏิรูปเศรษฐกิจซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนตลาดเมื่อปี ค.ศ. 1978 ประเทศจีนได้กลายเป็นหนึ่งในเศรษฐกิจสำคัญที่เติบโตเร็วที่สุดในโลกโดยเป็นผู้ส่งออกสินค้ารายใหญ่ที่สุดของโลก และเป็นผู้

นำเข้าสินค้ารายใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่ 2 ของโลก และเป็นเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่ 2 ของโลกทั้งในด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศราคาตลาดและความเท่าเทียมของอำนาจซื้อ ตลอดจนเป็นสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ประเทศจีนได้รับการจัดให้เป็นรัฐอาวุธนิวเคลียร์และมีกองทัพขนาดใหญ่ที่สุดในโลกซึ่งมีค่าใช้จ่ายด้านกลาโหมมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก ประเทศจีนถูกจัดว่ามีศักยภาพที่จะก้าวขึ้นมาเป็นอภิมหาอำนาจของโลกโดยนักวิเคราะห์วิชาการ นักวิเคราะห์การทหารตลอดจนนักวิเคราะห์นโยบายสาธารณะและเศรษฐกิจ

รูปแบบการปกครอง

สถาปนา ประเทศเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2492 มีพรรคคอมมิวนิสต์จีนดำเนินการปกครอง ประเทศตามแนวทางพื้นฐานของลัทธิมาร์กซ์ -เลนิน และความคิดเหมา เจ๋อตง โดยประยุกต์เข้ากับแนว ทฤษฎีการสร้างสรรคความทันสมัยให้แก่ระบอบสังคมนิยม ของนายเติ้ง เสี่ยวผิง พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็น แกนนำในการปกครอง โดยมีพรรคการเมืองอื่นอีก 8 พรรค เป็นแนวร่วม ภายใต้การปกครองในลักษณะ สังคมนิยมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแบบจีน

เขตการปกครอง

การปกครองส่วนกลางแบ่งออกเป็น 23 มณฑล (รวมถึงไต้หวัน) 5 เขตปกครองตนเอง (มองโกเลีย หนิงเซีย่ ซินเจียง กวางสี และทิเบต) 4 มหานครที่ขึ้นต่อส่วนกลาง (ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เทียนจิน และฉงชิ่ง) และ 2 เขตบริหารพิเศษ(ฮ่องกง และมาเก๊า) สำหรับการปกครองในส่วนภูมิภาคยังแบ่งย่อย ออกเป็นจังหวัด (Prefecture) มี 159 จังหวัด อำเภอ (County) มี 2,017 อำเภอ เมือง (City) มี 350 เมือง และเขตในเมืองต่างๆ ประมาณ 630 เขต

ชนชาติ

มีชนชาติต่าง ๆ อยู่รวมกัน 56 ชนชาติ โดยเป็นชาวฮั่น ร้อยละ 93.3 ที่เหลือเป็นชนกลุ่มน้อย อื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ชาวเผ่าจ้วง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตปกครองตนเองกวางสีและมณฑลยูนนาน ชาวเผ่าหุย ในมณฑลหนิงเซีย่และกานซู ชาวเผ่าอุยกูร์ในมณฑลซินเกียง ชาวเผ่าหยาในมณฑลเสฉวน ชาวเผ่าทิเบตในเขต ปกครองตนเองทิเบตและมณฑลชิงไห่ ชาวเผ่าแม้วในมณฑลยูนนานและกุ้ยโจว ชาวเผ่าแมนจู ในมณฑล ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชาวเผ่ามองโกลในเขตปกครองตนเองมองโกเลียในและซินเจียง ชาวเผ่าไต หรือไทในมณฑลยูนนาน และชาวเผ่าเกาซันในไต้หวัน

ภาษา

ภาษาจีนกลาง (ผู้ทงฮว่า 普通话) เป็นภาษาราชการ ชาวจีนในมณฑลต่างๆ มีภาษาพูด ท้องถิ่นที่แตกต่างกัน เช่น เสฉวน หูหนาน เต๋จิว ไทหล่า กวางตุ้ง ฮกเกี้ยน ฮักกา และเซี่ยงไฮ้ เป็นต้น และการออกเสียงภาษาจีนกลางก็มีสำเนียงเพี้ยนไปตามท้องถิ่น

ศาสนา

ลัทธิขงจื้อ เต๋า พุทธ อิสลาม และคริสต์ โดยเฉพาะความคิดลัทธิขงจื้อและเต๋ามีอิทธิพลหยั่งรากลึกซึ้งในภาษาและ วัฒนธรรมของจีนมานับพันๆ ปี

เงินตรา

สกุลเงินเรียกว่า “เหรินหมินปี้” (人民币) โดยมีหน่วยเรียกเป็น “หยวน” (元) มีอัตราแลกเปลี่ยน 1 หยวน เท่ากับ 4.68 บาท 1 ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับ 6.504 หยวน 1 ยูโร เท่ากับ 9.131 หยวน

2.2 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องสำอางในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ทิศทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เพื่อความงามในจีน ผลิตภัณฑ์ดูแลผิว – เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเติบโตเร็วที่สุดในตลาดเครื่องสำอางค์จีนผลิตภัณฑ์ดูแลเส้นผมและแชมพู

ปีนีดูเหมือนจะเป็นช่วงจุดอิมพัลส์ตลาดแชมพู เนื่องจากมีการ เติบโตอย่างมากเครื่องสำอางค์ ตลาดเครื่องสำอางค์ยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่เมืองรองที่สองและสาม และใน มณฑลที่ไม่อยู่ติดทะเล ยอดขายของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับการแต่งตามีการเติบโตมากที่สุดในปีที่ ผ่านมาผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก ยอดขายเครื่องสำอางค์สำหรับเด็กกำลังเริ่มเป็นที่นิยมในจีน และ เติบโตอย่างต่อเนื่องครีมกันแดด เป็นผลิตภัณฑ์ที่ขายดีตามฤดูกาลและผู้บริโภคชาวจีนหันมาใช้ครีมกันแดดมากขึ้นในการดูแลตัวเองขั้นพื้นฐาน

ผลิตภัณฑ์ชะลอวัย ผลิตภัณฑ์ชะลอวัยและลดเลือนริ้วรอยได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องในจีน

เครื่องสำอางค์สำหรับนักกีฬา ผู้บริโภคกลุ่มนี้มักจะดูแลตัวเองให้ดูดีอยู่เสมอแม้ขณะเล่นกีฬา ซึ่งลูกค้ากลุ่มนี้ต้องการผลิตภัณฑ์ที่สามารถปกป้องการสูญเสียความชุ่มชื้นและระงับกลิ่นกาย ลดเหงื่อและแบคทีเรีย ที่สำคัญต้องพกพาได้สะดวกผลิตภัณฑ์เวชสำอางค์ แม้ว่าผู้บริโภคจีนจะใช้เครื่องสำอางค์มากขึ้น แต่ยังคงตระหนักถึงสารเคมีที่ผสมในเครื่องสำอางค์ ด้วยเหตุนี้ เวชสำอางค์จำพวกครีมลดเลือนจุดด่างดำ ผลิตภัณฑ์รักษาสิวและยารักษาสิว จึงได้รับความนิยมในการดูแลรักษาผิวหนัง

เครื่องสำอางค์จากธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบไปด้วยส่วนผสมจากธรรมชาติ รวมไปถึงวิตามินและว่านหางจระเข้ ซึ่งผลิตภัณฑ์ในประเทศจีน ส่วนใหญ่จัดอยู่เป็นเครื่องสำอางค์ผสมสมุนไพรจีน ซึ่งปัจจุบันผู้ผลิตต่างเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์จนปัจจุบันมีการเติบโตถึง 10-20%

จีนเป็นตลาดเครื่องสำอางค์ที่ใหญ่รองจากอเมริกาและอังกฤษ มีบริษัทเครื่องสำอางค์ ตั้งอยู่ประมาณ 5,000 บริษัท ซึ่ง 90% ของบริษัทเหล่านั้นเป็นกิจการเครื่องสำอางค์ที่เป็นแบรนด์ของจีนเอง ส่วนใหญ่มีขนาดเล็กถึงกลาง อย่างไรก็ตามเครื่องสำอางค์แบรนด์ดังจากฝั่งยุโรป, อเมริกาและญี่ปุ่น มีส่วนแบ่งในตลาดจีนอยู่มากกว่า 80% ในปัจจุบันแบรนด์ยักษ์ใหญ่เหล่านี้ได้พัฒนาภาพลักษณ์ของแบรนด์และผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายมากขึ้น พร้อมทั้งแตกแบรนด์ใหม่ภายใต้เครือเดียวกัน เพื่อจะขยายกลุ่มลูกค้าได้กว้างขึ้น เน้นเจาะกลุ่มผู้บริโภควัยรุ่นและวัยทำงานเพราะผู้บริโภคกลุ่มนี้ มีกำลังซื้ออย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมผู้บริโภคจีน

ผู้บริโภคจีนในปัจจุบัน มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ การตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของโฆษณาหรือโปรโมชั่นอีกต่อไป แต่ผู้บริโภคจะรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งและพิจารณาหลายปัจจัยควบคู่กันไป ก่อนที่จะเลือกผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด นอกจากนี้ลูกค้าที่นิยมซื้อสินค้าแบรนด์ต่างประเทศส่วนใหญ่ คือสภาพสตรีวัยรุ่นจนถึง วัยกลางคนซึ่งจะชื่นชอบเครื่องสำอางค์ที่มาจากยุโรป สหรัฐฯ และญี่ปุ่น เป็นต้น

ชาวจีนให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในตัวสินค้ามากขึ้น ทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิต รวมไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างก็ให้ความสำคัญและตระหนักถึงข่าวของสินค้าที่มีความไม่ปลอดภัย รัฐบาลจีนมีการประกาศใช้ "Hygienic Standard for Cosmetics and the Hygienic Standard" สำหรับบริษัทผู้ผลิตเครื่องสำอางค์ซึ่งจะช่วยควบคุมพฤติกรรมของผู้ผลิตและปกป้องสิทธิของผู้บริโภค โดยเฉพาะร้านค้าออนไลน์ซึ่งพบว่าการร้องเรียนเป็นอันดับต้นๆ ที่พบปัญหาสินค้าปลอมและคุณภาพสินค้าไม่ได้มาตรฐาน

Market Trends

แนวโน้มตลาดเครื่องสำอางค์ในปี 2015 คาดว่าร้านจำหน่ายเครื่องสำอางค์จะเปิดกิจการมากขึ้น เนื่องจากมีความต้องการของผู้บริโภคมากในปัจจุบันแบรนด์สินค้าต่างๆ ก็ยังคงขยายตลาดไปยังเมืองรองที่ 2 และ 3 อย่างต่อเนื่อง และเน้นการสร้างแบรนด์จากประสบการณ์ของลูกค้า หรือ "Customer experience" ดังจะเห็นได้ในโซเซียลมีเดียซึ่งปัจจุบันกลายเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่สำคัญสำหรับบริษัทเครื่องสำอางค์ไปแล้ว 3 เทรนด์ใหม่ในตลาดความงาม

1. ผลิตภัณฑ์สกินแคร์สำหรับผู้ชาย มียอดขายสูงขึ้นมาก เนื่องจากผู้ชายหันมาดูแลตัวเอง และรู้จักประโยชน์ของเครื่องสำอางค์มากขึ้น ใช้สกินแคร์ทุกวัน ยอดขายเติบโตขึ้นมาก ดังจะเห็นได้จากแบรนด์ในประเทศและต่างประเทศต่างก็ออกผลิตภัณฑ์สำหรับผู้ชาย อีกทั้งผลิตภัณฑ์บำรุงผิวของผู้ชายมีการขยายไลน์สินค้า จากเดิมเน้นเพียงทำให้ผิวชุ่มชื้นและควบคุมความมันแต่ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์จากพวกมาส์กหน้าเพิ่มเข้ามาด้วย ซึ่งผู้ชายส่วนใหญ่มักจะให้แฟนหรือภรรยาเป็นผู้เลือกซื้อสินค้าให้

2. เครื่องสำอางค์ธรรมชาติ หรือ Green cosmetic คือเครื่องสำอางค์ที่ผ่านกรรมวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นที่นิยมอย่างมากในปัจจุบันเมื่อเทียบกับในอดีต มีส่วนผสมของสารสกัดจากธรรมชาติ โดยเฉพาะสมุนไพรจีน ยังคงได้รับความนิยมจากชาวจีน หากทางแบรนด์เน้นสิ่งนี้เป็นจุดขายเชื่อได้ว่าจะตอบสนองความชื่นชอบของผู้บริโภคจีนได้ตรงจุด

3. มีส่วนผสมของสารสกัดตัวใหม่เพื่อผลลัพธ์ที่ดีกว่า เพราะผู้บริโภคจีนคาดหวังให้แบรนด์คิดค้นสารชนิดใหม่ที่จะช่วยชะลอวัยหรือช่วยบำรุงผิวโดยอ้างอิงจากงานวิจัยที่น่าเชื่อถือ ยกตัวอย่างเช่น Lactonutrient complex, Collagen, Vitamin E หรือสารบำรุงจากพวก Gold, minerals, caviar, etc. การสร้างเรื่องราวเชื่อมโยงระหว่างส่วนประกอบต่างๆ และประโยชน์ที่ผู้บริโภคจะได้รับให้ง่ายต่อการเข้าใจจะดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคเป็นอย่างดี

ช่องทางการตลาด

1. Department store – แม้ว่าจะมีสินค้าหลากหลายแบรนด์ให้เลือกมากมาย แต่กำลังจะเสียความสนใจจากผู้บริโภคไป เนื่องจากไม่มีความน่าดึงดูด
2. Brand store – การเปิดหน้าร้านของแบรนด์สามารถหลีกเลี่ยง Distribution cost ได้นับว่าเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ดี เนื่องจากมีโครงการก่อสร้างห้างฯ ขนาดใหญ่ในจีนขึ้นมากมายในอนาคต ช่องทางนี้จะ เป็นขายปลีกที่สำคัญอีกหนึ่งช่องทาง ยกตัวอย่างแบรนด์ที่มี หน้าร้าน เช่น Skinfood Etude
3. Supermarket/Hypermarket – เหมาะสำหรับเครื่องสำอางค์ระดับล่าง - กลาง ส่วนใหญ่ เป็นสินค้าจากพวกแชมพู โฟมล้างหน้า ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าห้างฯ ในจีน เพิ่มขึ้นค่อนข้างสูงในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา และแบรนด์เล็กๆของจีนก็ต้องเผชิญกับค่าใช้จ่ายที่สูงลิบ จนบางรายต้องถอนตัวออกไป
4. Chain store – ร้านขายเครื่องสำอางค์ที่มีหลายสาขาจะจำหน่ายเครื่องสำอางค์หลายระดับ ต่างกันไป ทั้งด้านคุณภาพและราคาเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค เช่น Gialen และ Watsons เป็นต้น หากแต่ต้องระวังสินค้าที่นำเข้าอย่างผิดกฎหมายและ สินค้าปลอมซึ่งจะมีวางจำหน่ายปนเปกันไป
5. ร้านขายยา – ตลาดเวชสำอางค์ในจีนอาจจะใหญ่ไม่เท่าฮ่องกงและไต้หวัน และไม่มีสินค้านำเข้าจากต่างประเทศไปวางขาย
6. Spa/Beauty salons – ส่วนใหญ่จำหน่ายเครื่องสำอางค์ที่เป็นแบรนด์ของตนเอง หรืออาจจะทาหน้าที่เป็นตัวแทนจำหน่ายหรือกระจายสินค้าให้แบรนด์อื่นในเอเชีย
7. ร้านค้าออนไลน์ – ช่องทางการตลาดจีนเติบโตจากการพัฒนาของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เป็นอย่างมาก และมีการใช้ Smart phone อย่างแพร่หลาย อีกทั้งมีการพัฒนาของ APP ที่ใช้สำหรับ Smart phone จำนวนมาก รวมทั้งการชำระเงินผ่าน APP โดยตรง ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้บริโภค สิ่งเหล่านี้เป็นช่องทางการตลาดใหม่ที่กำลังบูมมากในจีน แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

7.1 การตลาดแบบ O to O

ทำให้รูปแบบการค้าแบบ O to O (Online To Offline) เป็นช่องทางใหม่ในตลาดเครื่องสำอางค์ของจีน โดยเฉพาะสำหรับยี่ห้อที่เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคแล้ว รูปแบบ O to O ถือว่าเป็นรูปแบบพิเศษสำหรับ B to C (Business-to-Customer) ที่มีความจำเป็นมากในการบุกตลาดผู้บริโภครุ่นใหม่ ผู้บริโภครุ่นใหม่มักจะมีความรู้สึกว่า สินค้าที่ซื้อจากอินเทอร์เน็ตจะถูกกว่าสินค้าที่ซื้อในร้านค้าจริง รสนิยมการซื้อของ Online ทำให้รูปแบบการซื้อขายดั้งเดิมที่วางขายเครื่องสำอางค์ในห้าง ได้ค่อยๆ เปลี่ยนไป เคาะเตอร์แบรนด์ทาหน้าที่แสดงสินค้าแต่การซื้อขายจริงๆ เกิดขึ้นผ่านร้านค้า Online โดยส่วนนี้เรียกว่า Online

Marketing ปัจจุบันนี้ถือใหญ่มาก เริ่มทำการตลาดผ่านวิธี O to O ในการตลาดในจีน เช่น Estee Lauder

7.2 ช่องทางการตลาดผ่าน Application

สำหรับยี่ห้อใหม่ในตลาด การสร้างแบรนด์จะต้องคำนึงถึงรูปแบบการค้ำที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะสังคม และใช้โอกาสช่องทางตลาดที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น ช่องทางการขายผ่าน Wechat ในสองปีที่ผ่านมา เป็นช่องทางที่ขายดีที่สุดในตลาด online ตัวอย่างเช่น บริษัท SIBU GROUP ซึ่งเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นในปี 2014 ผลิตและจำหน่ายมาส์กหน้า ครีมและผ้าอนามัย จากเดือนมีนาคม พนักงานของบริษัทมีเพียง 3 คน จนถึงมกราคม 2015 ได้พัฒนาเป็นบริษัทเครือข่าย SIBU GROUP ที่มีพนักงานการขายระดับ Leader จำนวน 6,000 คน ทั่วประเทศจีน โดยช่องทางการขายหลักของบริษัทคือ ผ่าน Moment ของ APP Wechat และ APP Vdian (ร้าน online ของ Wechat) และการบริหารจัดการ Customer Service ผ่าน Wechatความสำเร็จของการจำหน่ายผ่านแอปพลิเคชันดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่า

1. ความต้องการของผู้บริโภคคือ “ความสะดวกรวดเร็ว”
2. Everyone can be sales เป็นแนวคิดการตลาดต้นทุนใหม่
3. การเล่าสู่กันฟังโดยรีวิวลินค้าจากผู้ซ้จริงเป็นแนวคิดใหม่ในการโฆษณาสินค้า

โอกาสของอุตสาหกรรมเครื่องสำอางค์ไทย

ไทยมีความได้เปรียบในแหล่งวัตถุดิบโดยไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลัก ซึ่งไทยสามารถเป็นทั้งฐานการผลิตและรับจ้างผลิตควบคู่กันไป โดยมีจุดเด่นที่ส่วนผสมของสมุนไพรไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวทั้งทางด้านรูปปลักษณ์ สรรพคุณและกลิ่น จึงเป็นโอกาสที่จะเพิ่มมูลค่าของสินค้าเครื่องสำอางค์หรือเวชสำอางค์เพื่อศักยภาพในการส่งออกได้ดียิ่งขึ้น ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตหรือวีแชท ซึ่งมีต้นทุนไม่สูง

หากแต่ผู้ประกอบการไทยควรมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ทราบถึงความต้องการของตลาด

พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ทันสมัย ได้มาตรฐานสากล เร่งการสร้างภาพลักษณ์ เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภคและเป็นที่ยอมรับ สร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อก้าวไปสู่ตลาดระดับสากลได้

สำหรับแบรนด์ไทยที่กำลังจะวางแผนบุกตลาดจีน การศึกษารูปแบบการตลาดใหม่ของจีนและประสบการณ์การทำการตลาดของแบรนด์จีนเป็นสิ่งจำเป็นมาก และตลาดE-Commerce จะเป็นเวทีแรกที่ดีสำหรับสินค้าแบรนด์ไทย(สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองกวางโจว, 2558.หน้า 4)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาครอบคลุมในด้านของผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สำหรับเครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านขนมไทยบ้านบางพยอมใต้ ตำบลพลาชัยชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีส่วนประกอบของน้ำมันมะพร้าวและกุหลาบพันปี มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านขนมไทยบ้านบางพยอมใต้ ตำบลพลาชัยชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยระเบียบและวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาใช้การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

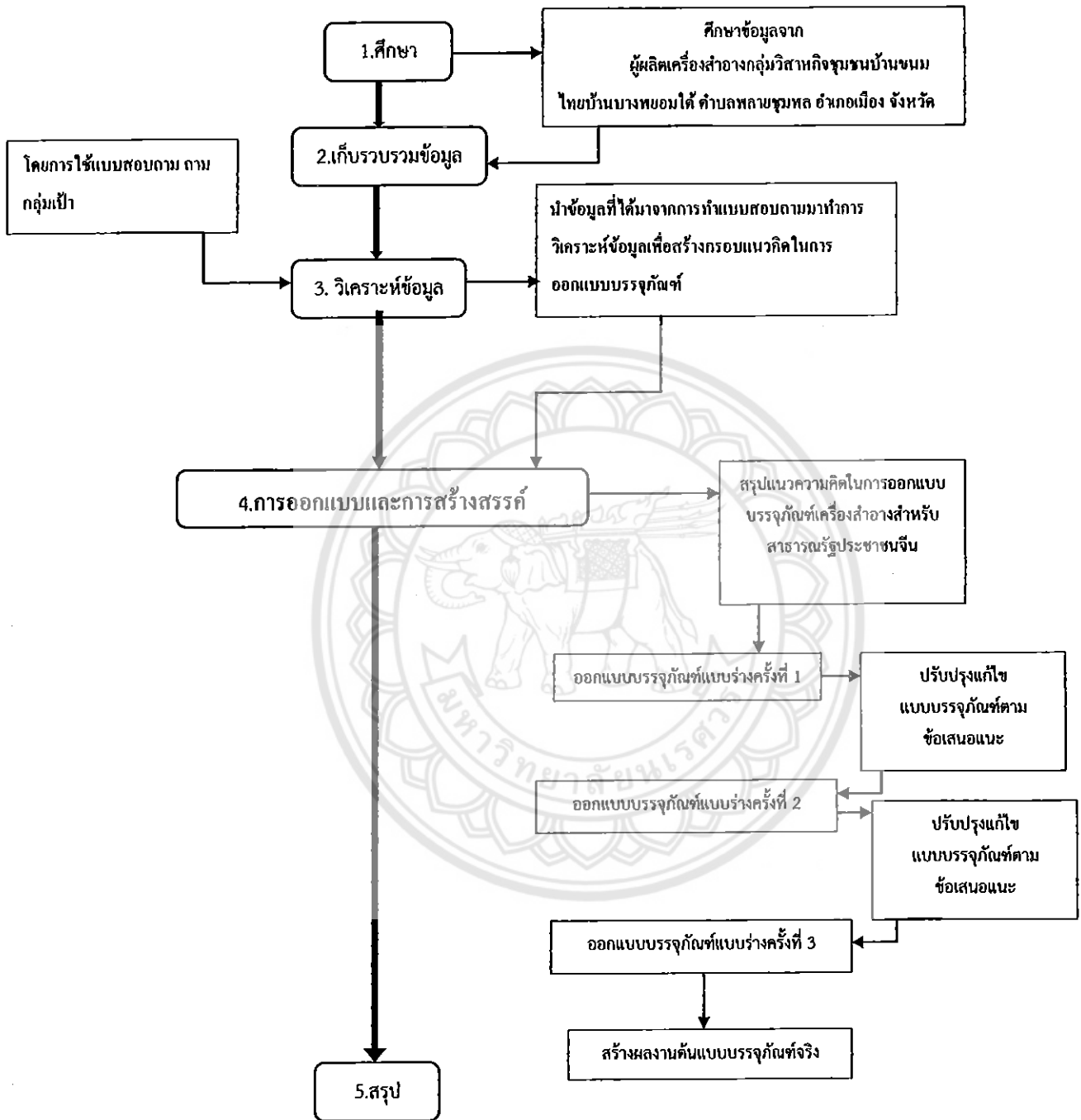
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนามภายใต้กรอบแนวความคิดของการเข้าถึงแหล่งผลิต สอบถาม สืบค้น และเรียนรู้กระบวนการผลิต โดยการใช้แบบสอบถาม ถามกลุ่มเป้าหมายที่เราต้องการทราบข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการผลิต เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการออกแบบบรรจุภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและการสร้างสรรค์ การใช้เทคนิคต่างๆ ในการสร้างสรรค์แนวความคิดทางการออกแบบ มีความคิดตรงประเด็นกับการออกแบบ ครอบคลุมการแก้ปัญหาต่างๆในงานออกแบบ การนำโจทย์ที่ได้รับในการออกแบบมาพิจารณาให้เข้าใจถึงเงื่อนไขต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อการแก้ปัญหาที่เหมาะสมไม่กว้างหรือแคบเกินไป

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลการออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับเครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านขนมไทยบ้านบางพยอมใต้ ตำบลพลาชัยชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้สืบค้นเอกสารจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และการสอบถามข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ข้อมูลขั้นพื้นฐานประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการออกแบบ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางและเครื่องสำอางที่มาจากผลิตภัณฑ์ ความต้องการของสาธารณรัฐประชาชนจีน

1.1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการศึกษาเอกสาร

1.2 กำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนและสอบถามความต้องการโดยใช้แบบสอบถาม

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆและแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการออกแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

1.4 ประมวลผลข้อมูล จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด สรุปออกมาเป็นผลการออกแบบให้ตรงตามวัตถุประสงค์

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้แล้ว ได้แก่ ข้อมูลจากแหล่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสรุปผลแนวทางการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีนจากการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวคิดในการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอาง สำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากที่ศึกษา มาเป็นพื้นฐานการวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์และออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมี ขั้นตอนของการออกแบบตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอาง
2. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้บริโภคชาวจีน
3. เพื่อออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอาง

ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มาจาก น้ำมันมะพร้าวและกุหลาบพันปี ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านขนมไทยบ้านบางพยอมใต้ ตำบลพลาชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก นั้นมีทั้งหมด 4 ชนิดด้วยกัน คือ โลชั่น สบู่ แอร์ทรีทเม้น ลิบบาร์ม โดยทุกชนิดจะมีส่วนประกอบสำคัญคือ น้ำมันมะพร้าว และสารสกัดจาก กุหลาบพันปี ซึ่งจะช่วยรักษาและบำรุงผิวพรรณให้สวยสดใส โดยผู้วิจัยจะจะแนกส่วนประกอบโดยประมาณของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดที่กล่าวมาข้างต้นแล้วโดยเริ่มจาก

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอาง

ผลิตภัณฑ์	สรรพคุณ	รูปแบบลักษณะ	วิธีการใช้	ส่วนประกอบโดยประมาณ
โลชั่นบำรุงผิว (body lotion)	น้ำมันที่สกัดจากสารต้านอนุมูลอิสระเย็นลดเลือนริ้วรอย ป้องกันความหมองคล้ำ ผิวปกตคือการสูญเสียความชุ่มชื้น อุดมด้วยวิตามินอีช่วยปกป้องรังสียูวี พร้อมปรับสภาพผิวให้ดูกระจ่างใสอย่างเป็นธรรมชาติ	ครีมชั้น	ใช้ทาบริเวณผิวกาย	น้ำมันมะพร้าว กุหลาบ พันปี แอลกอฮอล์น้ำมันแร่ วิตามินอี Hydrogenated,Bis-cetylEthylhexyl, Hyaluronicacid, Allium cepa, Stearic Acid, butylene ไกลคอล, กลีเซอริน
สบู่ (soap)	สบู่ น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ น้ำมันโพนุ่มกระจ่างใส ผิวชุ่มชื้นไม่แห้งกระชับผิวยามผืน ลดการสะสม ของแบคทีเรียที่มีคุณภาพสูง การดูแลผิวสบู่ปราศจากสารเคมีเหมาะสำหรับคนที่ผิวแพ้ง่าย ทำความสะอาดผิวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผิวนุ่มและเรียบเป็นธรรมชาติ จะช่วยลดการเกิดสิวฝ้าบนใบหน้า การเผาไหม้แดด ใบอ่อนผิวสดชื่น	ลักษณะเป็นก้อนสีขาว	ใช้ทำความสะอาดร่างกายขณะอาบน้ำ	โซเดียม ไขมันหมู่น้ำมันมะพร้าว น้ำมันปาล์ม น้ำมันมะกอก งา น้ำมันรำ oil.Rice น้ำมันเมล็ดทานตะวัน ,น้ำมัน ถั่วเหลือง น้ำมันข้าวโพด น้ำมันละหุ่ง ขี้ผึ้ง กุหลาบ พันปี
แฮร์ทรีทเม้น (Hair Treatments)	ช่วยบำรุงเส้นผมให้มีน้ำหนัก จัดทรงง่ายเงางาม	เป็นครีมชั้น	สระผมให้สะอาดแล้วใช้ แฮร์ทรีทเม้นชโลมให้ทั่วเส้นผม หมักไว้ 5-10 นาที แล้วล้างออก	วิตามินอี โปรวิตามิน ซีผึ้ง น้ำมันดอกคาร์เนชั่น Cetecry มะพร้าวบริสุทธิ์ กุหลาบพันปี

ผลิตภัณฑ์	สรรพคุณ	รูปแบบ ลักษณะ	วิธีการใช้	ส่วนประกอบโดยประมาณ
ลิปบาร์ม (Lip Balm)	ช่วยบำรุงริมฝีปาก ให้เนียนนุ่ม ชุ่มชื้น	เป็นลักษณะครีมใส	ทาให้ทั่วริมฝีปาก	น้ำมันมะพร้าว ซีมี้ง น้ำมันวิตามินอี, สารสกัดจากวานิลลา, น้ำมันหอมระเหย กุหลาบพันปี

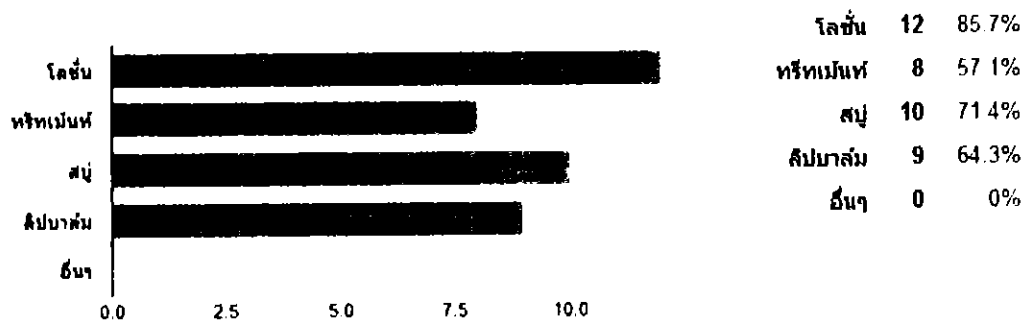
2. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้บริโภคชาวจีน

จากแบบสอบถามที่ได้สอบถามจากชาวจีน ผู้วิจัย ได้ทำแบบสอบถามโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้หญิงชาวจีนที่มีอายุอายุ 20-30 ปี รายได้ 10,000- 30,000 บาท/เดือน ได้ผลสรุปดังนี้

1. แผนภูมิแท่งแสดงแบบสอบถามความต้องการและปัญหาที่เกิดจากการใช้บรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางที่มาจากต่างประเทศ

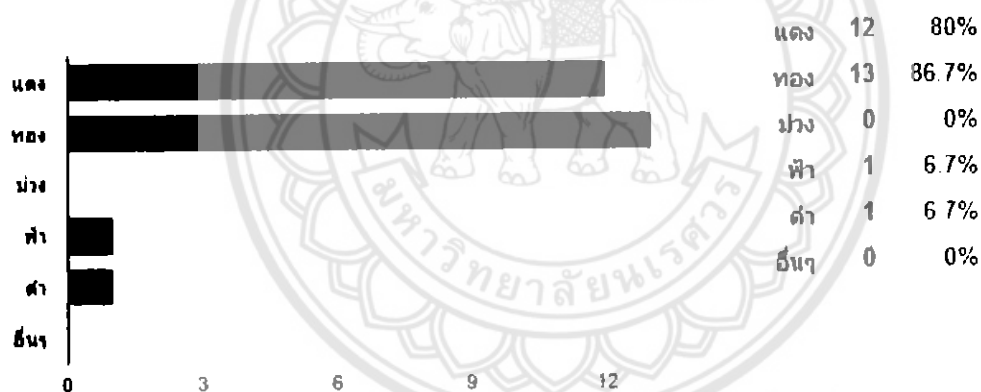
จากแผนภูมิแท่งที่ได้จากการสำรวจจะเห็นว่าปัญหาที่พบบ่อยๆคือการ เปิดปิดและการใช้งานยาก 73.3% อีกทั้งยังไม่มีภาษาจีน 73.3%

2. แผนภูมิแท่งแสดงแบบสอบถามว่าผู้บริโภคมีความสนใจผลิตภัณฑ์

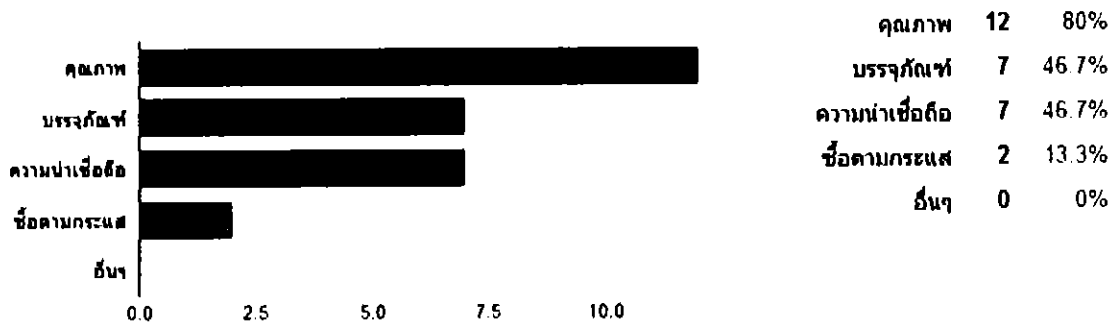
จากแผนภูมิแท่งที่ได้จากการสำรวจจะเห็น ผลิตภัณฑ์ที่ใช้บ่อยและซื้อบ่อยๆคือ โลชั่น 85.7%และสบู่ 57.1%ซึ่งถือว่าเป็นของใช้ที่จะเป็น

ด้านกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์

3. แผนภูมิแท่งแสดงแบบสอบถามว่าผู้บริโภคมีความสนใจสีบนบรรจุภัณฑ์

จากแผนภูมิแท่งที่ได้จากการสำรวจจะเห็น ว่าชาวจีนมีความชื่นชอบ สีทอง 86.7% และสีแดง เป็น 80% จะเห็นว่าประชาชนชาวจีนมีความชอบสีทองและสีแดง

4. แผนภูมิแท่งแสดงแบบสอบถามว่าผู้บริโภค มีความสนใจผลิตภัณฑ์

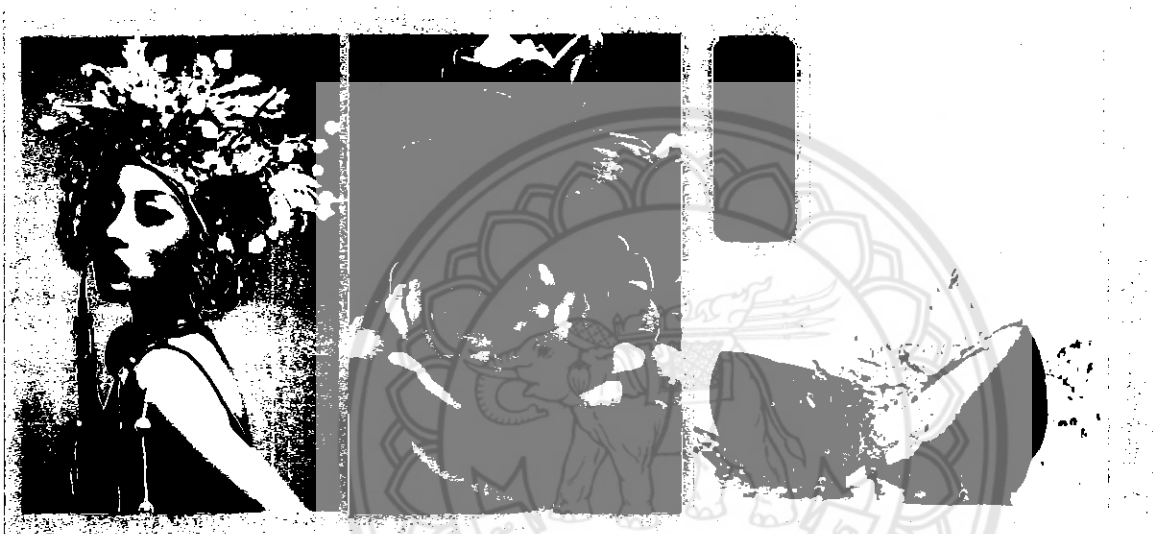
จากแผนภูมิแท่งที่ได้จากการสำรวจจะเห็นว่า ชาวจีนมีความสนใจในคุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นหลักและจะดูที่บรรจุภัณฑ์มากถึง 46.7% ตามมาด้วยความน่าเชื่อถือและการตามกระแส

จากการสำรวจจะเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคต้องการและสนใจนั้นจะมาจากหลายปัจจัยด้วยกัน จากคุณภาพและภาพรวมของผลิตภัณฑ์ก็ทั้งยังดูเป็นผลิตภัณฑ์ โลชั่น สบู่ ลิบบาร์ม แอร์ทรีทเม้น ตามลำดับและปัญหาที่พบบ่อยก็คือการที่ผลิตภัณฑ์เปิด ปิด ใช้งานยาก และไม่มีฉลากภาษาจีนที่ทำให้เกิดความเข้าใจอีกทั้งสีส่นและความโดดเด่นบนชั้นวางเมื่อจัดวางก็มีส่วนที่ส่งผลต่อการเลือกใช้เช่นกัน

3. เพื่อออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

1. แนวคิดในการออกแบบ (Concept Design)

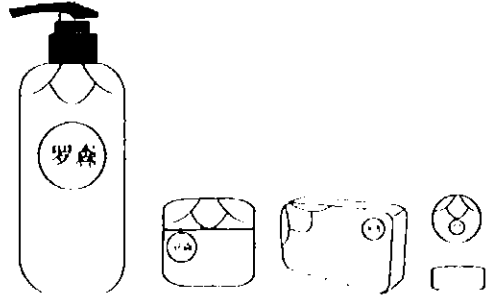
บรรจุภัณฑ์เครื่องสำอาง “Rosen” เครื่องสำอางสำหรับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเครื่องสำอางที่มีส่วนผสมของ น้ำมันมะพร้าวและสารสกัดจากกุหลาบพันปี เราได้แรงบันดาลใจในการทำรูปทรงจากบางส่วนของมะพร้าว และกราฟที่ได้แรงบันดาลใจมาจากดอกกุหลาบพันปี ที่มาของคำว่า Rosen นั้นมาจากคำว่า Rose + sense หมายถึง ความรู้สึกเหมือนดอกกุหลาบ

ภาพที่ 1 แนวคิดในการออกแบบ

2. การทำแบบร่าง

การส่งแบบร่างครั้งที่ 1 จะมีทั้งหมด 3 ส่วน คือ
โครงสร้าง

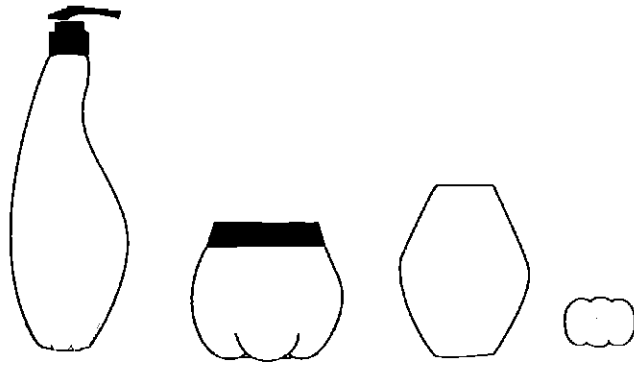
ภาพที่ 2 แบบร่างโครงสร้าง

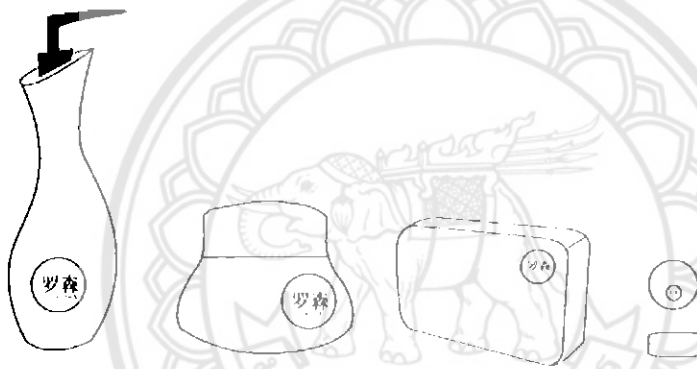
ภาพที่ 3 แบบร่างโครงสร้าง

ภาพที่ 4 แบบร่างโครงสร้าง

ภาพที่ 5 แบบร่างโครงสร้าง

ภาพที่ 6 แบบร่างโครงสร้าง

ภาพที่ 7 แบบร่างโครงสร้าง

กราฟิก

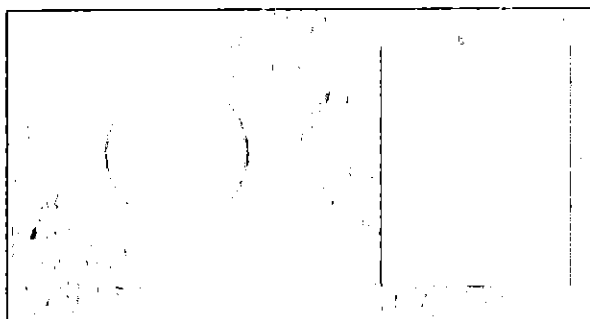
ภาพที่ 8 แบบร่างกราฟิก

ภาพที่ 9 แบบร่างกราฟิก

ภาพที่ 10 แบบร่างกราฟิก

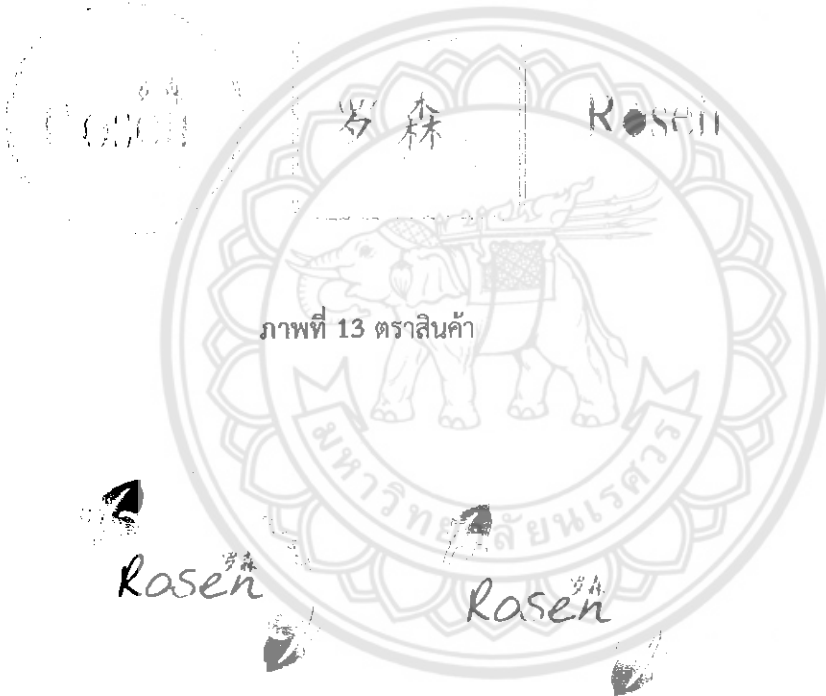

ภาพที่ 11 แบบร่างกราฟิก

ตราสินค้า

ภาพที่ 12 ตราสินค้า

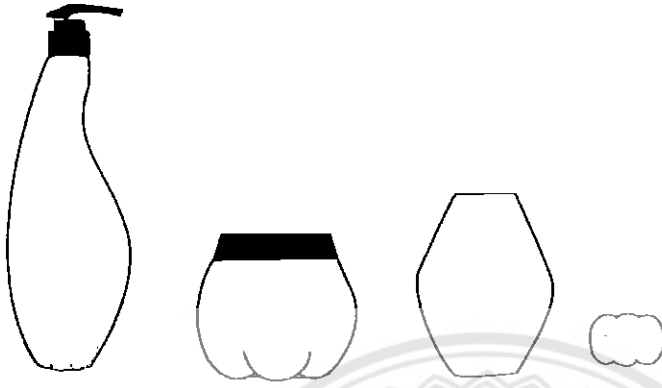

ภาพที่ 13 ตราสินค้า

ภาพที่ 14 ตราสินค้า

แบบร่างครั้งที่ 2 พัฒนามาจากครั้งที่ 1

โครงสร้าง

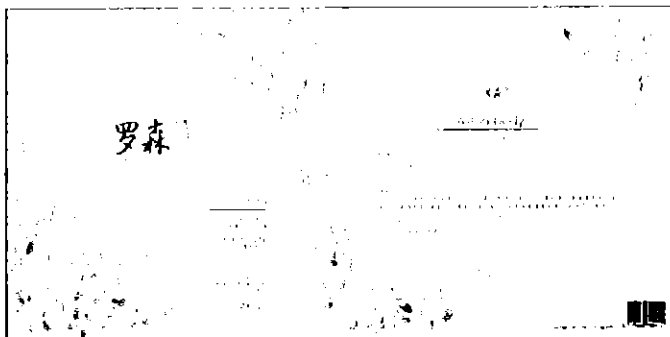

ภาพที่ 15 แบบร่างโครงสร้าง

กราฟิก

ภาพที่ 16 แบบกราฟิก

ภาพที่ 17 แบบกราฟิก

ตราสินค้า

ภาพที่ 18 ตราสินค้า

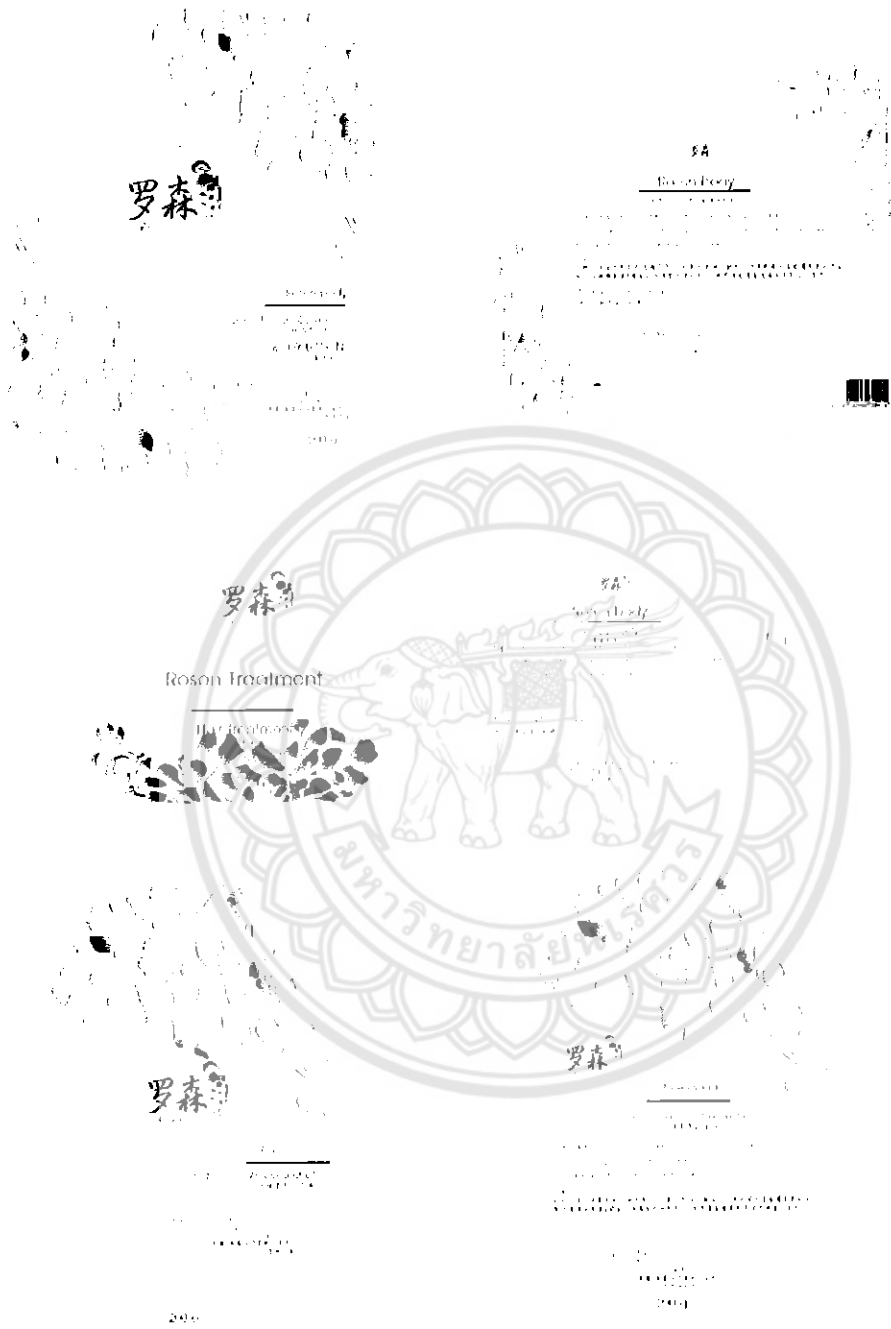

แบบร่างครั้งที่ 3 ได้นำแบบร่างครั้งที่ 2 มาพัฒนา
โครงสร้าง

ภาพที่ 19 โครงสร้าง

กราฟิก

ภาพที่ 20 กราฟิก

ภาพที่ 21 แบบโครงสร้างที่ติดฉลาก

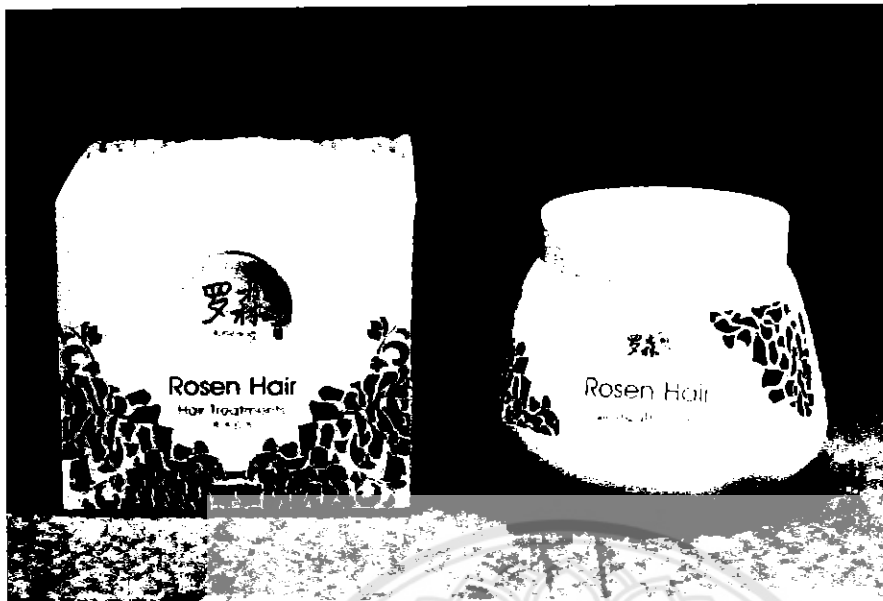
3. ผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 22 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

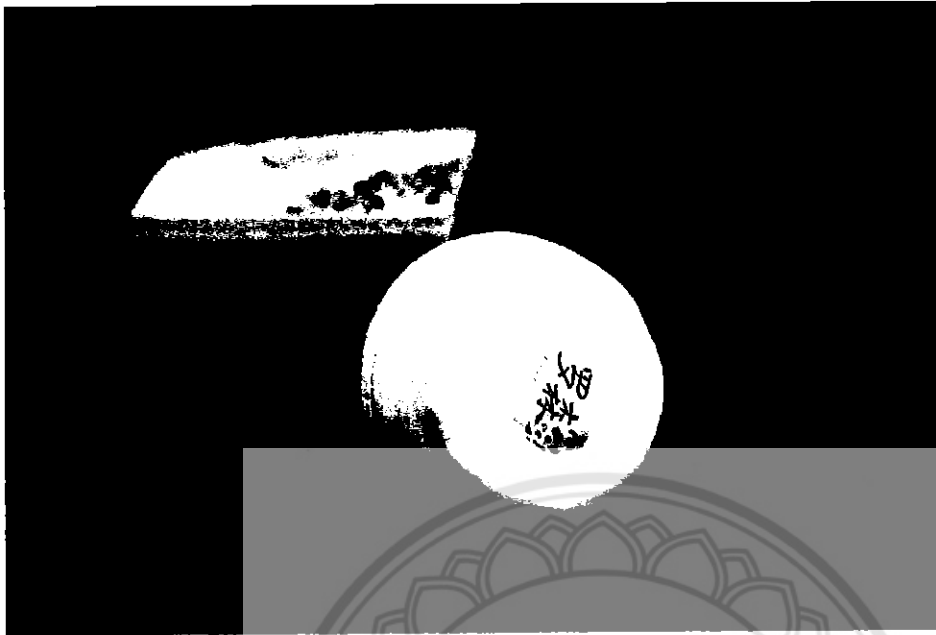
ภาพที่ 23 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

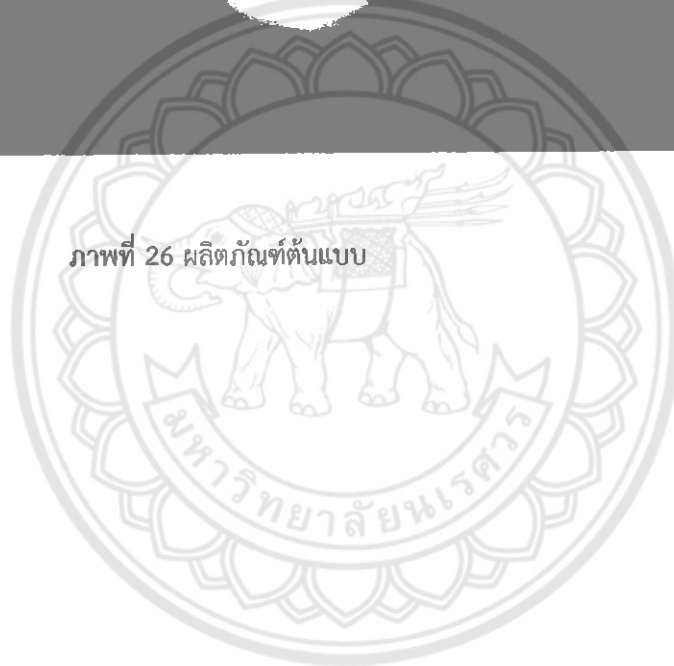
ภาพที่ 24 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 25 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 26 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

บทที่ 5

ผลการวิจัย สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ในหัวข้อการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นการค้นคว้าเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่มีส่วนผสมของน้ำมันมะพร้าวและกุหลาบพันปี บรรจุภัณฑ์เครื่องสำอาง “Rosen” เครื่องสำอางสำหรับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเครื่องสำอางที่มีส่วนผสมของ น้ำมันมะพร้าวและสารสกัดจากกุหลาบพันปี เราได้แรงบันดาลใจในการทำรูปทรงจากบางส่วนของมะพร้าว และกราฟที่ได้แรงบันดาลใจมาจากดอกกุหลาบพันปี ที่มาของคำว่า Rosen นั้นมาจากคำว่า Rose + sense หมายถึง ความรู้สึกเหมือนดอกกุหลาบ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาตามลำดับต่างๆผู้ศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

วิจัยเรื่องการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อดำเนินงานวิจัยเป็นระยะเวลาประมาณ 4 เดือนเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สอบถามข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญและจากกลุ่มเป้าหมาย ตามหัวข้อและปัญหาหลักที่ได้วางไว้ ได้ศึกษาอย่างเจาะลึก ถึงวัสดุที่จะนำมาใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน และศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคชาวจีนเพื่อให้ได้ทราบถึงความต้องการของผู้บริโภค แล้วได้ข้อมูลที่ศึกษามาวิเคราะห์และออกแบบเป็นการสรุปผลจากการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลงานวิจัยจากการศึกษาเพื่อออกแบบเครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางนั้นไม่ได้ทำหน้าที่แค่ปกป้องผลิตภัณฑ์ยังต้องช่วยส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์มีความน่าเชื่อถือและตรงตามความต้องการของผู้บริโภคอีกทั้งยังมีเรื่องข้อจำกัดในการผลิตอยากเช่นที่วิจัย ประเภทบรรจุภัณฑ์แบ่งตามวัสดุบรรจุภัณฑ์ที่ใช้การจัดแบ่งและเรียกชื่อบรรจุภัณฑ์ในทรรณะผู้ออกแบบ ผู้ผลิต หรือนักการตลาด จะแตกต่างกันออกไป บรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทก็ ตั้งอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์หลักใหญ่ (Objective Of Package) ที่คล้ายกันคือ เพื่อปกป้องผลิตภัณฑ์ (To Protect Products) เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ (To Distribute Products) เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ (To Promote Products) (จักรพันธ์ พันธุ์ฤกษ์, 2550)

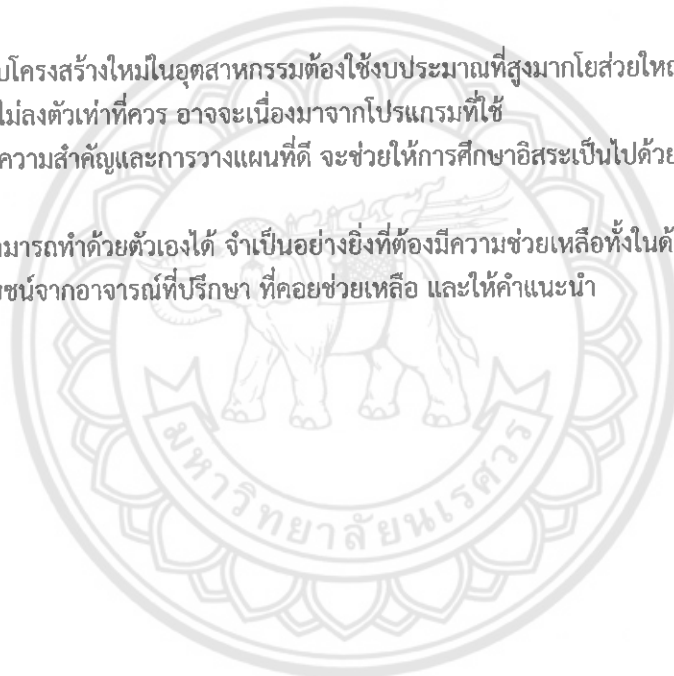
เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้บริโภคชาวจีน จะเห็นว่าผู้บริโภคชาวจีนนั้นเป็นประชากรส่วนมากของโลกจึงต้องการสินค้าและบริการที่มากและในปัจจุบันการตัดสินใจซื้อสินค้าของประเทศจีนไม่ได้ขึ้นอยู่กับโปรโมชั่นหรือโฆษณาอีกต่อไปแล้วแต่จะสนใจในคุณภาพมากขึ้นและนิยมใช้สินค้าที่มาจากต่างประเทศจากการสำรวจจากแบบสอบถามและได้ค้นจากเอกสารงานวิจัยของสำนักงาน

ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองกวางโจวมีความสำคัญดังนี้ ผู้บริโภคจีนในปัจจุบัน มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ การตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของโฆษณาหรือโปรโมชั่นอีกต่อไป แต่ผู้บริโภคจะรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งและพิจารณาหลายปัจจัยควบคู่กันไป ก่อนที่จะเลือกผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด นอกจากนี้ลูกค้าที่นิยมซื้อสินค้าแบรนด์ต่างประเทศส่วนใหญ่ คือสุภาพสตรีวัยรุ่นจนถึง วัยกลางคนซึ่งจะชื่นชอบเครื่องสำอางค์ที่มาจากยุโรป สหรัฐฯ และญี่ปุ่น(สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองกวางโจว, 2558.หน้า 4)

เพื่อออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องสำอางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการออกแบบโครงสร้างใหม่จากวัสดุ HDPE โดยการออกแบบรูปแบบโครงสร้างใหม่ที่มีแนวคิดมาจากมะพร้าวและให้เหมาะสมกับการใช้งาน ด้านกราฟิกได้ใช้กราฟิกที่มีแนวคิดมาจากดอกกุหลาบพันปีและใช้สีแดงเพื่อดึงดูดความสนใจของเพศหญิง อีกทั้งยังมีการจัดวางที่เป็นจังหวะทำให้เกิดความสมดุลและความสวยงามของผลิตภัณฑ์

ข้อเสนอแนะ

1. การออกแบบโครงสร้างใหม่ในอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณที่สูงมากโดยส่วนใหญ่ ไม่นิยมใช้
2. รูปแบบยังคงไม่ลงตัวเท่าที่ควร อาจจะเนื่องมาจากโปรแกรมที่ใช้
- 3.การจัดลำดับความสำคัญและการวางแผนที่ดี จะช่วยให้การศึกษาอิสระเป็นไปด้วยความราบรื่นและประสบความสำเร็จ
- 4.การวิจัยไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเองได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความช่วยเหลือทั้งในด้านข้อมูลและข้อแนะนำอันเป็นประโยชน์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ

บรรณานุกรม

ธิดารัตน์ วนพฤกษ์ศิลป์. (24 มิถุนายน 2557). เทคนิคการขายสินค้าในจีน ที่ SMEs ไทยมือใหม่ควรรู้. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2559, จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/businessopportunity/detail.php?SECTION_ID=650&ID=14530

ปุ่น คงเจริญเกียรติ และสมพร คงเจริญเกียรติ. (2541). บรรรจุภัณฑ์อาหาร. กรุงเทพฯ: แพคเมทส์.

ประชิด ทิณบุตร. (2531). การออกแบบบรรจุภัณฑ์. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองกวางโจว. (2558). สถานการณ์ตลาดเครื่องสำอางค์ในจีน. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2559, จาก http://www.ditp.go.th/contents_attach/72769/72769.pdf

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองกวางโจว. (2555). สถานการณ์ตลาดเครื่องสำอางค์ในจีน. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2559, จาก http://www.ditp.go.th/contents_attach/7279/72769.pdf

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองกวางโจว. (2554). สถานการณ์ตลาดเครื่องสำอางค์ในจีน. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2558, จาก http://www.ditp.go.th/contents_attach/7269/72769.pdf

ปานเทพ ห้วยพงษ์พันธ์. (2558). เปิดงานวิจัยการทดลองน้ำมันมะพร้าวในมนุษย์. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.manager.co.th/Weekend/ViewNews.aspx?NewsID=9580000113370>

ดร.ณรงค์ โฉมเฉลา. (2548). บทบาทของน้ำมันมะพร้าวต่อสุขภาพ และความงาม. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.pumedin.com/index.php?lay=show&ac=article&ld=30194>